

PRAZNIČNA VOŠČILNICA

(Dalje na 6. strani)

NOVI tehnika

NAŠA BESEDA

A black and white portrait of a middle-aged man with dark hair, wearing a suit jacket, white shirt, and patterned tie. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. The background is a plain, light color.

Foto: J. SEVER

NOVI TEDNIK
RADIO CELJE

NOVI TEDNIK NA

NOVI IZDAVANJE NASLOV - NOVI IZDAVANJE

NOVI TEDNIK NA

ZALETET SE JE V ZAPORNICO

Mopedist BRANKO TONI, 18, iz Celja, se je peljal s sopotnikom brez luči po Ipavčevi cesti. Vozil je brez lupita. Na železniškem prehodu ni opazil spuščenih zapornic in se zaletel vanjo. Toni je padel med tire, moped pa je zaneslo na drugo stran proge. Dobil je težje poškodbe.

TRIJE AVTOMOBILI TRČILI

VIKTOR SEME, 27, iz Laškega, je med vožnjo proti domu zaustavil in popravil kolo osebnega avtomobila. V razdalji 30 metrov je postavil varnostni trikotnik. Za njim je pripeljal z osebnim avtomobilom ADOLF CEROVSEK, 29, iz Laškega, ki je zapeljal na sredino ceste in hotel prehiteti avtomobil Seme. Nasproti je pripeljala z osebnim avtomobilom ANGELCA PISTOTNIK iz Prevalja. Ko jo je Cerovšek opazil, je zavil na desno, vendar pri tem zadela oba avtomobila. Lažje poškodbe sta došla sopotnica v Semetovem avtomobilu MARGARETA POMPE iz Udmeta in Cerovšek. Škode na avtomobilih je za 14.500 dinarjev.

IZSILJEVANJE NA KRIŽIŠČU

Voznik osebnega avtomobila HINKO FRANK, 34, iz Celja, je pripeljal po Titovem trgu do križišča pri pošti, kjer je utripala rumena luč ter izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila STANKU TURNSKU, 39, iz Celja, ki je pripeljal po Teharski cesti. Pri trčenju je bila laže poškodovana sopotnica JOZICA TURNSEK iz Celja.

PREHOD ZA PEŠCE

ALOJZIJA PEZDEVSEK iz Celja je šla po prehodu za pešce pred železniško postajo, ko je pripeljal z osebnim avtomobilom JURIJ BOHNEC, 41, iz Celja in jo zbil. Dobil je težjo telesno poškodbo.

MOPEDIST UMRL

JOHAN VINDL, 31, iz Avstrije je vozil s tovornjakom in prikolico proti Slovenjgradcu. V Paki je na preglednem ovinku prehitel mopedista ANTONA ZERDONERJA, 20, ki je nekoliko zavil na levo in prišel pod kolesa prikolice. Bil je takoj mrtev.

ZMEDEL SE JE

VINKO KUŽNER, 47, iz Tekačevega se je peljal z mini mopedom proti Podplatu, ko ga je v Rogaški Slatini prehitel voznik tovornjaka s prikolico, JAKOB CUJES, 34, z Vinskega vrha. Mopedist se je verjetno zmedel in pritisnil na zavoro. Zapeljal je v občestni jarek in padel. Zaradi hudih poškodb je bil mrtev na kraju nesreče.

NESREČA V PESJEM

JANEZ MAROLT, 36, iz Letuša je vozil avtobus iz Velenja proti Sošanju. V Pesjem pri Velenju je zmanjšal hitrost, ker pa ni bilo potnikov na postaji je odpeljal naprej. Pri hiši števil 70 je pritekla pred avtobus FRANČISKA REDNAK, 41, iz Raven pri Sošanju. Voznik je zaviral, vendar nesreče ni mogel več preprečiti. Rednakovo so odpeljali v bolnišnico, kjer je umrla.

UMRL V BOLNIŠNICI

Iz celjske bolnišnice so sporočili, da je zaradi težkih poškodb v prometni nesreči, ki se je zgodila 4. novembra, umrl 26-letni EDO LAMOT iz Lipja pri Velenju.

UTRUJEN JE BIL

Proti Rimskim Toplicam je vozil z osebnim avtomobilom nemške registracije KONRAD BREZNİKAR, 18, iz Trbovelj in v Smarjeti zaradi utrujenosti zapeljal na levo. Trčil je v ograjo mostu. Dobil je lažje poškodbe. Škode na vozilu je za 9.000 dinarjev.

TESNO PREHITEVANJE

IVANA LESEK z Debra se je peljala s kolesom skozi Laško, ko je na blagem ovinku pripeljal za njo motorist LUDVIK LAPORNIK, 31, iz Rečice ter jo zaradi pretesnega prehitevanja zadela. Kolesarka se je pri padcu laže poškodovala, motorista pa so odpeljali v bolnišnico zaradi pretresa možganov.

OD PONEDELJKA DO NEDELJE

V zadnjih sedmih dneh se je na cestah širšega celjskega področja zgodilo 23 prometnih nesreč. Štiri osebe so umrle, dvanaest pa jih je bilo poškodovanih. Materialno škodo na vozilih so ocenili na 85.100 dinarjev.

Ladislav Košir, 45, Arclin, poškodovan si je desno nogo; Stane Hrovat, 39, Velenje, poškodovan si je desno roko; Bojan Levanič, 19, Soštanj, poškodovan si je desno roko; Ante Jurič, 19, Skofja vas, poškodovan si je levo stopalo; Drago Ivakovič, 32, Dobova pri Celju, poškodovan si je desno zapestje; Milovan Majstorović, 23, Rogatec, poškodovan si je desno koleno; Vinko Škerbič, 39, Smarjeta pri Rimskih Toplicah, poškodovan si je levo nogo; Jože Smole, 21, Cerovec pri Smarju, poškodovan si je desno nogo; Jože Kladnik, 33, Podveža pri Lučah, poškodovan si je desno koleno; Romana Jurak, 17, Migojnice pri Grižah, poškodovana si je desno roko; Martin Kranjec, 18, Kačji dol pri Podplatu, poškodovan si je desno roko; Marjan Poznič, 15, Celje, poškodovan si je desno koleno; Maks Čeh 16, Radeče, poškodovan si je desno roko; Jože Kavčič, 47, Ljubno, poškodovan si je levo nogo; Marija Medved, 38, Jagnjenica pri Radečah, poškodovana si je desno nogo; Sahhal Memić, 18, Velenje, poškodovan si je desno roko; Vili Pečovnik, 19, Ravne nad Sošanjem, poškodovan si je desni gleženj.

CELJE
Poročilo se je 6 parov, od teh: Bojan Rep in Kristina Dvoršak oba iz Celja ter Marjan Brence in Albina Stante, oba iz Celja.

HRASTNIK
Karl Nose, delavec, Ljubljana in Ana Kotar, delavka Dol

SENTJUR PRI CELJU
Anton Guček, 22, delavec Hrušovec in Danica Nuc, 17, poljedelka, Podvina.

ZALEC
Slavomir Ograjenšek, 22, Studence in Slavica Cehner, 18, Velika Pirešica; Anton Meža, 31, Preška in Stefani-ja Lesjak, 21, Preška ter Edvard Verdev, 29 in Kata Križnjak, 39, oba iz Gotovelj.

CELJE
29 dečkov in 28 deklic
HRASTNIK
1 deček

CELJE

Marija Koren, 58, Celje; Martin Skrubej, 65, Tabor; Cecilija Fidler, 75, Gorica pri Slivnici; Zora Zagar, 79, Celje; Ana Bukovšek, 44, Store; Rosana Rechbach, 62, Mozirje; Franciška Rednak, 41, Ravne; Edvard Lamot, 26, Zalec; Helena Kričaj, 72, Petrovče; Franciška Zapušek, 26, Praprotno; Matilda Gaberšek, 74, Vrhe.

SENTJUR PRI CELJU

Karl Adrinek, uslužbenec, 43, Sentjur.

SMARJE PRI JELSAH

Avguštin Rižner, 25, Zabenberc; Antonija Osek, roj. Gobec, 69, Spodnje Sečovo; Viljem Plavčak, 32, Sp. Sečovo in Johan Geršak, 87, Blistrca ob Sotli.

ZALEC

Martin Lebič, 63, kmet, Galicija; Franc Krošel, 72, upokojenec Migojnice; Stanislav Gerčer, 56, kmet, Zabukovica; Ivana Dolinar, roj. Zavolovšek, 77, gospodinja, Migojnice in Anton Zerdoner, 20, skladiščnik, Smartinske Cirkovce.

NOVOSTI S POLIC ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Ban R.: Gimnastička početnica. Beograd 1967. S. 34579.
Lincender F.: Organizacija i tehnika finansijskog poslovanja. Sarajevo 1963. S. 34583.

Kovaček B.: Jovan Đorđević, Novi Sad 1964. S. 34586.
Nešković B.: Istina o Solunskom procesu. Beograd 1963. S. 34588.

Mičunović E.: Estetički problemi u savremenom francuskom marksizmu. Beograd 1967. S. 34593.

Nave P.: Nova hebrejska književnost. Bograd 1965. S. 34594.

Brida M.: Benedikt Benković. Beograd 1967 (1968). S. 34597.

Zankov L. V.: O predmetu i metodama didaktičkih istraživanja. Sarajevo 1964. S. 34598.

Ferišak V.: Savremena organizacija šifriranja u poduzeću. Zagreb 1969. S. 34599.

Audio-vizuelna sredstva u nastavi stranih jezika. Beograd 1964. S. 34604.

Sreda, 25. novembra ob 15.30 uri Strindberg: »Gospodična Julija« za II. mladinski abonma in izven.

Četrtek, 26. novembra ob 19.30 uri »Gospodična Julija« — premiera za premierski abonma in izven.

Petek, 27. novembra ob 19. uri Zupančič: »Veronika Deseniška« — gostovanje v Sošanju.

Petek, 27. novembra ob 15. in 19. uri zaključna republiška prireditev »Naša beseda 70«.

Sobota, 28. novembra ob 15. uri zaključna republiška prireditev »Naša beseda 70«.

Četrtek, 3. decembra ob 15.30 uri »Gospodična Julija« za V. mladinski abonma in izven.

Petek, 4. decembra ob 15.30 uri »Gospodična Julija« za I. mladinska abonma in izven.

Sobota, 5. decembra ob 19.30 uri »Gospodična Julija« za sobotni abonma in izven.

Nedelja, 6. decembra ob 11. uri »Veronika Deseniška« — gostovanje v Železni Kapli na Koroškem.

Nedelja, 6. decembra ob 19. uri »Veronika Deseniška« — gostovanje v Smitelu na Koroškem.

Ponedeljek, 7. decembra ob 19. uri »Veronika Deseniška« — gostovanje v Borovljah na Koroškem.

Torek, 8. decembra ob 19. uri »Veronika Deseniška« — gostovanje v Sentjakobu v Rožu na Koroškem.

DELAVSKA UNIVERZA

V torek, 2. decembra ob 19.30 uri v Narodnem domu izredno zanimivo predavanje za ljubitelje likovne umetnosti o modernem slikarstvu od Sezana do danes. Predavala bo kustosinja Moderne galerije iz Ljubljane Breda Misja. Predavanje bo spremljano z barvnimi diapozitivi.

KOPALNI BAZENI

Oba pokrita bazena v Laškem in Dobrni sta odprta vsak dan.

RAZSTAVE

Do 28. novembra je odprta razstava likovnih del Andreja Jemca.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 28. novembra do 12. ure je dežurna Nova lekarna, Tomšičev trg 11, od sobote, od 12. ure dalje pa lekarna Center, Vodnikova 1.

KNJIŽNICE

Studijska knjižnica in knjižnica DPD »Svoboda« v Celju sta odprti vsak dan od 8. do 18. ure, ob sobotah samo od 8. do 12. ure. Mestna knjižnica in Pionirska knjižnica pa sta odprti ponedeljkih, sredo in petkih od 13. do 18. ure, ob torekih in četrkih ter sobotah od 8. do 12. ure.

PROSTE KAPACITETE

Na celjskem turističnem območju je dovolj prostora v zdraviliščih Rogaska Slatina, Dobrna in Laško (za brno so potrebne rezervacije za eno in dve posteljni mesta v Zdraviliškem domu), v hotelih v Celju, Velenju, Sošanju in Mozirju, v gostiščih in pri zasebnikih v Logarjski dolini, Solčavi, Lučah, Ljubnem, v Gornjem gradcu ter v Braslovčah, v turističnem centru na Golteh in v Mozirski koči, v domu v Podolševu, na Gori Oljki, Celjski koči, Svetini in Andrejevem domu na Slemenu nad Sošanjem. Za noveletne puznike je zaenkrat še povsem moč dobiti rezervacije.

PLANINSKI DOMOV IN IZLETIŠČA

Planinski domovi in izletišča na celjskem turističnem področju: dom v Podolševu (Sv. Duh), Mozirska koč, hotel na Golteh, dom na Gori Oljki, Celjska koč, dom na Svetini, Andrejev dom na Slemenu, izletišče Stari grad nad Celjem, so odprti za redno obratovanje.

PRIREDTIVE

V Celju v hotelu Celea in v Velenju v hotelu Paki vsak dan razen nedelje od romane ponedeljka barski program s plesom. V Rogški Slatini je plesna glasba vsak sredo in soboto v restavraciji Pošta, na Dobrni pa ob sobotah zvečer v hotelu T. glav.

PRVI POKAL OSTAL DOMA

Ob 80. letnici društva Pionirski Gaberje je bilo veliko mnogo prireditev. Kot za njo so v počastitev praznika pripravili odbojkarji.

V nedeljo je bil v telovarnici Gaberje turnir, na katerem so sodelovale ekipe republiške in coneške lige. Videli smo lepo in kakovostno odbojko. Največ so k njej prispevali igralci Partizana in Braslovč. Obe ekipe sta se tudi uvrstili v finale, kjer so Gaberčani premagali Braslovčce 2:1 in osvojili pokal.

V borbi za tretje mesto je Mislinje premagal Šentpeter 2:0. Za celjsko mesto so tokrat nastopali Zilinski Aškerc, Kajtner, Voden Rojce, Planteu, Jager.

NAGRADNO ŽREBANJE

KMETOVALCI IN REJCI PRAŠIČEV!

Podjetje Koteks Tobus je za vse prinašalce svinjskih kož tudi v letošnji sezoni pripravilo NAGRADNO ŽREBANJE s številnimi in bogatimi dobitki.

Žrebanje bo 20. aprila 1971.

KMETOVALCI IN REJCI PRAŠIČEV!

Pazljivo oderite vsakega prašiča in kožo oddajte najbližnji zbiralnici Koteks Tobus ali kmetijski zadrugi. Prejeta potrdila, ki vam dajejo pravico do udeležbe pri žrebanju pa skrbno hranite.

Izid nagradnega žrebanja bo objavljen v dnevnem tisku in po radiu.

Ob tej priliki čestitamo vsem poslovnim prijateljem k prazniku republike.

ODLIČNI MLADI CELJSKI KOŠARKARJI — Mladinci KK Celje so letos druga najboljša mladinska ekipa v Sloveniji, nastopili pa bodo tudi na državnem prvenstvu, ki bo ob koncu novembra po vsej verjetnosti v Ljubljani. Stojijo od leve proti desni: Dušan Erjavec, Matjaž Ramšak, Darko Jančič, Zmago Sagadin, Bojan Jug, Damjan Jeriček, trener prof. Mile Čepin, v sprednji vrsti od leve proti desni: Igor Dolžan, Jure Pejanovič, Miloš Sagadin, Marjan Lesković in Uroš Pešec. Ker že skoraj vsi sestavljajo tudi člansko ekipo lahko v prihodnjih tekmovanjih od njih še veliko pričakujemo. To je, mirno povedano, ekipa prihodnosti!

NOGOMET NA GLAZIJI V OKVIRIH

Jesenska nogometna sezona je zaključena. Odlično drugo mesto je nepričakovani uspeh ekipe Celje — Kladivarja, ki se je še leto dni prej borila za obstanek med najboljšimi. Toda kljub temu pri celjskem ligašu niso popolnoma zadovoljni. Izgubljenih je bilo več točk v zadnjih kolih. Zlasti nepopustljive so bile napake proti Dravi, Izoli, Iliriji in Nafti. Tu je bilo izgubljenih več točk in s tem prvo mesto v jesenskem prvenstvu.

V mestu ob Savinji se šušlja, da je krivda pri nekatereh igralcih, ki si želijo z nogometom — finančno opomoči na so zaradi tega igrali le s

polovično močjo. Da bi izvedli nekaj več o tem smo obiskali predsednika NK Celje — Kladivar Franja Kočara.

V razgovoru smo izvedeli nekatere novice. Najprej moramo omeniti, da pripravljajo vestni in marljivi nogometni odbor Celje — Kladivarja, v katerem delajo s polno močjo Franjo Hlačer, Ivo Kuder, Franjo Kitak, Franjo Lubej in trenerja Jože Ing. Miklavčič in Branko Paviša, v prihodnjih dneh delovno konferenco. Na tem sestanku naj bi igralci skupaj z vodstvom kluba potrdilo okvire za bodoče delo; gre za polo-

žaj celjskega nogometa. Še vedno ni razčiščeno, kaj je popolni profesionalizem, pomanjerski nogomet ter popolni amaterizem. Kje naj v bodoče iščemo celjske igralce in kaj imajo pravzaprav zahtevati celjski igralci od uprave in družbe.

Predsednik Franjo Kočar, ki bo te dni o tem vprašanju spregovoril tudi na osrednji nogometni zvezi v Ljubljani, je mnenja, da imajo vsi igralci celjskega ligaša, ki redno vadijo in sodelujejo, pravico do odškodnine za izgubljeni čas in nadomestilo za fizični napor in prizadevanje. Toda tu gre za pravično nadomestilo o katerem se bodo vsekakor morali pogovoriti odkrito in dati temu vprašanju v bodoče trdne okvire.

Pri celjskem nogometnem kolektivu si ne bodo dovolili nobenega izsiljevanja ali odstopanja. Vsak igralec bo imel svojo nalogo in temu primerno tudi svoje pravice. Res da so nekatera nogometna moštva v slovenski ligi na mnogo boljšem finančnem položaju, toda v celjskem nogometu želijo že sedaj, pred resnim posegom za uvrstitve v II. zvezno ligo, pripraviti pot po kateri se bo celjski nogomet na Glaziji v prihodnje razvijal in stimuliral.

J. KUZMA

TOČKA IZ BEOGRADA

CRVENA ZVEZDA : CELJE 3:3

Povratna tekma med hokejisti beograjske Crvene zvezde in Celjani se je v soboto zvečer na tašmajdanskem dramskem končala z neodločenim rezultatom 3:3 (1:1, 2:1, 0:1).

Tekma je bila ves čas ostro. Prvi so v 9. minuti povedli domačini, Celjani pa izenačili že v naslednji minuti po Lesjaku (podaja Kolenc).

Na začetku druge tretjine so prišli Beograjčani do drugega gola, pet minut za tem

pa je Hribar na Sušnikovo podaljo izenačil. V tem delu igre so bili igralci Crvene zvezde še enkrat uspešni. V prvi minuti igre tretje tretjine pa je Kerkoš na Lesjakovo podaljo dosegel še tretji gol za Celjane in postavil končni rezultat.

V soboto, 28. novembra bodo Celjani igrali doma. Gostili bodo moštvo zagrebške Mladosti. V prvi tekmi so zmagali Zagrebčani s 4:1. Tekma se bo pričela na celjskem dramskem ob 18. uri.

PRIČAKOVALI SMO...

● Smo pred koncem leta. Jutri bodo v Ljubljani podelili športnim delavcem in športnikom Bloudkova priznanja. Iz Celja jih dobijo: Eva LUDVIG, članica TVD Partizana — Kovar Store, članica državne reprezentance in dobitnica bronaste medalje na svetovnem prvenstvu v kegljanju v Bolzanu, Rudi MALE, član AD Kladivar, za dolgoletno aktivno udejstvovanje v atletskem društvu, za številne državne in republiške rekorde, poštvovalnost, vzorno discipliniranost in kot vzor mladim. Milojka BOŽIC, vadnica pri TVD Partizan Gaberje, za dolgoletno poštvovalnost in predanost delu z mladimi člani te lovalnega društva. Čestitamo!

● Zarko Presinger, eden najboljših jugoslovanskih rokometnih vratarjev, je dobil vabilno vabilo: z rokometiši RK Zagreb je odpotoval na osemdnevno gostovanje po raznih krajih ZR Nemčije, kot okrepitev. Tudi čestitamo!

● Nataša Urbančič — bodoča svetovna rekorderka? Njen oče aktivni športni delavec AK Kladivar Adolf Urbančič je pred dnevi povedal, da njegova hčerka na treningih in uradnih tekmovanjih v Avstraliji meče kopje tudi preko 62 metrov — to pa je več, kot je uradni svetovni rekord. Žalost je v tem, da se njeno kopje pri dolgih rekordnih metih še vedno ne zapiči, kar je nje-

na stalna slabost. Njen trener obljublja, da bo v dohodnem času Nataša postavila svetovni rekord v metu kopja. O tem pišejo tudi nemški časniki. Dobri obeti za prihodnje evropsko prvenstvo in olimpijske igre.

● Dnevi okoli prehoda iz novembra v december bodo pomembni tudi za nekoč slavnega celjskega smučarja Herbija Košiča. Iz radoživga življenja ga je potegnila — razumljivo — ženska, mi pa smo se od njega dosledno poslovili. Naj mu bo življenje vsaj tako pestro, kot z ledom in snegom pokrite proge. Tam je dobro krmari, kako pa bo v življenju bo mo pa še videli. Vseeno čestitamo!

NAJBOLJŠI FERRALIT

Komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem sindikalnem svetu Zalec je organizirala v letošnjem letu tekmovanje v 11. športnih panogah: atletiki, namiznem tenisu, plavanju, šahu, krosu, rokometu, smučanju, odbojki, streljanju, kegljanju in malem nogometu. Tekmovanja se je udeležilo nad 100 delavcev iz 26. delovnih kolektivov.

Največ uspehov so zopet imeli delavci iz podjetja Ferralit Zalec, ki so letos že tretjič zapovrstjo osvojili najboljšo mesto. Ob zaključku športnih iger bo občinski sindikalni svet skupaj z Radiom Celje organiziral v mesecu decembru javno zabavno glasbeno oddajo, na kateri bodo objavili rezultate delavskih športnih iger v občini Zalec in podelili prehodni pokal, priznanja in nagrade.

Rezultati najboljših ekip in posameznikov: Smučanje — moški: Markovič (Gradnja Zalec); ženske: Kristan (Prosveta Zalec). Kegljanje — ekipno: Gozdni obrat Vransko; posamezniki: Drošč (INDE Vransko) Rokomet: Juteks Zalec; Atletika: KK Mleko Celje; Streljanje — (TN Polzela); Kros: Tekstil-ekipno: Tovarna nogavic Polzela; posamezniki: Korun (TN Polzela); Kros: Tekstil-ekipno: Tovarna Prebold; Namizni tenis — ekipno: Ferralit Zalec; posamezniki: Hostič (Juteks Zalec); Mali nogomet: Juteks Zalec; Plavanje: KK Mleko Celje; Odbojka: SIP Sempeter; Šah: Skupščina občine Zalec.

Končni vrstni red v tekmovanju za prehodni pokal Občinskega sindikalnega sveta Zalec pa je naslednji: 1. Ferralit Zalec 1022 točk, 2. Tekstilna tovarna Prebold 754, 3. Garant Polzela 715, 4. KK Mleko Celje 606, 5. Juteks Zalec 556, 6. SIP Sempeter 532 točki itd.

TOREJ TAVČAR

V NEDELJO ŠE DEKLETA

V počastitev Dneva republike bodo celjske igralke Partizana priredile v nedeljo velik odbojarski turnir. Na njem bodo sodelovale igralke Maribora in tržaškega moštva Bor. Turnir naj bi ostal tradicionalen in bi nadomestil že znana tekmovanja pri Partizanu Celje ob vsakem prazniku republike. V prejšnjih letih so te turnirje imeli rokometiši.

JK

KOŠARKARJEM POMAGATA AVTOMOTOR IN TEHNO MERCATOR

V zadnjem času smo pričali, da nekatere celjske delovne organizacije pomagajo športnim organizacijam. Več takšnih primerov smo že zapisali, danes pa se ustavimo še pri enem. Celjski AVTOMOTOR je podaril mladim košarkarjem Celja, ki so osvojili drugo mesto v Sloveniji in bodo nastopili tudi na državnem prvenstvu opremo, TEHNO MERCATOR pa je pomagal članski ekipi, ki je prav tako uspela v republiškem tekmovanju. Ta pomoč ni bila enkratna, prav zaradi tega jo lahko še toliko bolj cenimo. Razumljivo je, da so pri Zeleničarskem košarkarskem klubu tega izredno vesel in da si bodo prizadevali njihovi pomoči oddolžiti z rezultati. Vsekakor pa bi v Celju bilo potrebnih več takšnih in podobnih direktnih pomoči delovnih organizacij športnim organizacijam, saj imajo od tega korist tako eni kot drugi.

JESENSKA PRVAKA ŠOŠTANJ IN ZREČE

Jesenski del prvenstvenega tekmovanja na področju celjske nogometne podzveze je končan. V prvi skupini so prvo mesto osvojili nogometiši Partizana Šoštanj, v drugi pa Partizan Zreče. V zadnjem kolu pa so se srečanja končala z naslednjimi rezultati: Polzela : Radeče 5:1, Zalec : Opekari 2:1. Vodstvo Opekarija je po končanem srečanju vložilo protest, da je v ekipi Zalec igral igralec, ki je star manj kot 17 let in nima zdravniškega spravevala. Vojnik : Straža (Rogatec) 0:2, Senovo : Celovozar 4:3, Ljubno : Šoštanj 3:5 in Bole : Brežice 0:5.

LESTVICA I. SKUPINE:

Šoštanj	11	9	1	1	36:16	19
Brežice	11	8	1	2	28:9	17
Senovo	11	8	0	3	36:19	16
Straža	10	7	0	3	21:12	14
Vojnik	11	5	2	4	18:16	12
Radeče	11	5	1	4	31:26	11
Celovozar	11	4	3	4	22:18	11
Zalec	11	4	2	5	17:23	10
Ljubno	10	3	1	6	22:30	7
Polzela	11	2	2	7	17:26	6
Opekari	11	1	2	8	21:41	4
Bole	11	1	1	9	16:48	3

V lestvici še ni upoštevano srečanje med Stražo in Ljubno, ki se še ni odigralo.

V drugi skupini so nogometiši Laškega v zmagah tekmi premagali Gotovlje 6:3.

LESTVICA II. SKUPINE:

Zreče	6	5	0	1	23:5	10
Laško	6	4	0	2	37:17	8
Sevnica	6	4	0	2	25:15	8
Ponikva	6	3	1	2	30:19	7
Steklar II.	5	1	1	3	9:11	3
ROD	5	1	0	4	14:37	2
Gotovlje	6	1	0	5	9:24	2

Težma 5. kola Laško : Zreče se je končala z zmago Laškega 3:0. Ker pa so Zrečani vložili protest, bo verjetno srečanje 3:0 za Zreče. V lestvici je upoštevana zmaga La-

PRIZNANJA VAGNERJU IN PRESINGERJU — V Ljubljani je bila osrednja proslava ob 50.letnici NZS. Ob tej priložnosti so podelili tudi večje število priznanj, ki sta jih dobila tudi: Celjana Janko Wagner in Mirko Presinger. Slednji je med tremi v Sloveniji prejeli tudi visoko priznanje predsednika Tita — red dela s srebrnim vencem!

Nove okrepiteve pri ligašu z Glazije — Celjski nogometni trener Josip inž. Miklavčič, ki bo baje imel v prihodnje drugo nalogo (le kaj?), je imel zadnje dni redni odmor. Kot vesten športni delavec in prava mravlja pri nogometu, je že stopil v kontakt z nekaterimi najboljšimi nogometiši, ki bi se hoteli v prihodnje zaposliti v Celju in s tem tudi okrepiti celjskega ligaša.

Vsaka pridobitev je pohvalna, zlasti ker nam primanjkuje dobrih napadalcev. Upamo, da bodo dobro pripravljeno naštri Kladivarja prinesli uspeh.

J. K.

NEPTUNU DESET TOČK MED ČLANI

Znani slovenski plavalni strokovnjak inž. Dušan Kit je tudi letos ob zaključku sezone pripravil obračun letošnjih rezultatov. V prvem seštevku rezultatov, pri čemer imajo članice v absolutni razpredelnici je celjski Neptun na devetem mestu z 11 točkami. Te je osvojil J. Turk, ki je na razpredelnici dvakrat uvrščen med najboljšo deseterico. Prvič ga srečamo v plavanju na 100 m metuljček z rezultatom — 1:07,8 in je šesti, na 200 m metuljček pa je celo peti. Njegov zelo dober rezultat je 2:39,4.

J. K.

DEKLETA CELO PETA — V letošnji razpredelnici najboljših slovenskih plavalcev lahko srečamo kar tri celjske plavalke. Te so zbrale 38 točk in tako osvojile na celjski Neptun odlično peto mesto. Pred njimi so samo predstavnice Triglava, Ljubljane, Ilirije in Kopra.

Med deseterico je kar petkrat Lebanova, in sicer enkrat peta, šest in sedma ter dvakrat osma. Sledi Perčičeva, ki je dvakrat šesta, enkrat osma in enkrat deseta ter Dobotinškova, ki je sedma.

Torej, celjska dekleta so iz leta v leto boljša.

J. K.

TUDI ZAGREB PORAŽEN NA SKALNI KLETI

Celjski hokejisti na travi so zaključili prvi del prvenstva. V zadnji tekmi proti Zagrebu so na razmočenem igrišču na Skalni kleti premagali močno vrsto Zagreba z 2:0 (1:0).

V tekmi, ki je bila kljub težkemu igrišču in dežju, kvaliteta, bi lahko celjski napadalci dosegli mnogo več. Stevilne priložnosti so tudi tokrat ostale neizkoriščene. Milan Bralec in Stanko Kolenc sta dosegla dva zadetka, kar je bilo dovolj za uspeh in končno uvrstitve na razpredelnici na šesto mesto.

S tem je dolga sezona celjskih hokejistov zaključena. Dosegli so lepo število točk, toda zaradi predne izenačenosti je uvrstitev nekoliko skromnejša.

Najboljši igralec nedeljskega srečanja je bil Drago Kolenc.

J. K.

DVA PORAZA ŠAHISTOV ŽALCA

V predzadnjem kolu slovenske šahovske lige vzhod so šahisti Žalca gostovali v Trbovljah in izgubili s 4,5:3,5. Za Zalec so bili uspešni Ranžinger, Rakova in Brzinar ter Pipal, ki je remiziral. V zadnjem kolu pa so doma izgubili s Kovinarjem iz Maribora 3:5. Rezultati: Brinovec — Struel 1:0, Skok — Božičnik 0:1, Ranžinger — Pipal 1:0, Storman — Jakopič 0:1, Urizek — Slapnik 0:1, Pipal — Slat 0:1, Rak — Kremenc 1:0, Brzinar — Kremenc 0:1.

T. Tavčar

CELJANI DRUGI — V zadnjem kolu republiške šahovske lige — vzhod so Celjani gostovali v Ravnah na Koroškem, zmagali 5:3, vendar je to bilo premalo za osvojitev prvega mesta. Za mariborskim Branikom, ki je prvi, so zaostali za polovico točke! V zadnjem srečanju so zmagali Draskler, Štrajber, Janežič in Pongračeva. V celotnem tekmovanju je bil najboljši Draskler, ki je igral na prvi, najmočnejši deski in v sedmih kolih osvojil 5,5 točke. Izkazali sta se tudi članici Pongračeva in Uzmahova, ki v vseh srečanjih nista oddali niti polovico točke in sta predstavljali najmočnejši del ekipe. Popolnoma pa so razočarali mladinci, ki so v sedmih kolih osvojili komaj 1,5 točke. Lansko leto so bili Celjani prvi.

S. PERTINAC

KDO VAM PRINAŠA NAJVEČ DOMAČIH VEŠTI V VAŠ DOM? — NOVI TEDNIK — NE POZABITE NANJ!

CELJE

BRV V DOBRNI

FRANC DIMEC, odbornik: Vprašujem, kdaj bo narejena nova brv čez novo strugo Koprivnice na Dobrovi. Prebivalci tega terena so zaradi tega prizadeti. Vodna skupnost, ki je bila izvajalec teh del, je obljubila provizorično brv, vendar iz te obljube ni bilo še nič.

OSKAR NAGLAV, tajnik skupščine: Oddelek za gradbene in komunalne zadeve je že naročil Vodni skupnosti Savinja, da takoj uredi provizorično brv preko novega kanala na Dobrovi. Ta brv bo le za pešce, kolesarje in motoriste. Široka bo dva metra ter bo imela 1,5 tone nosilnosti.

RAZŠIRITEV TELEFONA NA ALJAZEVEV HIRIB

LUDVIK ZUPANC, odbornik: Zanima me, to pa sprašujejo tudi ljudje z Aljaževskega hriba, kako je z asfaltiranjem Groharjeve ulice in dela Drobničeve. Ta dela so bila namreč predvidena že pred približno štirimi leti.

Ker Mirna pot ni samo krajevna, občani prosijo, da jo pristojna komunalna organizacija vzdrži, in namesti na njej vsaj eno svetlobno telo za javno razsvetljavo. To je pot, ki vodi na pokopališče in je zelo prometna.

Na vsem območju Aljaževskega hriba je samo šest telefonskih števil z dvojčki. Prebivalci želijo imeti telefone in so pripravili celo sodelovati z denarnimi sredstvi.

OSKAR NAGLAV, tajnik skupščine: Groharjeva in Drobničeva ulica doslej nista bili nikoli v programu za asfaltiranje. Leta 1966. in 1967. je bil v programu za asfaltiranje le del Popovičeve ulice. Ker pa cinkarna svoje obveznosti do ureditve kompletnih zemeljskih del na tem delu Popovičeve ulice ni izvršila, tudi ni prišlo do realizacije programa.

Strokovni delavci gradbenega oddelka so si s tajnikom krajevnih skupnosti Aljažev hrib ogledali tudi stanje kanalizacije v Popovičevi ulici, na kar je prav tako v svojem vprašanju opozoril tov. Zupanc. Ugotovili so, da so jarki za odvodnjavanje v resnici delno odprti. V programu je postopna končna ureditev te kanalizacije.

Glede razširitve telefonske mreže pa je odgovoril direktor podjetja za PTT promet, tov. Sepec takole: Krajevna skupnost Aljažev hrib naj čimprej zbere število interesentov za napeljavo telefona. PTT podjetje ima v programu razširitev telefonskega omrežja tudi na tem predelu in bo zato že v kratkem naročilo izdelavo glavnega projekta. Seveda pa naj bodo interesi pripravljeni na sofinanciranje same napeljave.

KAJ JE Z DOBOJSKO ULICO?

Bilo je na seji sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve pri skupščini občine Celje.

Inž. LEON OREPINSEK, odbornik in član sveta: Zanima me, kaj je z modernizacijo Dobojske ulice. Doslej smo o teh delih slišali le veliko obljub, napeljevanja pa še ni bilo nič.

RUDI ZUGELJ, načelnik oddelka za gradbene in komunalne zadeve: Načrte za to ulico smo naročili pri Vodni skupnosti Savinja. Rečeno je bilo, da bodo pripravili do konca tega tedna, do 20. novembra.

Inž. BELA BUKVIČ, član kolektiva Vodne skupnosti: Načrti za Dobojsko ulico bodo pripravili tako kot je bilo rečeno.

Inž. ČUČEK, inšpektor: Pri načrtovanju je nastal tudi problem zaradi škarpe. Tu bo cestišče zoženo na 2,5 metra.

ZA VARNOST PROMETA NA DECKOVI CESTI

RUDI PEPPERKO, odbornik: Četudi se veselimo, da bo Deckova cesta kmalu izročena namenu, vendar s strahom pričakujemo njeno otvoritev. Že zdaj namreč ugotavljamo, da bo ta cesta zelo nevarna. Cesta je ravna in hitrosti vozil so precejšnje. Gre za otroke, ki prihajajo z južnega dela Dolgega polja in hodijo v šolo. Nevarnost bo tem večja, ker semaforjev letos bržčas še ne bo.

OLGA VRABČIČ, predsednica skupščine: Pripomba je več kot umestna, naša dolžnost pa je, da na problem opozorimo zlasti prometno varnostne organe.

SMARJE PRI JELSAH

RESITEV VPRAŠANJA STANOVANJ ZA PROSVETNE DELAVCE

Smarski prosvetni delavci, vsaj tisti med njimi, ki so neposredno prizadeti, so si prizadevali, da bi preko njihovega predstavnika prišlo na dnevni red občinske skupščine tudi vprašanje pravnega lastništva njihovih stanovanj. To pa jim ni uspelo.

Zdaj, ko smo izvedeli, bodo problem skušali urediti. Predvideno je namreč, da bo o njem na eni od prihodnjih sej vendarle razpravljala občinska skupščina. Za rešitev sta bili predvideni dve varianti: po prvi naj bi vsa stanovanja, ki jih zasedajo prosvetni delavci, dodelili v upravljanje temeljni izobraževalni skupnosti; po drugi pa ustanovili skupen sklad, v katerega bi vključili tudi stanovanja občinske uprave, milice, sodišča, prosvete in tudi zdravstva.

Kot smo obveščeni, naj bi občinska skupščina sprejela slednjo varianto, s tem, da bi s skladom na samoupravni podlagi upravljal upravni odbor.

dh

KDAJ SKOZI CELJE ŽELEZNIŠKA PROGA

Četudi ni verjeti, da bi skozi Celje v kratkem ne bila speljana elektrificirana železniška proga, se vendarle reči pri odločitvi o tej gradnji zapletajo in zavlačujejo. Tako kot pred približno dvema letoma se tudi zdaj zadeva ustavlja na relaciji železnica: celjski urbanistični načrt.

Problem je prišel na dan tudi na zadnji seji sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve pri skupščini občine Celje. Na tapeti je bila vloga združenega železniškega transportnega podjetja v Ljubljani za izdajo dovoljenja za elektrifikacijo seda-

njih tirnih naprav skozi Celje. Člani sveta niso rekli ne ja niti niso zavzeli odklonilnega stališča. Vse skupaj so prenesli v širši in zato odgovornejši krog — v tej zvezi so predlagali tudi občinsko skupščino — kajti stali so pred problemom, ki je bil zanje nov.

V teku so dela za elektrifikacijo proge od Zidanega mosta do Maribora. Vtem ko železničarji pravijo, da lahko to modernizacijo skozi Celje opravijo na sedanjih tirnih napravah brez prestavitve, se urbanisti sklicujejo na urbanistični načrt, ki predvideva ne samo prestavitve tirov v celjskem

ovinku, marveč tudi prestavitve in zgraditev novega postajnega poslopja, ureditev vseh drugih novih naprav, ureditev novega priključka savinjske proge itd. Medtem ko bi za elektrifikacijo proge skozi Celje na sedanjih napravah potrebovali okoli 3,5 milijona dinarjev, bi prestavitve in ureditev vseh del v skladu z urbanističnim načrtom terjala okoli 67 milijonov dinarjev, morda še več.

Razlika je torej tu, hkrati pa tudi dvoje različnih stališč. Železničarji menijo, da z elektrifikacijo sedanje proge ne prizadenejo urbanističnega načrta, temveč so se mu celo pripravili podrediti, če bi sredstva za ta dela poskrbela občinska skupščina; urbanistični načrt pa opozarja na nekatere

razvojne probleme mesta, ki bi jih brez prestavitve proge in drugih del ne mogli izvršiti. Skratka: stanje pomeni oviro za nadaljnji razvoj Celja na tem območju.

Problem je v resnici zahtevan in težak, to tembolj, ker železnica pritiska na odločitve, saj je elektrifikacija proge na odseku od Zidanega mostu proti Mariboru že dejstvo. Ali bodo torej ta dela zaradi urbanističnega načrta Celja zastala?

Člani sveta za urbanizem so se zavedali odgovornosti in težine vprašanja, zato se njegovo rešitev prenesli na širši krog. Hkrati s tem pa so ugotovili, da mora biti končna beseda izrečena do sredine prihodnjega meseca, sicer ima lahko zavlačevanje neprijetne posledice.

V OSPREDJU SO KOMUNALNI PROBLEMI

V ŽALSKO OBČINI SE SO OČAJO PREDVSEM S KOMUNALNIMI PROBLEMI. NJIHOVA AKTIVNOST JE ODVISNA OD ZAVZETOSTI OBČANOV ZA SKUPNO RAZREŠEVANJE NJIHOVIH PROBLEMOM IN TEŽAV

Poleg komunalnih problemov težijo krajevne skupnosti še drugi problemi. Vendar pa bolj kot kjerkoli drugje prihaja prav v krajevni skupnosti do izraza skupen interes občanov, da se uredi vodovod, električna napeljava, uredi cesta itd. Tam, kjer so ljudje pripravljeni s skupnimi močmi pristopiti k posameznim akcijam, tam lahko ugotovimo, da so aktivne tudi krajevne skupnosti.

Program dela krajevnih skupnosti je odraz pomembnosti posameznih potreb občanov. Kot je že bilo ugotovljeno so na prvem mestu

komunalni problemi. Občani krajevne skupnosti Vinska gora so pred nedavnimi zaključili z gradnjo ceste, v katero so vložili veliko svojega dela in denarja. V Ljubljani so se spoprijeli z vodovodom, sedaj urejujejo nekatere druge komunalne probleme, v Andražu se pripravljajo na gradnjo vodovoda in bodo zato verjetno zaprli kamnolom. Podobno je tudi drugod. V nekaterih že razmišljajo na primer o razvoju turizma, pa še o marsičem drugem.

Pri realizaciji programov je nadvse pomemben delež občanov. Ni je krajevne skupnosti, ki ne bi računala pri različnih akcijah tudi na sodelovanje občanov. To sodelovanje se kaže v prostovoljnem delu, pa tudi v denarju, ki ga občani prispevajo za gradnjo tega ali onega objekta, napeljavo vodovoda, elektrike, telefona ipd. V velikem številu primerov pa občani prispevajo

tudi oboje: delo in denar, pogosto pa še material.

Delež občanov pri teh različnih dejavnostih krajevnih skupnosti ni lahko oceniti. Mogoče je najlepši pokazatelj primer, ko je znala predračunska vrednost za izgradnjo vodovoda v eni od žalskih krajevnih skupnosti preko 15 milijonov starih dinarjev, medtem ko je bilo potrebnih ob zaključku del le nekaj manj kot 3 milijone starih dinarjev. Seveda potem, ko so svoje delo opravili že občani.

Sploh so finančna sredstva »Ahilova pet« krajevnih skupnosti. Sredstva iz občinskega proračuna so tako minimalna, da pokrivajo samo nekatere najosnovnejše stroške, tako na primer električno razsvetljavo, zimsko pljuženje snega in morda še administracijo in poštne stroške. Za vse ostalo je pa treba sredstva še zbrati: nekaj prispevajo podjetja, sa-

moprispevek dajejo tudi občani, v glavnem se pa kaže ta prispevek v delu občanov, ko z nekajurnim delom popravijo ceste, skopljajo jarke za napeljavo vodovoda itd.

Tam, kjer so uvedli prispevek za uporabo mestne zemljišča, to je v Zalcu, Sempetru in še kje, je finančna situacija nekoliko boljše kot v ostalih krajevnih skupnostih, kjer tega prispevka ni. Sicer pa je res tudi to, da so v teh krajevnih skupnostih stroški komunalne zadeve znatno višji kot drugod.

Še eno ugotovitev lahko ob tem zapišemo: neposredni prispevek občanov, prispevek v obliki prostovoljnega dela, prispevek v obliki denarja in materiala, je večji v obrobnih krajevnih skupnostih, medtem ko je obratno prispevek podjetij krajevnim skupnostim večji v večjih krajih.

J. T.

K RESNI ZADEVI SO RESNO PRISTOPILO

Na 4. konferenci osnovne organizacije ZK Železarnice so komunisti tega podjetja razpravljali o poteku prve konference ZKJ, o njenih sklepih in stališčih, potem pa so na kratko razpravljali o osnovni temi 3. konference te osnovne organizacije ZK, to je o idejni politični izhodiščih pri oblikovanju srednjeročnega razvojnega načrta Združenega podjetja Slovenske železarnice.

Za komuniste železarnice je posebno važen tisti del tega načrta, ki govori o udeležbi štorske železarnice. Poseben poudarek je dan predlogom in sugestijam, ki se nanašajo na realizacijo načrta in mobilizacijo članstva ZK pri izvedbi tega programa.

Po tej obsežni temi so sprejeli naslednje sklepe:

● Naloga članov ZK na vodilnih položajih je, da si prizadevajo pri maksimalnem in optimalnem izkoriščanju tehničnih kapacitet, ki bodo nakazane v srednjeročnem programu, za čimprejšnjo doseganje zastavljenih načrtov. Nujno je zagotoviti čim hitrejšo konceptno jasnost in odprtost pri rekonstrukciji obratov štorske železarnice. S programi je treba pred kolektiv, da bo vsakega mu znano, kdo so nosilci akcij. Potrebno je tudi definirati dosledno odgovornost vseh vodstvenih kadrov in uvesti moderno organizacijo in delitev dela. Vsa pooblastila vodstvenemu kadru morajo sloneti na večji osebni odgovornosti, ki mora biti znana samoupravljalcem. Nosilec akcije: komu-

nisti v organih samoupravljanja, komunisti na vodilnih položajih, člani kolektiva.

● V srednjeročnem programu nakazana rast proizvodnje ne raste proporcionalno tudi povečana realizacija, posebno v primerjavi z ostalima dvema železarnama v Sloveniji. Treba je takoj pristopiti k dopolnitvi srednjeročnega programa štorske železarnice z usmeritvijo na višjo stopnjo predelave, kar bo poročstvo za visoko akumulacijo in normalno poslovanje. Navzven se morajo komunisti zavzemati za podporo stališč in vseh ukrepov, ki bodo vodili k stabilizaciji, da bo v današnjem sistemu nestabilnosti gospodarstva omogočeno dolgoročno planiranje razvoja. Navznoter pa je treba doseči, da ne bodo izvajali ukrepov in ne pritiska, ki bi imeli za posledico posredno rušenje programa ekonomske stabilizacije.

● Pri dvigu tehniške ravni je nenehno stremeti za zniževanje stroškov in k povečanju produktivnosti dela ter ekonomičnem poslovanju. Hitreje in dosledneje je treba izvršiti reorganizacijo strokovnih služb, s ciljem boljših rezultatov poslovanja.

Doseganje vseh postavljene ciljeve bo možno le ob dobri in dosledni kadrovski politiki. Potrebno je kratkoročno in dolgoročno planiranje kadrov in s tem v zvezi hitrejša izobraževanja kadrov. Mišljeno je interno izobraževanje kadrov, usposabljanje za novo tehnologijo in moderno organizacijo

dela. Večji poudarek je dati funkcionalni izobrazbi kadrov, kot je uvažanje v delo in podobno. Pri tem je upoštevati sklepe DS podjetja iz leta 1969, kjer je nakazana kadrovska problematika.

Dopolniti in izpopolniti je potrebno obstoječi sistem nagrajevanja, da bo osebni dohodek posameznika resnično odvisen od rezultatov vloženega dela. Oblikovati je službo, ki bo sistem nagrajevanja strokovno izpopolnjevala in dopolnjevala, neodvisno od posameznih vplivov in pritiskov. Rast materialne stimulacije, nakazana v perspektivnem načrtu, ni zadovoljiva v primerjavi s pokazatelji republiškega povprečja.

● Ker osnutek družbenega plana ne podaja pokazateljev za družbeni standard, je treba plan dopolniti. Stalna oskrba s stanovanji, izboljšana prehrana na delovnih mestih, rekreacija in oddih morajo biti stalna skrb organov upravljanja in družbenih organizacij.

● Dolžnost organizacije ZK in vsakega člana je, da se nenehno bori za dosledno uveljavljanje ter poglobljanje samoupravnega sistema na vseh področjih in ravneh. Vse samoupravne akte je treba dosledno upoštevati in jih izvajati. Samoupravljanje je približiti slehernemu članu kolektiva. To je naloga vseh družbeno političnih organizacij, predvsem pa sindikata, obenem pa sistematičnega dela organov samoupravljanja.

● Člani ZK morajo pokazati večjo aktivnost kot doslej, predvsem v pogledu uveljavljanja in izvajanja postavljenega družbenega plana, kakor tudi letnih družbenih planov. Člani ZK morajo biti resnični nosilci vsakega družbenega dogajanja tako v podjetju kot v družtvih in organizacijah. Spremeniti in izboljšati morajo odnos do organizacije ZK ter doseči takojšnjo večjo aktivnost v lastnih vrstah.

● V srednjeročnem programu razvoja mora biti jasno nakazana perspektiva razvoja dejavnosti (službe), tako osrednje ustanove združene ga podjetja, to je Metalurškega inštituta, kot tudi razvojnih oddelkov posameznih slovenskih železarn. Njih delo mora biti sinhronizirano, da se ne trošijo že tako šibke moči pri vzporednem reševanju istih nalog. Izredno spreminjajoča zahteva tržišča zahtevajo elastičnost pri reševanju nalog, zato je treba razvojno službo kadrovsko in organizacijsko utrditi. Za doseg vseh postavljene ciljeve je treba razmejiti delovna področja, odgovornosti in pristojnosti. V modernejši organizaciji dela ni dopustno, da posameznik o vsem razmišlja in odloča mimo služb, ki so nosilce posameznih nalog, kar povzroča zmedo in nejasnost v akciji in zamegljuje odgovornost.

Če bodo dosledni pri izvajanju sprejetih sklepov, rezultati ne morejo izostati.

R. V.

BRZDANJE SOTLE – KONEC POPLAV

V NASLEDNJIH PETIH LETIH BI NAJ REGULIRALI NA KUMROVŠKEM POLJU IN V VONARJU ZGRADILI JEZ ZA AKUMULACIJSKO JEZERO. USPEŠNO SODELOVANJE MED DVEMA REPUBLIKAMA.

V Celju so se sestali predstavniki vodnih skupnosti in podjetij dveh republik, ki skrbijo za ureditev Sotle. Seji so prisostvovali Boris Delfin, svetnik vodnega gospodarstva pri IV SHR, Jože Framšek, direktor Vodne skupnosti Slovenije, Martin Pilar, direktor Direkcije Sava iz Zagreba, Marjan Plasaj, direktor Vodne skupnosti iz Krapine, Srečko Cvahte, direktor Vodne skupnosti iz Celja ter predstavniki občine iz Šmarja in drugi strokovnjaki, da bi se posvetovali o ureditvenih delih Sotle v prihodnjih petih letih.

Najprej so obravnavali problem vzdrževanja že urejenih šotlnih nabrežin. Zatem pa so se dogovarjali o nadaljevanju del pri regulaciji Sotle. Kot je znano, je del zgornje

ga toka hudourniške reke že reguliran, vendar spodnji, neurejeni del povzroča poplave, ki siromašijo že tako siromašno območje Obsotelja in hrvaškega Zagorja.

Sklenjeno je bilo, da bi v naslednjih petih letih v Vonarju nad Sodno vasjo zgradili 15 m visoko pregrado, iz katere bi nastalo 3 kilometre dolgo in od 500 do 600 metrov široko umetno jezero, v katerem bi bilo okrog 12 milijonov kubičnih metrov vode. S to pregrado bi zadržali visoke vode, ki povzročajo poplave. To jezero bi poleg odklonitve nevarnosti poplav rešilo še problem pitne vode hrvaškega Zagorja, obenem pa bi ustvarilo dovolj vodne rezerve za potrebe industrije, ki bi jo naj v tem obdobju tu zgradili.

Medtem, ko bo pregrada

obvarovala pred poplavami Atomske toplice in Imensko polje, ostaja odprto vprašanje še kumrovškega polja. Na tem območju so dela sicer že v teku, vendar bi jih zdaj razširili in pospešili.

Direktorja Martin Pilar in Srečko Cvahte sta po končani seji in ogledu ureditve Savinje novinarjem izjavila, da je sodelovanje pri reševanju tega, za Obsotelje, Kozjansko in Hrvaško Zagorje življenjskega problema zelo dobro in zato tudi tako uspešno. V nekaj minutih letih je prav zaradi dobrega sodelovanja bilo že opravljenih mnogo dela pri brzdanju Sotle.

NA PLANINSKEM OBMOČJU – PREUSMERITEV KMETIJSTVA

Kot smo pričakovali, so odborniki celjske občinske skupščine na 21. seji, v petek, 20. t. m., brez zadržkov sledili stabilizacijskim ukrepom in med drugim na predlog sveta za terciarno gospodarstvo sprejeli odlok o zadržanju cen za kruh, razen za pecivo, zatem pa sveže goveje, svinjsko in perutninsko meso, sveže ribe, govejo in svinjsko drobovino, za sveže mleko ter komunalne storitve na ravni 29. oktobra letos. K vsemu temu pa so dodali tudi zadržanje cen za obrtne storitve. Zanje pa velja dan objave odloka v Uradnem vestniku.

Hkrati s tem so z novim odlomkom podprli prizadevanja, da bi se cene za nekatera osnovna živila določevale

le bolj enotno, na ravni republike. V tej zvezi bo treba uveljaviti republiški sporazum in tako napraviti vsaj v glavnem konec različnostim, ki so značilne v ceni tudi za najvažnejša živila.

Na tapeti je bil tudi kolektiv trgovskega podjetja Slovenija-Merkur, ki se je odločil prenesti sedež iz Celja v Ljubljano. Odborniki niso bili presenečeni nad tem sklepom, podvomili pa so v resničnost motivov, ki so jih predstavniki podjetja navedli kot vzrok za ta korak.

Veliko pozornosti so posvetili delu in organizaciji davčne uprave, zlasti še, ker je dosegla lepe rezultate, sicer pa so dali na seji nekatera nove spodbude za njeno

delo. Na predlog sveta za družbeni plan in finance so ustanovili kmetijski sklad občine; dlje časa pa so se zadržali pri obdavičevanju na plinskem območju. Četudi so se strinjali, da naj sedanje olajšave ostanejo tudi v prihodnje, so opozorili, da rešitev problema ni v odškodninskih zahtevkih, marveč v primerni preorientaciji kmetijske proizvodnje na plinskem območju. Tu pa bodo morali svojo besedo izreči zlasti kmetijski strokovnjaki.

Polno priznanje je dobilo poročilo predsednika sveta za zdravstvo, dr. Čakša, o minuli fluorografski akciji.

Ta je uspela ne samo po udeležbi, marveč tudi po rezultatih, ki jih je dala.

Zaključek se je veljal potrditvi statuta nekaterih delovnih organizacij. Mimo tega so se odborniki odrekli soglasju k statutu celjskega stanovanjskega podjetja. Kot pristojna komisija se tudi večine odbornikov (2 proti, 4 vzdržali) ni strinjala s tistim členom statuta, ki govori o pogojih za razpis delovnega mesta direktorja. Sicer pa je treba dodati, da je šlo le za načelno vprašanje in ne za konkretno obravnavanje vprašanja.

M. B.

CELJSKA OBČINSKA SKUPŠČINA SPREJELA TUDI ODLOK O ZADRŽANJU CEN ZA NEKATERA ŽIVILA IN STORITVE

OCENJEVANJE DRUŠTEV

Občinska gasilska zveza v velenjski občini je pred nedavnim izvedla ocenjevanje vseh društev. V občini je namreč 12 prostovoljnih in dve industrijski društvi.

Izmed vseh pa sta najbolj pomembna gasilsko društvo Škale in Gaberke. Oba si prizadevata, da utrdita čim bolj varno požarno službo v vasi. Društvi sta si s svojim delom zgradili domove. Velika pridobitev za Škale pa je vsekakor novi avtomobil. Gasilsko društvo iz Gaberk, ki avtomobil že ima, pa je sedaj naročilo novo motorno brigalno. V Gaberkah so pridobili tudi hidrantno omrežje, ko so gradili vaški vodovod. Tako je vas preskrbljena s vodo tudi v primeru požarov.

Tako uspešno delo je vsekakor plod dobrega vodstva društev. Za cilj v prihodnje sta si obe društvi zadali nalogo povečati strokovni kader, predvsem iz vrst mladine.

Vlado Videmšek

STANOVANJSKI PROBLEMI SE VEDNO OBSTOJAJO

V začetku mojega pisma prejmite lep pozdrav. V Novem tedniku sem bral članek Kaj je to? Mnogo jih ne verjame, jaz pa vem, da je resnica, ker sem tam mimo hodil v službo. Čudno, potok so regulirali, okolico pa pustili. Mar se ne vidi grdo z oken celjske bolnice? Ne razumem tega, da tisti, ki stanujejo v blokih in imajo še po starem, dobijo novo centralno, ta reva pa še v starem ne. In še veliko je takih, ki smo potrebni stanovanja. Tudi z mano je problem. Sem namreč samski in v tovarni so gluhi in slepi do prošelj, kljub temu, da so videli moje siromaštvo. Odkrito povedano, omet mi odletava, strop poka, vrata in okna režijo, v sobo mi pridejo miši in na prostoru 2x2,90 m naj imam opremo, peč, si kuham, univam in hodim spat. Ponoči pa te lepo zbudi ples miši. Zaradi stiske peči nimam kam dati in eno zimo me je že zeblo tako, da sem si po trikrat vsako popoldne namakal noge v vroči vodi in se tako ogreval. Od tega pa je bila sobica, zaradi sopare vsa zakajena in vlažna. Kadar greš k zdravniku, pa se sprašujejo, od kod je pa tale bolan?

Tonček

HULIGANSTVO PA TAKO

Mnogih se loteva vprašanje kako dolgo bo trajalo huliganstvo, vendar na to ne najdejo odgovora. Rad bi jim vsaj v grobem odgovoril in s tem izrazil svoje mišljenje.

Sem 23-letnik in kljub temu bi se lahko prišteval med huligane, pa čeprav ne nosim dolgih las, dolgih in širokih hlač in še marsikaj, kar bi ne odgovarjalo starejšim generacijam. Toda sem popolnoma nasprotnega mnenja tistih, ki trdijo, da je mladina najslabša, da se jim ne ljubi delat in drugo. Spadam med solane ljudi, kakor temu danes pravimo. 5 let sem obiskoval šolo in jo dokončal, danes pa se sprašujem, čemu je bilo tega učenja in muke. Kamor koli sem se obrnil s prošnjo do danes nisem dobil drugega odgovora, kakor »potrebujemo delavce s prakso«. Sprašujem se, kje naj jo dobim? Ali ste tuc vi, ki nam danes dajete takšne odgovore, zasedli delovno mesto s prakso? Ne niste!

Veliko je mladih ljudi, ki nimajo dela in postopajo po cestah in gostlinah, toda to ni slaba stran postopajočih, temveč vas starejših, ki ne daste mesta mlajšim. Zlostni, a vendar resnični so podatki, ki pokažejo, koliko je zaposlenih takih, ki jim je delovna doba že potekla, delajo pa honorarno, veliko je takih, ki nimajo delovnemu mestu ustrezne izobrazbe, vendar so zaposleni celo na vodilnih delovnih mestih, mi mladi pa ne najdemo mesta, za katerega smo se trudili in učili. Ali lahko pričakujemo v bodoče boljše? Na to je težko odgovoriti čeprav bi se dalo.

Kako težko prenašam opazke in žalitve, čeprav ne grejo meni: »Glej ga huligana, kakšen je! Za delo bi prejel, pa ne da postopa po cestah. Da, dober je ta nasvet, vendar tisti, ki je to rekel, ni pomislil, da je danes to zelo težko doseči. Kdo je temu kriv? Morda bom dobil odgovor, če ne drugače kot od uredništva.

Slavko Jurčič, Celje

P. S. uredništva. Prepričani smo, da vam bodo v prihodnji številki poskušali odgovoriti iz zveze za zaposlovanje v Celju!

Prva lopata v temelj nove posebne osnovne šole v Celju. V torek, 17. t. m., je bil slavnostni začetek gradnje posebne osnovne šole v Celju. Ob tej priložnosti so učenci zavoda Ivanke Uranjekove pripravili nastop pevskega zbora in recitatorke, vtem ko je direktorica zavoda, Milica Bizjakova, govorila o nastanku, problemih in perspektivah posebnega šolstva v Celju. Temeljni kamen s posvetilom je vgradila predsednica celjske občinske skupščine Olga Vrabčičeva (na sliki); direktor Ingrada, inž. Henrik Čmak, pa je v imenu izvajalcev obljubil pravočasnost izvajanja in seveda visoko kvaliteto del.

(Foto: MB)

TEDNIKOVI PARI – TEDNIKOVI PARI – TEDNIKOVI

Uredništvo NOVEGA TEDNIKA razpisuje veliko nagradno akcijo TEDNIKOVI PARI za pridobivanje novih naročnikov. V nagradni akciji lahko sodelujejo naši redni naročniki in to ne glede na to, koliko časa so že naročniki na naš časnik. Gre torej za pridobivanje novih naročnikov NOVEGA TEDNIKA. Naš dosedanji in novo pridobljeni naročnik tvorita skupaj »TEDNIKOV PAR«. Nagradna akcija bo trajala šest kol, v vsakem kolu pa bomo po štirih zaporednih objavah naročnice s kuponom izvedli žrebanje denarnih nagrad. V vsakem kolu bo žreb med srečne dobitnike razdelil naslednje nagrade:

1. nagrada 100.000 starih dinarjev.
2. nagrada 50.000 starih dinarjev.
3. nagrada 30.000 starih dinarjev.
4. nagrada 15.000 starih dinarjev.
5. nagrada 5.000 starih dinarjev.

V žrebanje za nagrade bo vključen vsak star naročnik, ki bo v ENEM KOLU PRIDOBIL VSAJ ENEGA NAROČNIKA.

Naročnika, ki bo v okviru te akcije pridobil največ novih naročnikov NOVEGA TEDNIKA bomo ob zaključku akcije posebej nagradili.

Med sosedi, sorodniki, prijatelji in znanci boste prav gotovo z lahkoto našli nove naročnike NOVEGA TEDNIKA. Uredništvo si pridržuje

pravico, da akcijo po številu kol skrajša ali pa razširi. V predvidenih šestih kolih bomo med stare naročnike RAZDELILI PREKO MILIJON STARIH DIN NAGRAD. Sodelujte tudi vi, morda bo sreča pri žrebanju naklonjena prav vam!

Danes objavljamo naročilnico in prvi kupon drugega kola.

Žrebanje drugega kola bo v ponedeljek, 28. decembra 1970, seznam nagrajencev pa bomo objavili v sredo, 30. decembra, ko bomo pričeli tretje kolo. K žrebanju bomo povabili tudi dva predstavnika sodelujočih naročnikov, tri člane komisije pa imenuje naše uredništvo.

Hitro pridobite novega naročnika NOVEGA TEDNIKA, izrežite naročilnico, jo čitljivo izpolnite ter nalepite na dopisnico (ali pa pošljite v kuverti) in jo pošljite na

naslov: UREDNIŠTVO NOVEGA TEDNIKA, CELJE, OBVEZNO PRIPISITE: »TEDNIKOVI PARI«.

Zelimo vam obilo uspeha pri zbiranju novih naročnikov in še več sreče pri žrebanju, kajti denarne nagrade so lepe.

ZE EN PRIDOBILJEN NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA, VAM LAHKO PRINESE STO TISOČAKOV NAGRADE!

IZREZITE IN POSLJITE NA NAS NASLOV

KOLO: 2	AKCIJA »TEDNIKOVI PARI«	KUPON 1
NAROČILNICA		
STARI NAROČNIKI		
Priimek		
Ime		
Kraj		
Ulica, št.		
Pošta		
Datum		
Podpis		
NOVI NAROČNIKI		
Nepreklicno naročam NOVI TEDNIK najmanj za dobo enega leta.		
Priimek		
Ime		
Kraj		
Ulica, št.		
Pošta		
Podpis		

PRAZNIČNA VOŠČILNICA

(Nadaljevanje s 1. strani)

Praznik, kot je 29. november, naj vsakdanost obogati, nas obdane s svečanim vzdušjem, ponosom na ustvarjenim in priporjenim in nas zbere za nove naloge.

Razlogov za ponos nam ne manjka, pa če se tako kritično ocenimo prehojeno pot. Od dne do dne, od leta do leta smo žive priče napredka.

Bolj se moramo ob letošnjem praznovanju posvetiti novim nalogam, kot seštevjanju uspehov. Doseženo je tu, načrtovano pa se lahko izmakne. Predvsem si moramo biti na jasnem, da bo obdobje, ki je pred nami terjalo dejanj, odpovedi in veliko mero odgovornosti. Ni prijetno ob tako svečani priložnosti omenjati posameznikov, žal ne tako redkih in ne nepomembnih, ki sejejo dvom, češ, ne bo šlo, ne bomo uspeli. Kal tega dvo-

ma je v lastni nepripravljenosti za iskreno sodelovanje v dejanjih. Če cilji reforme niso bili v celoti doseženi, ne iščimo krivde v najširših množicah, katerih razpoloženje je izzvalo ukrepe, ki sicer niso najbolj priljubljeni za samoupravno družbo, toda nujni, čeprav začasni. Doklej začasni, je jasno. Dotlej, da se prestrojimo in uravnamo za skladen korak. Oborožena revolucija je bila neizprosna do napak v lastnih vrstah. Kot takrat morajo tudi danes odgovornejši med nami polagati račune za nepotrebne žrtve. Najlepše, če bi se to dogajalo kot v letih rojevanja naše republike — samokritično in če ne bi šlo, potem s kritiko brez rokavic.

In roko na srce. Vse preveč kličemo v zagovor na jezik besede kot so objektivna nujnost, posledica nagle rasti in podobno. Napake sosedu so nam le dobrodošle za prikrivanje last-

nih. Vse preveč so nam pri roki opravičila.

Pred tridesetimi leti komandant partizanske divizije ostro prijel komandanta brigade, ki se je umaknil z enoto s položaja.

»Zmanjkalo mi je streliva,« se je opravičeval brigadni.

»Sovražnik ga ima polne vagon,« ga je zavrnil divizijski.

Anekdota ima danes enak zven...

Praznik je priložnost, da očitimo in ozaljšamo naše domove, delavnice in javne prostore. Moralno se lotimo vsakega svojega praga, kajti vrstnega reda ni. Čez očičen lasten prag stopimo pometat k bratu in sosedu, če tega ni storil že sam.

29. november je praznik, ko je cvetje že redko. Ozaljšajmo ga s trajnicami neminljivih vrednot, ki so krasile rojstni trenutek naše socialistične republike. JURE KRASOVEC

KAJ FORSIRATI IN DO KAKŠNEGA NIVOJA?

V našem zadnjem štafetnem intervjuju je Nace Krumpak predlagal za naslednjega sogovornika tovarišico Milo Stamejčič, zaposleno pri skupščini občine Celje. Ker pa zaradi bolezni tovarišica Stamejčičeva ni izpolnila prošnje smo po sklepu uredništva Novega tednika prosili za sogovornika Jožeta ing. Geršaka, ki je zaposlen kot predavatelj na celjski srednji tehnični šoli. Izven šole je že več let aktiven družbeno-politični delavec, dalj časa pa z velikim uspehom vodi tudi železničarski košarkarski klub Celje.

Vprašanje: Najprej predvsem hvala za sodelovanje v našem intervjuju. Začniva z vprašanjem Naceta Krumpaka, ko ob koncu intervjuja vprašuje, kakšne so nadaljne možnosti za razvoj kvalitetnega celjskega športa, ne da bi ob tem trpel množični šport.

Ing. Geršak: »Predvsem nisem odgovoren, da bi govoril o teh stvareh. Ne morem se tudi strinjati s trditvijo Naceta Krumpaka, da tako v Občinski zvezi za telesno kulturo kot tudi v svetu za telesno kulturo pri skupščini občine Celje sedijo samo tisti ljudje, ki so svoje ambicije v športu že dosegli, zdaj pa razne funkcije opravljajo bolj zaradi osebne afirmacije in časti, kot dejanske potrebe in nujne nekaj dati in narediti. Imam samo manjše pripombe na strukturo sveta za telesno kulturo, poleg tega pa njegovi člani — večina — niso v zadnjem času bili preveč resni in smo morali sejo kar dvakrat preložiti, kljub temu da bi moral razpravljati o zelo bistvenih zadevah — o celotni problematiki telesne vzgoje na našem področju. Strinjam pa se s tovarišem Krumpakom, ko pravi, da prihajajo »tujci« v Celje samo po akumulaciji. V tej smeri ne vidim prave športne politike in pravega odnosa do ostalih družbenih potreb, za kar pa menim, da ni krivda samo na svetu za telesno kulturo, ki se v takšne stvari ne more spuščati. To bi morala biti politika celotne občinske skupščine.«

Je po vašem mnenju razčiščen meja nalog in odnosov med Občisko zvezo za telesno kulturo in svetom za telesno kulturo pri SO Celje?

»Po mojem mnenju to ni razčiščeno. Prepričan sem, da bi svet za telesno kulturo moral predvsem kreirati, načrtovati in ustvarjati politiko športa. Občinska zveza za telesno kulturo pa bi temu kreiranju in načrtovanju morala dati življenje!«

Kaj bi moral pravilnik za razdeljevanje sredstev za dejavnost društev in klubov predvsem vsebovati? Katera je tista najbistvenejša komponenta?

»Ta pravilnik bo moral biti rezultat dogovora vseh zainteresiranih športnih organizacij, potrdil bi ga svet za telesno kulturo pri SO Celje, izvajala pa Občinska zveza za telesno kulturo. S tem bi odpadli vsi prepiri v zvezi z razdeljevanjem in razdelitvijo sredstev. Mislim, da bo do tega moralo priti že v letošnjem letu, vendar bo za realizacijo potrebna tudi odločitev, kaj bomo v Celju sploh financirali, kaj ne in do kakšnega nivoja. To pa je najtežje. Osebnost sem prepričan, da razdrobljenost športnih panog v fazi množičnosti — temu pojavu smo danes v našem mestu priče! — Celju ne škoduje, temveč koristi.«

Damo v Celju dovolj sredstev za športne organizacije?

»V direktni obliki financiranja ne.«

Ste lahko v kakšnem primeru konkretni?

»Celjani se premalo zavedamo, da nas na primer rokometni klub, ki nastopa v zvezni ligi zelo malo stane. Zaradi tega bi jim morali bolj pomagati; ne z besedami, temveč in predvsem z dejanji. Zanima me tudi, kako bi financirali na primer nogometni in košarkarski klub, če bi nastopala v II. zvezni ligi.«

Že dalj časa ugotavljamo, da

so med drugim za nadaljni razvoj športa ter vsega ostalega, kar je s športom povezano, potrebni tudi ustrezni prostori.

»Pozdraviti moramo pobudo AGENSA in njegove napore za izgradnjo športno rekreacijskega centra, kar verjetno vsi Celjani odobravajo — in podpirajo. Škoda, da do te akcije ni prišlo že pred dvema leti prav zaradi zadnjih novih ukrepov glede stabilizacije našega gospodarstva in težkega finančnega stanja. Pri tej zamisli je treba vztrajati tudi zato, da ne bi razbil kompleks predvidenih potrebnih objektov.«

Deset let ste že redno zaposleni kot predavatelj na Srednji tehnični šoli v Celju. Morda bi zapustila športno področje in se preselila v šolo. Kako je z vašo novo šolo?

»Na novo šolo čakamo že osem let, kljub temu da smo iz nje »dali« našemu gospodarstvu že več kot tisoč kvalificiranih tehnikov najrazličnejših smeri. Šola je bila ustanovljena za njihove potrebe in ker vsi ne nazadnje od industrije tudi živimo je razumljiv tudi dolg družbe, da nam pomaga do nove sodobne šole. Da bi nova sodobna in tehnično izpopolnjena šola dajala še boljše kadre tako potrebne našemu gospodarstvu ni treba posebej govoriti. In prav zaradi vsega tega, kljub temu da nimam med šolo in športom, bi vseeno dal prednost novi šoli.«

»Dihate« s Celjem. Kaj vas v našem mestu moti, razveseljuje, preseneča, spravlja v slabo voljo ...

»Škoda, da niso Dečkovo cesto »potegnili« mimo Copove ulice proti Medlogu in tam uredili priključek na Ljubljansko cesto. Ta varianta sicer obstoja, vendar s sedanjo začasno rešitvijo ne bomo dosegli bistveno večje »propustnosti« v ožjem delu mesta. V primerjavi z dosežki in stanjem v inozemstvu pa mislim, da smo preveč nestrpni in da preveč zahtevamo. Vozniki niso dovolj pripravljeni na disciplino, kar bo z naraščanjem prometa potrebno. Vse le ni tako slabo. Večino svojega prostega časa posvečam delu z mladino, tako na političnem, kot športnem področju. Pri delu z mladino me v zadnjem času moti bogatenje v naši družbi, ki se pri mladih odraža v egoizmu in individualizmu. Ta komponenta je po mojem rezultatu razmer, ki vladajo v naši družbi in v ožjem smislu tudi v družini.«

Ostalo je še mnogo nedorečenega. Prostor naju utesnjuje pri nadaljnjem razpletju misli. Vaš predlog za naslednjega sogovornika?

»Pri gradnji nove tehnične šole bodo morale gledati na pomen in obseg sodelovati s sredstvi poleg celjske občine tudi ostale občine celjske regije, katerih dajaki obiskujejo našo šolo in se po tem vračajo v občino ter tam razdajajo pri nas pridobljeno znanje. Zanima me, kakšna je na primer pripravljenost velenjske občine pri sofinanciranju izgradnje nove šole. Predlagam, da bi o tem vprašanju ter o njihovih prizadevanjih in dosežkih na poljsko-turističnih objektih (teh v dročju izgradnje športno-rekreacijskega centra Velenju ne manjka in od njih imajo vsi družbeni faktorji koristil) spregovoril predsednik velenjske občinske skupščine tovarš Nestl Zgank.«

STONE VRABLI

*Cenjenim potrošnikom,
poslovnim prijateljem in vsem
delovnim ljudem čestitamo
ob prazniku republike
29. novembru*

KOVINOTEHNA EXPORT IMPORT
CELJE

obrazi

**FRANC
RENČELJ**

V krajevni skupnosti Store se je zvrstilo že nekaj dobrih predsednikov, kar je za krajevno samoupravo, ki v praksi marsikdaj sloni le na peščici ljudi, skoraj izjemno. Zdaž že leto in pol vodi svet krajevnih skupnosti tovariš Franc Renčelj, ki ima vse značilnosti dobrega predsednika: za delo v krajevni skupnosti porabi ves svoj prosti čas, prevaža se s svojim mopedom od naselja do naselja, da bi še spodbudil že tako veliko iniciativno občano, je vselej na tekočem in podobno. Vesel je dobrega dela krajevnih skupnosti, pohvalnih besed pa se

ubranj takole: »Kljub vsemu je še zmeraj res, da velik del dela opravi druga mati naše krajevnih skupnosti: prva je pač država — tov. Fani Pešakova, tajnik krajevnih skupnosti. In še to je važno, da smo samo v režijske odbore, ki skrbijo za reševanje komunalnih problemov v naši krajevni skupnosti, vključili več kot 200 ljudi. Uspeh krajevnih samouprave lahko torej pripišemo predvsem pridnim in delavoljnim ljudem našega terena.«

Prvi trenutek se mi je čudno zdelo, da tako — po stažu — mlad predsednik krajevnih skupnosti — toliko ve o svojem področju. To, da ima krajevna skupnost Store več kot 4000 volivcev, da so letos elektrificirali Pečovje, Kompile in Ogorevc, da so vzdrževali 32 km krajevnih cest, da se v tej krajevni skupnosti en vloženi družbeni dinar trikrat poveča s sredstvi občanov in podobno, pove kar tako mimogrede. Hudomušen izraz mu zaigra okrog oči, ko pravi, da ima krajevna skupnost ravno toliko denarja, da ne kaže zadnjice in da bo ta oblika krajevnih samouprave zdaž, ko toliko govori o njenem pomenu, prav gotovo pridobila kaj tudi v materialnem pogledu. Po

vsem tem se mi seveda posveti, da tale funkcija predsednika krajevnih skupnosti ni edino, kar mu je štorsko-teleharsko območje že bilo kdaj naložilo. Torej izvem, da je bil od leta 1933, ko so tod ustanovili društvo Sokol, pa do danes, že skoraj vse, kar je družbeno-politični nekoga terena sploh lahko — od občinskega odbornika, do člana poravnalnega sveta. Poleg tega je že dvajset let svojega poklicnega dela posvetil fantom iz šolskega industrijsko-kovinarskega centra v Storah, kjer je kot tehnolog učitelj praktičnega pouka. In vendar je »prišleka« — toda samo po rojstnem kraju in najnežnejšem otroštvu. Leta 1918. je namreč oče Renčelj iz Trsta, kjer ni hotel služiti Italijane, pripeljal svojo družino v Store. Potem so se selili samo še dvakrat — takoj v začetku vojne v pregnanstvo v Gornji Milanovac in po njej nazaj v Store.

In tako po, vseh teh letih Franca Renčelja v Storah ali Teharjih seveda ni mogoče zamenjati z nikomer drugim. S tem se seveda ne bo strinjal, toda čisto gotovo je, da je med tistimi prebivalci, ki jih sterna pozna in do katerih ljudi najdejo pot vselej, kadar jih kje kaj žuli.

KAKŠEN FESTIVAL V PRIHODNOSTI?

Upravni odbor Mladinskega pevskega festivala v Celju je sprejel finančni predračun za prireditve, ki bo prihodnje leto. Stroški se bodo predvidoma gibali v višini 244 tisoč din, pri čemer odpade večji del na prehrano in stanovanje ter prevoze pevcev.

Ob tem, ko bodo prihodnje leto proslavili 25-letnico celjskega festivala, še posebej postaja aktualno vprašanje, kakšen naj bi bil ta festival v prihodnosti. Upravni odbor je razpravljati tudi o srednjeročnem programu in pri tem soglašal v oceni, da Mladinskega pevskega festivala ne bo kazalo spreminjati ne po obliki ne po vsebini, saj naj bi še naprej ostal manifestacija mladinske zborovske pesmi, vendar pa obstoje možnosti, da bi se že 1975. leta razvil v edinstveno evropsko prireditev, kolikor bi v tekmovalni del vključili tudi inozemske zore.

Takšne želje seveda niso pretrane, saj imamo v Celju dovolj dolge izkušnje, da bi jih lahko uresničili, drugo pa je vprašanje tehničnih zmogljivosti. Manjka nam primerna dvorana, nekoč sicer predvidena v neurešničenem projektu kulturnega centra. Upravni odbor MPF se zato zavzema za najtesnejše sodelovanje z investitorjem razstavnih prostorov na Golovcu, kjer bi po njegovem mnenju ob ustreznem razumevanju lahko našli rešitev, in sicer če bi pri eni od dvoran upoštevali koncertne potrebe. V takšni dvorani, ki bi morala biti le akustična, bi med drugim lahko nastopali tudi združeni pevski zbori, zlasti v primeru, da jim vreme na Muzejnem trgu ne bi bilo naklonjeno.

Festival se razen tega zavzema za založniško dejavnost, da bi tako svoj manifestativni zna-

čaj združil z negovanjem glasbene literature. Oboje je namreč tesno povezano. Zato namestimo v kratkem izdati sedmi zvezek publikacije Mladinski zbori, v njem pa bodo natisnili 14 skladb, kolikor jih je iz letošnjega razpisa nagradila in

odkupila zveza kulturno prosvetnih organizacij Slovenije. Vse zvezke bodo posredovali šolam in ker gre povečini za sodobno glasbeno ustvarjalnost, je pričakovanje, da bodo pevskim zborom naredili uslugo, gotovo umestno. Mladinski pevski festival pa bo prav tako po končani prireditvi prihodnje leto v dveh zvezkih natisnil najboljše skladbe, medtem ko ima v načrtu izdajanje del iz slovenske klasike, za katero vlada veliko zanimanje in je na knjižnem trgu kratkoma lo.

D. HRIBAR

POTREBNA BO NOVA ŠOLA

Čeprav so z obnovo zgornjega šolskega poslopja v Šmarju tako učenci kot prosvetni delavci precej pridobili, so s tem problem, kot menijo, rešili le začasno. Zgradba namreč po svoji funkcionalnosti še vedno ni šola, saj je bila svojčas grajena za potrebe sodišča.

S tem, ko so prešolali učence petih razredov iz Sladke gore in Lemberka ter učence šestih razredov iz Kristan Vrha in Sentlenarta, se je povečalo število na 602 učenca. Oddelki niso prenatrpani, toda šola ima le kabinet za fiziko in kemijo, kar pomeni, da vsakršne možnosti

kabinetnega pouka v širšem smislu odpadejo.

Problema ne more omiliti niti dejstvo, da stoji v Šmarju še spodnja šola, kajti to so s petimi učilnicami zgradili pred kakimi sto leti. V načrtu je sicer, da bi rešili vprašanje centralnega ogrevanja (skupaj s sosednjim občinskim sodiščem), vendar pa je res, da iz tako starega poslopja pri najboljši volji ne bo mogoče narediti šole.

Nobenega dvoma ni, da bo treba v Šmarju prej ali slej razmišljati o novogradnji, saj je predvideno, da bi sem prešolali še učence iz Zibike in Pristave in verjetno še od kod. Ureditev šolske mreže v smislu racionalizacije in v skladu s težnjami, da bi vsem učencem zagotovili po možnosti čim bolj izenačene delovne in učne pogoje, je namreč ena od nalog, ki jih je v svoj program zapisal tudi svet za kulturo in prosveto občinske skupščine.

Toda kot kaže, perečega problema šmarskega šolstva še nekaj časa ne bo mogoče rešiti, saj je bilo treba prizadevanja usmeriti v reševanje Kozjega in Rogaške Slatine, vendar v občini velja mnenje, da bo mogoče uspehe doseči le s trajnimi napori, v katere bodo vključili tudi središče občine.

dhr

KONCERT SLOVENSKEGA OKTETA

Učenci in kolektiv prve osnovne šole v Celju so imeli znova v gosteh Slovenski oktet. S krajšim koncertnim programom je v petek popoldne nastopil pred polno telovadnico in požel navdušen aplavz.

Prva osnovna šola je edina šola v Celju in verjetno tudi v Sloveniji, ki jo ta renomirani oktet v zadnjih letih redno obiskuje.

RAZSTAVA - ZAKLAD S POTOPLJENE LADJE

Narodni muzej v Ljubljani je v svojih Arkadah na Trgu revolucije pripravil razstavo »Zaklad s potopljenimi ladjami«. Razstava prikazuje tovor in ostanke tovarne ladje, ki se je ob koncu 16. stoletja ali v začetku 17. stoletja potopila ob otočku Gnaliču (južno od Biograda na moru). Vse gradivo so v treh akcijah pred leti dvignili z morskega dna.

Med razstavljenimi predmeti bo gotovo največjo pozornost obiskovalcev vzbudila bala najfinjšega italijanskega svilenega damasta, ki je 400 let ležala v leseni skrinji na dnu morja. Poleg tega si bodo lahko ogledali

steklovino iz slowitih beneških steklarn, medeninate svečnike in lestence, bakreno in kositrno posodo, srajce, kape in ladijske topove.

Mnogi predmeti na tej razstavi pomenijo edinstvene primerke trgovskega blaga. Presenetljiva pa je tudi ohranjenost in materialna vrednost, da o kulturnozgodovinski vrednosti sploh ne govorimo.

Razstava v Arkadah, ki jo spremljajo mnoge fotografije o dviganju tovora — doslej največje in najuspešnejše akcije jugoslovanske arheologije — bo odprta do 3. januarja 1971.

D. H.

PRIZNANJA PROSVETARJEM

V Celju so podelili priznanja in nagrade za posebna prizadevanja na področju vzgoje in izobraževanja.

V ponedeljek sta predsednica občinske skupščine Olga Vrabčeva in predsednik skupščine izobraževalne skupščine pripravila v Narodnem domu sprejem za prosvetne delavce. Ob tej priložnosti je bilo nagrajenih 53 učiteljev osnovnih šol in vzgojno varstvenih ustanov.

Povabljenec je najprej pozdravil predsednik izvršnega odbora izobraževalne skupnosti prof. Drago Loibner, ki je med drugim dejal, da pomenijo skromna priznanja dokaz, da celjska skupnost spoštuje napore prosvetnih delavcev in dosežene uspehe.

Udeležence je zatem pozdravila in jim čestitala predsednica Olga Vrabčeva. Kot je poudarila, je v zadnjem času prevladalo spoznanje, da pomeni proces vzgoje in izobraževanja osnovo našega nadaljnjega razvoja, pri čemer bo nujno to področje v prihodnosti še bolj razvijati. Ob

tem, ko smo v zadnjih dveh letih pričeli s sanacijo gmotne plati našega šolstva, je razveseljivo, da prihaja v ospredje tudi moralna stabilizacija prosvete. Pri tem je spodbudno, da je TIS letos že drugič pripravila srečanje s prosvetnim delavci, ki so bili tokrat najuspešnejši.

Potem ko je Franc Lubej podelil priznanja in nagrade, so se udeleženci sprejema poslovili od Franceta Strehovca, ki je pred nedavnim odšel v pokoj. France Strehovec je polnih 40 let opravljal pedagoški poklic, zadnjih 20 let pa je bil šolski inšpektor in je kot tak zelo veliko prispeval k razvoju osnovnega šolstva na vsem celjskem območju. S svojim človeško razumevačim odnosom tako do družbenih kot zasebnih problemov šolstva oziroma prosvetnih delavcev si je pridobil velik ugled, zaradi česar ga bodo zavodi močno pogrešali. Izvršni odbor izobraževalne skupnosti je zato sklenil, da se mu skromno oddolži s spomin-skim darilom.

D. H.

5 000 KILOMETROV PO CESTAH AVSTRIJE, ČEŠKOSLOVAŠKE, ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, NIZOZEMSKÉ, BELGIJE, FRANCIE, ITALIJE IN JUGOSLAVIJE

3

POTEPANJE
PO
EVROPI
MED
SONCEM
IN
DEŽEM

Pripeljali smo se v Prago. Zapisali smo v zlato Prago. Ne navadnega pravzaprav ni bilo nič, razen otočnih in nekoliko sramežljivih pogledov Pražanov na naš avtobus. Celotna inteligenca preprostega človeka lahko razbere, kaj pomeni oznaka »YU« na avtobusu...

Srečko je peljal nekoliko počasneje. Ne zato, da ne bi poznal poti, kajti Praga mu je ravno toliko poznana kot Kranj ali Ljubljana, temveč zato, da smo nekaj videli. Vsepoposod zgodovina, kot prečistite dobre stare dame v dolgih krilih, z rožicami obkroženimi klobuki in eleganco v rokah pa seveda na obrazu. Praga je kot stara gospodična iz nekdanjih dobrih dni...

In Srečko nam je hotel prikazati del te stare gospodične. Najprej njeno jedro. Vavčavskega namesta. Trg, od katerega smo veliko pričakovali pa malo dočakali. Nič posebnega ni. Vsaj zame. Naj mi bo oproščeno. Velika ploščad, vsa v razkopavanju, nekaj ljudi, stari tramvaj pa veliko hotelov in trgovin. Vse pa izredno pusto. Ob besedi »zlata Praga« bi človek, vsaj jaz, pričakoval več svetlobe, več sonca, več čistega razdajanja. Pa nič. Mrkost, kljub temu da je sijalo sonce... Čudno.

Potepamo se po trgu gor pa seveda tudi dol in ne opazimo nič posebnega. Nobenega vojaka; vemo, katerega. Nobene brazgotine v stenah mogočnih stavb. Vse je nekam tako enostavno in vsakdanje. Pravijo, da

so mesta podobna mestom. Pa so res. Vsaj kar se Vavčavskih namesta tiče... To je pa že veliko.

Ob vsem tem si zaželimmo Fleka. Slovenci smo. Ne bodimo puritanci in malomeščani. Pravijo, da tisto, kar si, ni nikoli dobro skrivati. Pa tudi nismo. Pojdimo k Fleku pa »U Ihalinkhu«, kjer je Hašek, vrli mož, kateremu se še danes smeje ves soljni svet, spočel Svejka. Malega, dobro zavaljenega možica, ki bi celo hudiču bil kos... Da o ostalih sploh ne govorimo...

Svejk ne udarja s sekiro ali pestjo, Svejk udarja z besedo. In njegova beseda je močnejša kot rezilo sekire ali pet prstov pesti. Čuvaj se je!

Pa smo se naprej zapeljali ob Vltavo, znamenito Vltavo, kateri sam Smetana napisal in podaril zgodovinsko nikoli strohneče note, kjer so se utaborili v mednarodnem kapmu. Resnici na ljubo moram priznati, če ne bi bili Jugoslovani, če nas od nekd ne bi poznali in če ne bi taborili samo dve noči, da ne bi dobili prostora. Dobro, da so vsaj četi...

Seveda smo želeli spoznati tudi del nočne Prage. Sicer so si močna življenja med seboj podobna kot jajce jajcu, vendar poskusimo odkriti kaj novega. In smo res... Samo preveč je smrdelo po domačem...

Odšli smo v mesto. Se danes ne morem razumeti čudne moči, ki jo lahko človek na potovanjih in je kljub utrujenosti

pripravljen narediti vse. Tolažiš se, da boš pač spal kasneje doma in da je treba zdaj vzdržati, čimveč videti in doživeti.

Srečko ne bi bil Srečko in ne šofer, če ne bi bil dober vođa tudi takole peš, po mestu. Kam naj gremo? V kateri lokal? Pa se Srečko domisli. Pojdimo tja, kjer si lahko punico »zrihtaš« po telefonu. Zanimivo in enkratno. Sedeli smo sredi treh velikih dvoran neke v kletnih prostorih solidnega hotela ob robu centra Prage — Vavčavskih namesta. Namesto

piva smo kot dobri Slovenci pili vino. Piva namreč niso točili!

Na mizi smo imeli telefon in ob njem načrt vseh miz ter njihove številke. Rahlo smo se razgledovali, poiskali mizo, kjer so bile same ženske in dvignili slušalko. Potem je šlo samo od sebe dalje... Prijetna zadeva.

Dva ansambla pa sta igrala poskočne narodne viže. Nekaj podobnega, kot pa po lojterci gor pa po lojterci dol...

Nadaljevanje prihodnjč

Srečko je kar kuhal in kuhal pa dobro kuhal. Postal je delica za vse. No, čisto vse ne, večino pa le!

CELJSKI DRUŽBENI DOGOVORI — KLJUČ ZA REŠEVANJE SKUPNIH DRUŽBENIH POTREB

Družbeni dogovori so dobili v celjski občini svoj dom in afirmacijo. Te oblike sporazumevanj občinske skupščine, občinskih družbeno političnih organizacij ter samoupravnih organov v delovnih kolektivih za skupno reševanje pomembnih vprašanj, zlasti s področja družbenih potreb, so dale v občini nekatere izredne rezultate. Zato ni naključje, da dobiva ta oblika družbenega dogovarjanja svoje mesto tudi v spremenjenem občinskem statutu.

Bistvo družbenega dogovora ni samo zavest in pripravljenost pri sofinanciranju določenih del, marveč tudi spoznanje, da je program, ki ga sprejmejo v okviru takšnega dogovarjanja, utemeljen. Zato je načrt družbenega dogovora 1970—1972 naletel na razumevanje in podporo; zajel je objekte, ki jih mesto potrebuje in ki bi

sicer čakali še kdove koliko let, da bi prišli na vrsto.

Dogovor je vključil dve osnovni šoli (posebno in peto), zatem tri vzgojno varstvene ustanove, otroško igrišče in tartanske naprave na stadionu »Borisa Kidriča«.

S programom je bil sprejet tudi finančni načrt, ki predvideva, da bi od skupne vrednosti vseh investicij v znesku okoli 30 milijonov dinarjev, zbrali z družbenim dogovorom v treh letih nekaj nad 12 milijonov dinarjev. Druga sredstva naj bi prispevale nekatere interesne skupnosti, občinske skupščine itd.

Kljub težavam, ki nastajajo zaradi podražitev del, je izvajanje družbenega dogovora na najboljši poti. Atletski stadion je dobil tartan, pričela pa so se tudi dela pri gradnji šolske kuhinje in posebne osnovne šole. Torej, dober začetek!

PRVA POSEBNA ŠOLA V SLOVENIJI

Nemara bi lahko začetek gradnje posebne šole v Celju steli med največje in najpomembnejše pridobitve zadnjih let v občini. Ne samo zavoljo vrednosti objekta, ki bo predvidoma dosegla nad 9 milijonov din, ampak predvsem, ker bo nova šola pomenila prelom s tradicijo, v kateri so bili učenci, ki jih je življenje postavilo na straniški tir, tako rekoč dvakrat zapostavljeni.

Nova posebna šola, ki jo je projektiral ing. arh. Milivoj Lapuh in ki jo bo celjski Ingrad zgradil na prostoru za Glazijo do junija 1972. leta, bo prva tovrstna šola v Sloveniji. V zgradbi pavilionskega tipa bo prostora za nekaj manj kot 400 učencev, ki bodo imeli na voljo ustrezne delavnice in športne objekte. Ni treba posebej poudarjati, kaj to pomeni, še zlasti, če imamo pred očmi sedanje razmere, ko posebna šola od ustanovitve dalje nima lastnih prostorov in ima skupno 56 oddelkov in delavnic praktično pod 13 tujimi strehami.

Ob tem je treba dodati, da bo mogoče poslopje postaviti po zaslugi sredstev, zbranih na podlagi družbenega dogovora med delovnimi organizacijami in občinsko skupščino, kakor kreditov republiške skupnosti otroškega varstva.

Obžalujemo lahko, da k sofinanciranju ni uspelo pritegniti zlasti žalske občine, kajti v višjih oddelkih se bodo šolali tudi njeni učenci. Seveda bo ta odnos v prihodnje reševal ekonomski račun, ki ga bo pač treba plačevati.

Ker je celjska posebna šola oziroma zavod Ivanke Uranjekove dosegel stopnjo osem, letke, njeni absolventi pa se uspešno vključujejo v celjske delovne organizacije, je posebej razveseljivo, da jim bo nova šola lahko nudila še popolnejšo in boljšo habilitacijo.

IZBOLJŠANJE VARSTVA IN PREHRANE OTROK

Spomladi naj bi v Celju začel delati objekt, kakršnega je to območje že dolgo potrebovalo. Gre za kombinirani vzgojno varstveni zavod za varstvo in prehrano šolskih otrok. Poleg jedilnice, kjer bi lahko ponudili hrano približno 600 otrokom, bodo v zgradbi ob domu Vere Slandrove tudi prostori za dnevno varstvo in interesne dejavnosti šolarjev. Tako naj bi v novo okolje preselili 12 varstvenih oddelkov, ki so zdaj na različnih celjskih šolah in vzgojno-varstvenih ustanovah delujejo v slabih pogojih; štiri oddelke po približno 25 otrok pa bi ustanovili tudi na novo.

Objekt, ki pomeni uresničitev dolgoletnih želja številnih prosvetnih in socialnih delavcev, pa tudi mnogih zaposlenih staršev in vseh drugih, ki skrbijo za vzgojo in pravičen razvoj mladega rodu, je eden od plodov družbenega dogovora. V letošnjem letu je bilo v ta namen porabljenih približno 2 milijona dinarjev oročenih sred-

stev in milijon 520 tisoč kreditov republiške skupnosti otroškega varstva. Kljub temu, da dokončni stroški investicije še niso znani, pa tudi ta dva podatka dovolj zgovorno pripovedujeta o vrednosti objekta, ki bo od spomladi naprej služil celjskim otrokom.

Kombiniran vzgojno-varstveni zavod, ki smo ga doslej preprosto imenovali — šolska kuhinja — pa je samo eden od rezultatov dela celjske temeljne skupnosti otroškega varstva. Je član v verigi adaptacij in novogradenj, ki jih predvideva program razvoja otroškega varstva in drugi večji rezultat združevanja sredstev ter prizadevanj številnih dejavnikov, da bi temu področju, ki je dolga leta zaostajalo za razvojem gospodarstva, odprli svetlejšo perspektivo.

Na področju varstva otrok so v celjski občini v zadnjem obdobju pridobili tudi še druge novosti. Omeniti moramo med drugim posvetovalnico za otroke, motene v

Torek 17. novembra. Slavnostni začetek del pri gradnji posebne osnovne šole v Celju. Predsednica občinske skupščine Olga Vrabčeva bere besedilo spominke listine, ki jo je zatem vgradila v temelj nove šole.

duševnem in telesnem razvoju, ki obravnava predšolske otroke. V nekaj mesecih dela so strokovnjaki opravili pomembno delo, ki se odraža v pravočasnem vključevanju otrok, motenih v duševnem in telesnem razvoju, v različne oblike usposabljanja. Letos so v Celju adaptirali tudi tri šolske mlečne kuhinje — na I., II. in III. osnovni šoli, s čimer se nadaljuje ustvarjanje sodobnejših po-

gostev tudi tej dejavnosti naših šol.

Seveda pa program razvoja otroškega varstva še ni končan. Novo leto bo prineslo med drugim uresničitev še ene dolgoletne želje — nove vzgojno-varstvene ustanove za 120 predšolskih otrok in 20 dojenčkov na Hudinji, kar bo vsekakor nova velika pridobitev ne samo tega območja, temveč otroškega varstva v celjski občini sploh.

TARTAN — LEGITIMACIJA ZA TEKMOVANJA

Ni naključje, da je bilo prvo delo v okviru celjskega družbenega dogovora opravljeno na atletskem stadionu. Objekt, ki je bil že doslej prizorišče največjih domačih tekmovanj in številnih pomembnih mednarodnih srečanj, je dobil tartan na stezi in drugih nastopnih mestih. In da bi bil letošnji praznik v septembru toliko lepši, so obnovljeni stadion odprli na dan državnega prvenstva. To

je bilo 12. septembra 1970. leta.

Z ureditvijo tartanskih naprav je dobil stadion »Borisa Kidriča« legitimacijo za vsa tekmovanja, za vsa srečanja v mednarodnem merilu.

Hkrati pa je postala ta pridobitev nova spodbuda za delo znotraj atletskega kolektiva. Znesek okoli 2,5 milijona dinarjev je bil dobro naložen.

PARADA DOBRIH MLEČNIH IZDELKOV

V prostorih Kmetijskega kombinata Žalec so pripravili razstavo mlečnih izdelkov.

Sodelovalo je štirinajst delovnih organizacij, proizvajalcev mlečnih izdelkov, iz vse Slovenije, razstavili pa so 86 mlečnih proizvodov od sirov, skute, masla do mleka, jogurta itd.

Največ priznanj z najvišjo oznako »ekstra« za proizvode Kmetijskega kombinata Žalec, obrat Mleko Celje!

Jubilejno, deseto republiško ocenjevanje mlečnih izdelkov, bi moralo postati znano tudi širši množici, ne pa samo vabljenim osebam. Lažje bi dosegli namen, ki ga ima prireditelj!

Zanimivo: mlečne izdelke so zalivali z dobrim vinom!

Samo en dan — škoda! — je bila v prostorih Kmetijskega kombinata Žalec zanimiva in koristna razstava najboljših mlečnih izdelkov, iz vse Slovenije. Vsako leto pripravijo dve tekmovanji: spomladansko in jesensko. Spomladansko je bilo letos v Vipavi, jesensko, deseto po vrsti, pa v Žalcu v organizaciji Kmetijskega kombinata Žalec, obrat Mleko Celje.

Zanimivo prireditev, ki bi morala postati odprta za vse ljudi, je začel predsednik ocenjevalne komisije ing. Franc Forsnerič iz Kranja: »Razstavljenih je 86 mlečnih

proizvodov, kvaliteta pa je mnogo boljša, kot prejšnja leta. Situacija je nekoliko slabša pri sirih in skuti, mnogo boljša pa pri jogurtih. Določeno pomanjkanje je tudi pri mleku. Največ »ekstra« priznanj za najboljše dosegke, so dobili Celjani, Mariborčani in Ljubljanci. Pri jogurtih je razstavljenih 25 vzorcev, pri sirih štirinajst, pri smetani deset, pri mleku v prahu dva itd. Zelim, da bi v bodoče naše prireditve dobile še širši pomen.«

Razstavo je otvoril zastopnik organizatorja direktor

Uradna otvoritev je bila končana. Prisotne so povabili, da okusijo razstavljene mlečne proizvode. Kljub propagandi mlečnim izdelkom je bilo zraven vino. Dobro vino. In prileglo se je...

mleka Celje Alojz Hrušvar. Zanimiva je bila tudi degustacija razstavljenih predmetov. Obiskovalci, večinoma gosti in povabljeni, so naj-

bolj segali po odličnih vrstah sira, manj pa po ostalih izdelkih. K sirom se je dobro prileglo tudi odlično vino...

Organizatorja zanimive prireditve lahko samo pohvalimo in po oceni strokovnjakov je to do sedaj najbolje organizirana prireditev. Razstavni prostor je bil urejen prečudovito; mize so se šibile pod številnimi mlečnimi izdelki, vmes pa so domiesno postavili še stare, po Savinjski dolini nabrane predmete za predelovanje mlečnih izdelkov, ovetje itd.

Bila je to resnična parada dobrih mlečnih izdelkov.

Edina škoda in pomanjkljivost: razstava bi morala trajati dalj časa (ali pa tudi samo soboto in nedeljo!), vendar bi morala biti dostopna za vse ljudi in bolj reklamirana. Tako bi lažje dosegla svoj namen.

T. VRABČE

Razstavni prostor najboljših mlečnih proizvodov je bil urejen tako, kot si lahko samo želimo. Mize so se šibile pod sirom (dobrim!), skuto, jogurti, ostalimi mlečnimi izdelki. Vse pa je bilo okusno dopolnjeno s cvetjem, starimi, po Savinjski dolini nabranimi kmečkimi predmeti za pridelovanje mlečnih izdelkov... Res lepo!

SOLIDARNOST V LASTNI HIŠI

RAZGOVOR O TEŽAVAH, KI SO SE POJAVILE NA PRAGU RAZVITOSTI OBČINE, O PREGOVORU, DA SITA VRANA LAČNI NE VERJAME TER REKLU POMAGAJ SI SAM ...

Predsednik obč. skupščine Miha Prosen

Stopil sem v njegovo predsedniško sobo na dan v minulnem tednu, ko ni bil na poti, čeprav bi tudi tisti dan moral v Ljubljano, kamor so slovenski župani zadnje dni romali kot za stavbo. Če bi mi pravočasno ne povedal, da se ga loteva gripa, bi mislil da so ga razmere strle, tak videz je dajal.

Ohranil je tudi v teh dneh svojo razsodno umirjenost, ki si jo nekateri, ker nikoli ne povzdigne glasu, razlagajo napačno kot hladno neprizadežnost.

»Vse kaže, da si laški del zaostalega kozjanskega področja od zakona za hitrejši razvoj nerazviti območij (zdaj občin), ne more kaj prida obetati. Kaj zdaj?«

Tvegal sem, da ga spravim v še slabšo voljo.

»Mislite, da bomo zdaj ne- močno dvignili roke? Ne! Le toliko razlike je, da se bo- mo naslonili na lastne sile in da program razvoja, ki ga krojimo že precej časa, po- tekal nekoliko počasneje. Da kdo ne bi mislil, da smo se zanašali le na zakon, na po- moč od drugod, da v okviru občine nismo bili pripravi- ni na akcijo solidarnosti.«

»Imate lasten program? Ko- likor vem je vključen v iz- hodišča za sestavo proračuna v letu 1971. Namensko naj bi izdvojili del proračunskih sred- stev za komunalno ureditev nekaterih večjih krajev, za ureditev nekaterih zadev, ki imajo pomen družbenega stan- darda.«

»Tako je. V kozjanski del naše občine prištevamo Jur- kloster z okolico, Breze in

Vrh nad Laškimi, prav tako z zaledjem. V letu 1971 se mi- slimo posvetiti Jurklostru. To je središče, na katerega je navezano okoli 2.000 občanov. S proračunskimi sredstvi in prispevki delovnih organiza- cij, ki kažejo, kot že toliko- krat dosedaj, hvalevredno pripravljenosti, bomo storili vsaj nekaj, če ne bo mogoče opraviti najvažnejšega.«

Večini je znano, kaj je ti- sto »najvažnejše«. Ureditev ceste, ki naj poveže dolino Gračnice s svetom, ki je ključ za zaposlitev velikega števila občanov. To je problem, ki mu na novo pečena razvitost občine še dolgo ne bo kos. Zato sem preskočil:

»Kaj nameravate storiti?«
»Boj ustreza beseda želimo. Želimo kraj komunalno urediti. Regulirali bi Gračnico

Dolini Gračnice, oziroma njenemu središču Jurklostru se obeta določen napredek v mejah zmogljivosti skup- nosti občine Laško. Vprašaj pa vlsi nad poglavitnim upom tega kraja. V Rimskih Toplicah je v izgradnji Tovarna lesne galanterije. (Na sliki) Podvojila naj bi proizvodnjo in zaposlila okoli 100 novih delavcev. To naj bi bili Kozjanci od Lokavca do Marinje vasi. Med njimi in obetanimi delovnimi mesti je ovira. Skrajno slaba, pozimi pa neprevozna cesta. Prihodnje leto bo- do po njej v Jurkloster prišli borci Kozjanskega od- reda na tovariško, borčevsko srečanje. Po cesti z vtlakovano legendo o »živem zidu«.

TUDI V ŠENTJURJU SIJE SONCE

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM ŠENTJURJSKE OBČINE, ACIJEM SVETINO: KLJUB NE- RAZVITOSTI, NAPREDEK NA VSEH PODROČJIH

Kadar poročamo o Šent- jurju pri Celju, večinoma pi- šemo o najrazličnejših prob- lemih, težavah in o tem, ka- ko živijo slabo v tem ali onem zaselku. Tako si človek nehote ustvari vtis, da v Šentjurju pri Celju ni ničesar, kar bi bilo vredno po- hvaile, ničesar, o čemer bi lahko dejali: pogledj, napre- dovali so. Zato smo se pred dnevi pogovarjali prav o na- predku v Šentjurju s pred- sednikom občinske skupšči- ne, ACIJEM SVETINO.

»Šentjur je v zadnjih dveh letih nedvomno napredoval. Asfalt v trgu mu je povsem spremenil podobo. Tudi vo- dovod je v glavnem rešen in je perspektiva preskrbe z vo- do izredno ugodna. To je uspeh, če pomislimo, da je vzrok temu v ceneni grad- nji. Ljudje gradijo večinoma v lastni rezi. Med delavci se formirajo delovne skupine s pomočjo drug drugemu. Za- radi takšne solidarnosti je gradnja mnogo cenejša kot v mestih. Vzporedno s tem je Šentjur dosegel izreden napredek tudi z zunanjim vi- dezom. Še pred leti smo tr- dili, da je Šentjur zanemar- jen, razmetan in umazan. Da- nes je drugače. Hkrati s tem se je spremenila tudi men- taliteta ljudi.«

»Ali ni viden tudi v go- spodarstvu odločen napredek, kljub znanim težavam?«

»Se vedno smo na repu lestvice slovenskih občin gle- de na narodni dohodek na prebivalca, čeprav 40.000 di- narjev ni realna številka, ker je ogromno ljudi zaposlenih izven občinskih meja. Poleg kmetijstva je v občini do- segla največji napredek Indu- strija lahke obutve. Ta je pravzaprav šentjurski fe- nomen. Lahko obutev postaja pravo industrijsko podjetje. Vse kar so ustvarili v zad- njem času, so naredili z last- nimi sredstvi, brez večjih družbenih intervencij.

O napredku lahko govorimo tudi v Lesni industriji in Alposu. Tako akumulativnost v LIP narašča iz leta v leto. V zadnjih dveh letih so iz- redno resno pristopili k raz- širjeni reprodukciji in če se bodo držali zastavljenega pro- grama, bo to leta 1975 novo Podjetje glede na mehaniza- cijo in strojni park. Letos bodo gofovi z generalno ob-

novo furnirnice, nato pride dokončna ureditev skladišča in povsem nova žaga. Alpos bo kljub izpadu v proizvod- nji šivnih cevi v tem letu presegel tako po bruto do- hodku kot fizičnem obsegu proizvodnje vse dosedanje re- zultate. Menim, da bodo do- segli tudi spremenjeni plan. Nedvomno pa vse hrabri ugo- tovitvev slovenskih bančnih krogov, da ima podjetje iz- redno perspektivo. Napačno je staro gledanje Alposa, da izdeluje samo aluminijaste stole. Specializirali so se na opremljanje trgovin in skla- dišč in se izredno plasirali v Srbiji, kjer ne najdejo do- volj pohvalnih besed. Tako bo kranjski Merkur na dan republike odprl v Ljubljani moderno trgovino, katero je kompletno opremil prav — Alpos.

Uspehe v kmetijstvu lahko najrealnejše ocenjujejo s po- gledom v življenje našega in- dividualnega kmeta. Menim, da se je kmečki standard bistveno popravil. Vsaka dru- ga ugotovitev bi bila lažna. Žal pa je bil standard v pre- teklih letih tako nizek, da moramo kljub napredku še vedno tarnati. Posebno po- membno dejstvo za kmetij- stvo na našem območju pa je to, da smo uspeli zgraditi na desetine občinskih krajev- nih oziroma vaških cest. Kmetje so sami ogromno prispevali pri vseh gradnjah, ne samo cest, ampak tudi številnih vodovodov in pri elektrifikaciji posameznih va- si ali zaselkov. To je izreden znak ogromne vitalnosti šent- jurskih kmetov.«

»Eno pomembnih meril us- pehov je nedvomno rast osebnih dohodkov. Ali ste tudi tu napredovali?«

»V naši občini osebni do- hodki nenehno naraščajo pod pa so še vedno precej pod republiškim povprečjem. Raz- log je tudi v tem, da našo indus- trijo sestavljajo takšna podjetja, ki so splošno zelo problematična glede visokih, oziroma dobrih osebnih do- hodkov. Tu menim konfek- cijo in obutveno industrijo, ki sicer zaposlujeta lepo šte- vilno ljudi, vendar zaradi tr- žišča ne moreta dajati tudi visokih dohodkov.«

»In kako je s trgovino, go- stinstvom in turizmom?«

»V kolikor nam bo prihod-

nje leto uspelo razširiti sa- mopostrežno trgovino v Šent- jurju in zgraditi samopo- strežbo v Dramljah je vpra- šanje razvitosti trgovske mre- že rešeno. V razpravah o trgovini na šentjurskem ne moremo pozabiti novih tr- govin na Planini, Ponikvi in Slivnici ter številnih adapta- cij obstoječih lokalov. Ne- dvomno je trgovina v zad- njih letih izredno napredo- vala.

Za gostinstvo lahko rečem, da se šele prebujajo, in to je pravzaprav vse. Morda je le dosežen majhen napredek, vendar še zdaleč ne takšen, da bi bili lahko vsaj malo zadovoljni.

Trdili smo, trdimo in še bomo, da imamo v Šentjurju izredne možnosti za razvoj izletniškega — nedeljskega turizma. Turisti se nas tre-

nutno še bojijo zaradi re- snično mizernih cest. Mi- slim, da imamo možnosti za razvoj turizma predvsem na planinskem koncu ter v oko- lici Dramelj in Ponikve. Če- dalje več je ljudi, ki v ne- deljo obiščejo naše kraje. Ogromno je pa tistih, ki si v okolici Šentjurja želijo po- staviti vikend hišice. Povpra- ševanje je ogromno. rPed kratkim je v Dramljah kupi- lo 14 ljudi zemljo. Vse to veča možnost, da bo turizem dejansko zaživel.«

Toliko ob rob vsemu, kar je v Šentjurju še vedno kri- tičnega. Morda je prijetna za- vest, da se kljub številnim težavam stvari vendarle ure- jajo, pa čeprav zaradi izred- ne poizrtvovalnosti posamez- nikov in večjih skupin. Na- vsezadnje pa lahko rečemo, tudi v Šentjurju sije sonce.

MILAN SENICAR

skozi naselje, izdelati urbani- stični program razvoja kraja, urediti kanalizacijo in javno razsvetljavo ter asfaltirati ce- sto skozi naselje, ter manjši parkirni prostor. Ureditev fa- sad javnih stavb in hiši druž- bene lastnine je tudi nujna, urediti vodovode in ne na- zadnje urediti okolje zgodo- vinskih spomenikov, predvsem »kartuzijo.«

Ni me pustil čakati.

»Če ne moremo v kratkem pomagati vsem, se moramo posvetiti vsaj mladini. Prešo- latj bi morali okoli 70 otrok na popolne osemletke, bodi- si na Planino ali v Rimske Toplice. Drugot Iz posebnega sklada bi najbolj talentirane učence podprli, da bi lahko hodili v osnovno šolo v raz- vitih šolskih zavodih. In konč- no, v obstoječi ambulanti naj bi občani dobili še zobozdrav- stvene usluge. Nad vse bomo srečni, če želje uresničimo.«

»In kmetijstvo?«

»Sodim, da nimamo izbire med da in ne k nedavnem

priporočilu na seji skupšč- ne, da kmetijstvu vrnemo ves denar, zbran kot prispevek iz kmetijstva in sicer v sklad za razvoj kmetijstva. Velik de- lež tega mora biti deležno za- ostalo področje v občini.«

»Nimate navade sanjariti. Ste optimist ob programu, ki ste ga razložili?«

»Sem. Toda moj lastni op- timizem bi bil kaj malo vreden, če ga ne bo podpiralo prepričanje iz izkušenj, da na- ši delovni kolektivi razume- jo, si odrgujejo, težko, a vendar s srcem po svojim možnostih pomagajo. Če bi tega ne bilo, verjemite, po- tem bi čisto zares obupal.«

Da bi res ne bilo treba. Povabil me je na lov. Repre- zentancem, katerega posebnost je ta, da vsak strelec plača uplen in zapitek ob zaključ- ku.

Ni to dokaz, da je laška občina razvita. Bogatine so znani po skoposti (beri ne- izogibni varčnosti).

JURE KRAŠOVEC

VSEM OBČANOM CELJSKE OBČINE
ČESTITAJO OB 29. NOVEMBRU – DNEVU
REPUBLIKE IN JIM ŽELIJO KAR NAJVEČ
NADALJNIH USPEHOV PRI IZGRADNJI
NAŠE SOCIALISTIČNE SKUPNOSTI:

SKUPŠČINA OBČINE CELJE

OBČINSKA KONFERENCA SZDL CELJE

OBČINSKA KONFERENCA

ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE CELJE

OBČINSKI SINDIKALNI SVET CELJE

OBČINSKI ODBOR ZDRUŽENJA ZB CELJE

OBČINSKA KONFERENCA ZVEZE

MLADINE SLOVENIJE CELJE

DESET OBČANOVNIH DINARJEV NA EN OBČINSKI DINAR

Neposredna samouprava občanov je dostikrat zelo učinkovita, če je pravilno vodena, pravi predsednik krajevne skupnosti v Šmarju Karel Andrejšek – Žrtve ljudi s socialnega dna – zgled tudi petičnim

● Ko smo razmišljali o tem, česa bi se v priložnostnem zapisu lotili s področja šmarske občine, smo se brez oklevanja odločili za krajevno skupnost v Šmarju. Ne zato, ker ne bi bilo (kljub nerazvitosti) uspehov, vrednih slovesne obletnice naše republike, tudi v drugih dejavnostih, ampak iz preprostega razloga, ker so v tej, kot seveda v vseh ostalih skupnostih v občini, zapopadna hotenja in žrtve ljudi, kakršne bi težko našli celo na razvitih območjih naše domovine.

● Kdo bi vedel, kolikšen je bil delež občanov za napredek občine zlasti v času, kar je privikrat postalo jasno, da si bodo morali pomagati predvsem sami, če bodo hoteli nekaj imeti, ker jim sicer niti bog ne bo mogel pomagati! Morda jim je občina dala res samo desetino tistega, kar so v takšni ali drugačni obliki prispevali in ustvarili s svojimi rokami.

O dosedanjem delu, težah in načrtih šmarske krajevne skupnosti smo se pogovarjali z njenim predsednikom, veterinarjem Karlom Andrejškom, sicer direktorjem veterinarske postaje. Krajevno skupnost vodi že tako dolgo, da se skoraj ne spominja, od kdaj, a ga to seveda ne moti, saj je z dušo in telesom pri stvari.

»Povem vam,« je rekel, »da sem v Šmarje prišel 1951. leta in se kot veterinar nisem mogel peljati v noben zaselek po tlakovani cesti. Danes so take poti odprte tudi zdravstveni in reševalni službi.« Naštet je nekaj cest, ki so jih v zadnjih letih zgradili pretežno z lastnimi silami: Šmarje-Brecljevo, Senovica-Vodenovo, Šmarje-Dvor-Miklavž, Mala Pristava-Bobovo-Preloge, Serovo-Draškovo selo-Dol, Belo-Stranje, Ješovec-Kamenik

itd. »To je ogromno delo,« je dodal. »Kmetje so spoznali, da so brez cest odrezani od sveta, zato je njihova vnaša razumljiva. Pred dvema letoma so v občinski skupščini izglasovali celo samoprispevek, toda ker naj bi ga pobirali preko davčne uprave, skupščina nanj ni pristala. S tem bi namreč umetno povečali občinski proračun, za toliko pa bi se znižale dotacije republike. Rešitev so našli v tem, naj bi samoprispevek pobirale krajevne skupnosti.«

Po besedah Karla Andrejške so največje težave sploh v tem, ker vprašanje financiranja krajevnih skupnosti ni rešeno. Za letos je bilo rečeno, da bodo te dobile še enkrat toliko denarja kot lani, toda ker so po rebalansu lanskega delež zmanjšali za polovico, pomeni, da bodo dejansko dobile sredstva samo

v lanske višini. Tega pa pravzaprav nihče noče priznati. Problem je tudi v tem, ker je v občini še mnogo nekategoriziranih cest četrtega reda, ki bi jih morali vzdrževati iz občinskih virov, kajti kmetom, ki so zanje ogromno žrtvovali, ne more biti vseeno, ko vidijo, kako propadajo.

Med velike uspehe šmarske krajevne skupnosti sodi po mnenju Karla Andrejške ureditev 35 let starega vodovoda v samem Šmarju. To je bil problem, dokler je z vodovodom upravljalo obrtno komunalno podjetje, saj voda,

ki je pogosto primanjkovala, ni bila niti higijensko neoporečna. Krajevna skupnost ga je na zahtevo občanov prevzela v svoje roke in lani je po tej zaslugi po ceveh stekla zdrava pitna voda. Ureditev je veljala manj od predvidenega proračuna, ker so kmetje brezplačno odstopali zemljišča, kredite pa bodo v petih letih ne samo odplačali (ob samoprispevku v obliki povečane vodarine), ampak prišli tudi do 150 tisoč din, ki jih bodo še kako potrebovali.

Ta primer po mnenju K. An-

drenška kaže, kako je lahko samouprava občanov resnično učinkovita, če je pravilno vodena. Prihodnje leto, kot je dodal, bo treba rešiti vprašanje kanalizacije oziroma ureditev potoka Barbare, kar pa seveda ne bo zmogla sama krajevna skupnost, ampak bo morala zagotoviti nekaj denarja tudi občinska skupščina ali komunalni sklad.

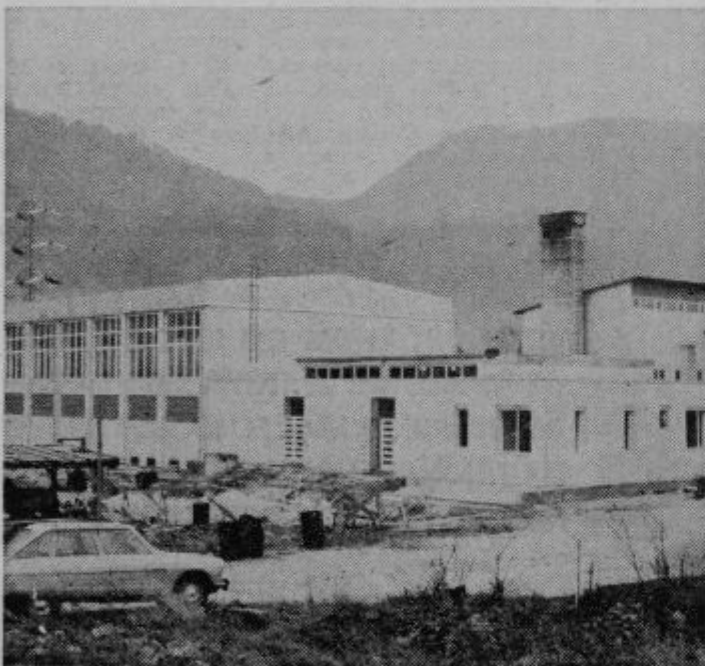
Ni mogoče, da bi na tem mestu navajali vse številne doslej opravljene akcije in načrte, ki so se pred občani. Ugotovitev, da se je doslej vsak občinski dinar, vložen bodisi v ceste ali kam drugam, visoko obrestoval, v celoti drži. In to bi kazalo bolj upoštevati. Lahko bi rekli, da tisti, ki imajo za skupno stvar široke roke, sami nimajo mnogo, če pa dajejo kljub temu, da nimajo, upravičeno pričakujejo, da jim bo vsaj lastna občina dala nekaj več.

Vprašanje, kako lahko dela in živi krajevna skupnost, ki ji sicer nalagajo vedno večje obveznosti, je v Šmarju, po besedah njenega predsednika, nenehno prisotna. Zanimivo pa je, da tare bolj okoliške kraje, ki živo spremljajo njeno delo, kot prebivalce trga, ki držijo križem roke in se sodelovanju v neposredni in demokratični samoupravi izmikaajo. Kljub temu pa komunalni problemi niso edina tema pogovorov v tem okviru. Šmarska krajevna skupnost aktivno spremlja politično dogajanje in se vključuje v reševanje šolskih in zlasti socialnih problemov. Če smo prav razumeli, hoče postati resnični samoupravni mehanizem, v katerem bi prišla volja vseh ljudi do polne veljave.

D. HRIBAR

Elegant
PODIETJE ZA IZDELAVO OBLAČIL
CELJE, Stanetova 17

ZA JESEN IN ZIMO
vam iz svoje kolekcije priporočamo
MOŠKE, DAMSKE IN OTROŠKE KONFEKCIJSKE ARTIKLE
po ugodnih cenah in zadnji modi

Ob novi osnovni šoli Dušana Jereba v Slovenskih Konjicah je zrasla še nova, sodobno opremljena telovadnica.

Ko so pred več kot dvema letoma v konjiški občini pripravljali referendum o občinskem samoprispevku, so spravili na papir tudi celoten program o tem, kaj je potrebno v občini v petih letih storiti na področju šolstva. To je bil lep program. Najbrž ne bi bili poštenji, če bi zapisali, da je tedaj vse v občini tudi zares mislilo tako kot najbolj ogreti iniciatorji programa. Dilema o tem, ali je v tako kratkem času možno postoriti tisto, kar poprej ni bilo napravljenega v približno petih desetletjih, je, kajpak, obstojala.

Referendum je uspel. Toda skupna odličitev je bila šele skromen začetek, prvi korak do tistega, kar je v konjiški občini že bilo storjenega in se še dela. »Brez uvedbe občinskega, namenskega samoprispevka težkega voza, naloženega s šolskimi problemi, ne bi spravili z mesta. Samoprispevek je bil začetek, okvir, v katerega smo spravili tudi druge oblike finančnega sodelovanja. Predvsem pa je potrebno poudariti pripravljenost občanov za reševanje teh problemov,« je dejal v pogovoru predsednik občinske skupščine Slovenske Konji-

ŽELELI, HOTELI IN USPELI

OBČANI IN DELOVNE ORGANIZACIJE IZDATNO FINANCIRAJO ADAPTACIJE IN GRADNJO ŠOLSKIH OBJEKTOV V KONJIŠKI OBČINI

ce dipl. inž. Franjo Tepej. »Čeprav pade skoro vse breme izgradnje šol in drugih objektov družbenega standarda na to, našo generacijo, na generacijo sedaj zaposlenih, moram reči, da skupno hotenje vendarle daje lepe sadove. Delovne organizacije v konjiški občini se vsako leto s posebnim odlokom zavežejo prispevati za izgradnjo šol 1 odstotek od bruto osebnih dohodkov. Letos bo tega denarja za 800.000 dinarjev, vtem ko se 550.000 dinarjev zbere iz samoprispevka. Tako ali drugače, občani zavestno segajo v svoj žep, da bi njihovim otrokom bilo šolanje omogočeno v drugačnih pogojih kot je bilo to nekoč njim.«

Pa saj ne gre, da bi razpravljali in tratili čas o koristnosti ukrepov in dejanj. Tu so uspehi, več kot zgovorni plodovi.

Če bi n.p. Vitanjčani sami morali z zbranim prispevkom na svojem območju obnoviti svojo šolo in prizidati še novi del, bi potrebovali za to še nadaljnjih 15 let. Sedaj stoji tudi novi šolski objekt in stara šola je temeljito obnovljena. Vse skupaj bo veljalo 1.500.000 dinarjev. Kako bi adaptirali šolo v Spitalu, če ne bi bilo solidarnosti in razumevanja, da je potrebno najprej urediti tam, kjer je življenjsko najbolj nujno. Podružnične šole so bile adaptirane tudi v Gorenju, na Sko-

marju, v Jerneju, Žičah in v Stranich.

V samih Konjicah šolstvo še ni na zeleni veji, a vendar se tudi tu zadeve urejajo. I. osnovna šola »Dušana Jereba« bo prihodnjo soboto, dobri dve leti po izgradnji I. faze, imela znova slovesnost. V enem mesecu torej dvoje šolskih svečanosti, dvoje dokazov o plemeniti naložbi skupnega dinarja.

Pri šoli »Dušana Jereba« bodo namreč v soboto popoldne slovesno odprli sodobno šolsko telovadnico, kjer bo približno 550 otrok, kolikor jih drgne klopi v tej novi šoli, lahko po mili volji telovadilo na najsoodnejših športnih orodjih. Z opremo vred velja nova konjiška telovadnica, dolga 30 in široka 16 metrov, celih 1.500.000 dinarjev. (Kajpada je za naše, na stara dinarje navajeno uho in merilo veliko več, če povemo, da je telovadnica vredna 150 milijonov starih dinarjev).

»Brez tega, kar dajejo podjetja in občani v obliki samoprispevka, nikoli ne bi prišli tako daleč,« je, očitno dobro razpoložen, povedal direktor šole Franjo Tič. »Ljudje vidijo, da se je z njihovim denarjem v zadnjih dveh letih v občini veliko naredilo. Večina šol je urejenih, razen II. osnovne v Konjicah in podružnične šole v Tepanju. No, potlej še pridejo na

vrsto telovadnice... a vse še bo. Tudi na naslednjo fazo gradnje naše šole računamo.«

Predsednik občine inž. Tepej seveda ni mogel mimo ugotovitve, da so zadnji dve leti cene močno narasle in da bo praktično zmanjkalo denarja za realizacijo celotnega programa, zastavljenega pred dobrima dvema letoma. Poiskati bo potrebno načina, da program le speljejo do konca. Upravni odbor sklada je spriču veliko dobre volje, discipline in razumevanja znal doslej premagati marsikatero strmino. Pa jih bo še!

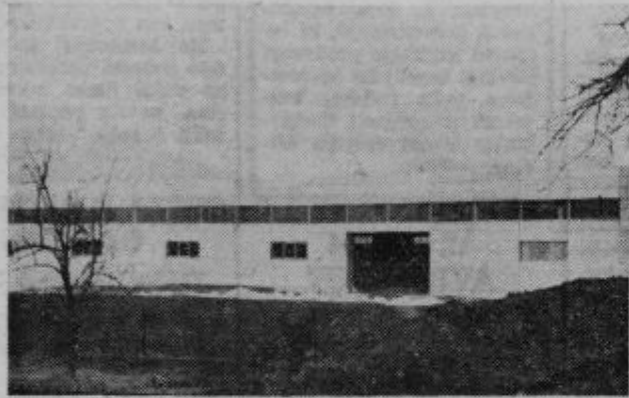
V tretjem letu akcije — šolstvo — sta brez vsakršnih dilem na vrsti za temeljito obnovo dve šoli: II. osnovna v Slovenskih Konjicah in podružnična šola v Tepanju. Zajetni nalogi, ki bosta pobrali celoletni dotok namenskega denarja. V konjiški šoli bodo uredili centralno ogrevanje, zamenjali stavbeno pohištvo, pode, uredili sanitarije in nabavili opremo. Bojijo se, da 1.000.000 dinarjev ne bo dovolj. Toda, tu sta program in odločnost. Čez dobro leto pa naprej — k novemu traktu ob I. osnovni šoli v Konjicah in k dvema telovadnicama v Ločah in Zrečah oz. Zrečah in Ločah. (Kot doslej, se kanijo tudi zastran prioritete teh dveh objektov prav odločiti.) Da, odločiti in delati.

F. K.

DELO JE NJIHOVO SPRIČEVALO

Tiho, morda celo preveč skromno, zato pa nič manj odločno in pogumno, raste ob velikanih velenjske in šoštanjske industrije rudarski šolski center. Svojo osnovo je pred več kot desetimi leti dobil v industrijski rudarski šoli. Pred osmimi leti pa se je preimenoval v rudarski šolski center, v zavod, ki združuje danes pet šol ter močne in kvalitetne proizvodne obrate.

Tu se šolajo učenci treh poklicnih šol: rudarske, kovinarske in električne; poleg njih pa še mladi, ki obiskujejo tehniško šolo rudarske in elektro smeri. To je zavod, kjer so šolanje močno povezali s praktičnim delom.

V Velenju, blizu tovarne gospodinjskih aparatov Gorenje, je zrasla nova hala rudarskega šolskega centra.

Da sicer je to značilnost vseh poklicnih in tehniških šol. Vendar so šli pri velenjskem zavodu korak naprej. Njihove izdelke in usluge poznajo zelo dobro ne samo v Gorenju, marveč tudi v drugih velikih tovarnah, celo v tujini.

Na bregu regulirane Pake in sredi novega Velenja je nastal velikan, ki se širi naprej in se uvršča na četrto oziroma na peto mesto med industrijskimi kolektivni v občini. Šole povezujejo v vseh oddelkih 850 učencev, kolektiv pa šteje 760 zaposlenih!

Tu se učenci temeljito spoznavajo s proizvodnim programom. Medtem ko velja za učence prvih letnikov tako

imenovani A program, ki je v glavnem oziroma v osnovnih potezah enoten za vse, se šolanje v drugih dveh letnikih že razlikuje. V tem času se učenci spoznavajo s tistimi delovnimi mesti, nalogami in obveznostmi, ki jih bodo prevzeli v redni zaposlitvi.

Zavod se uveljavlja kot pomemben kooperant. Na prvem mestu je sodelovanje z domačo tovarno gospodinjskih aparatov. Toda, njihove izdelke poznajo tudi drugod. Uveljavili so se z električnim vezjem za mnoge gospodinjske stroje in druge potrebe. Znanje so njihove rampe za plinske štedilnike, pa tečaji za štedilnike. Izredno močno so se uveljavili z orodji. Pravijo, da je orodjarna njihova perspektiva! Orodjarje iz tega centra in njihove izdelke poznajo tudi v nekaterih zahodnih državah!

Zavod je osvojil in patentiral potezne naprave na električni pogon, ki jih potrebujejo v rudniku. Te izdelke imajo celo v Egiptu.

Se in še bi lahko naštevali, govorili in pisali. Tu so elektrifikarji in njihovi transformatorji, znani in cenjeni so instalaterji, konstruktorji... V zavodu se šolajo tehnične risarke.

Vse to in drugo delo, šolanje... opravljajo pri najmodernejših strojih.

Pred rudarskim šolskim centrom v Velenju

Tik pred dograditvijo je nova hala. Z njo bodo razbremenili sedanje prostore, ki so postali pretesni. Rešili in uredili bodo skladišče in dosegli, da bodo lažje delali.

Problem centra so stanovanja. Premalo jih je, ljudi pa čedalje več, in to tistih, ki jih potrebujejo.

Tak je rudarski šolski center v Velenju, če ga gledamo in ocenjujemo površinsko. Toda kdo bi mogel poseči v bistvo kolektiva, ki se zaveđa svoje vloge in odgovornosti. Nekateri pravijo, da jim je lahko, ko imajo vse, kar potrebujejo. Zal pa so pri tem pozabili, da so to,

kar imajo, napravili sami. In to je njihovo spričevalo. Delo, krepko in kvalitetno delo! Samo pri gradnji nove hale so osvojili nov montažni sistem strešne konstrukcije. Tudi ta uspeh je rodilo delo, rodila ga je praksa.

MILAN BOŽIČ

GLIN: NAPREJ K FINALIZIRANJU

PORAST PROIZVODNJE OKEN, VRAT IN LADIJSKIH PODOV. VREDNOST LETOŠNJE PROIZVODNJE SPREMLJAJO UGODNI FINANČNI REZULTATI. POVEČAN IZVOZ.

Minula zima, ki se je zaradi velikih snežnih padavin zavlekla v pomlad, je nazarskemu GLIN-u povzročila ogromno težav s spravilom lesa. Zaradi tega je prišlo do vrzeli, ki so bile najobčutnejše v žagarskem obratu.

Kljub temu pa je kolektiv tega največjega podjetja v mozirski občini zaključil prvo polletje z ugodnim finančnim rezultatom. Ustvaril je 42.613.000 dinarjev celotnega dohodka ali 42 odst. več, kot v istem obdobju lani.

Gradnja nove tovarne ivernih plošč lepo napreduje, čeprav zahteva velike finančne napore. Z dograditvijo te tovarne bo kolektiv dosegel velik napredek pri finalizaciji proizvodnje.

Kolektiv GLIN-a v Nazarjih sodi med tiste naše kolektive, ki so rasli in se razvijali z lastno močjo. S sredstvi, ki so jih oddvajali tudi od osebnih dohodkov zaposlenih, saj so si ti zavestno odtegovali od ust, da so lahko gradili nove obrate in nakupovali moderno opremo so dosegli tolikšno raven, da danes v lesni industriji zavzema zavidljivo mesto.

Večji razmah je GLIN doživel bo združitvi GG in Lin-a, kar je predstavljalo v integracijskih procesih mozirskega gospodarstva največji uspeh. Po združitvi obeh kolektivov so pridobili združeni kapital, s katerim so uspeli rešiti nekaj večjih, za kolektiv najpomembnejših nalog.

Letos jim je proizvodni uspeh okrnila zima. Žagarska dejavnost je tesno povezana na les, kot osnovno surovino.

Dobava lesa pa je bila otežena zaradi dolge zime. Zanimivo je, da je vodstvo kolektiva za letošnje predvidevalo manjšo proizvodnjo pri proizvodnji zabojev. Ta pa je bila celo nekoliko višja, kot v enakem obdobju lani. Za te proizvode je bilo namreč na tržišču letos dokajšnje povpraševanje.

Še večji uspeh so dosegli pri proizvodnji stavbnega pohištva. Ta proizvodnja je bila med prvimi, s katero je kolektiv spremenil takratno gospodarjenje in se začel usmerjati k finalizaciji. Ugotovili so namreč, da je lesna predelovalna industrija na trgu pobiral smetano, medtem, ko so lesni žagarski obrati stvarjali mnogo manjšo akumulacijo. Letošnji porast proizvodnje stavbnega pohištva je dokajšen, saj so zabeležili kar 15 odstotni skok. V prvem po-

letju lanskega leta so namreč izdelali 31.551 kosov oken in vrat, v letošnjem prvem polletju pa 36.393. V porastu pa je bila tudi proizvodnja ladijskih tal. Proizvedli so 4966 kubičnih metrov ladijskih tal, medtem ko so lani v istem obdobju uspeli narediti le 4885 ali za 19 odstotkov manj.

Podjetje je letos doseglo vrednost proizvodnje 27.933.000 dinarjev ali 41,7 za isto obdobje predvidene proizvodnje. Poprečna zaposlenost v industrijskih obratih se je zmanjšala od 748 na 719 zaposlenih. Proizvodne zmogljivosti žagarskega obrata so bile zaradi že znanih problemov z lesom izkoriščene 66 odstotno, v obra-

tu za proizvodnjo vrat in oken pa 93 odstotkov. Čeprav kolektiv preusmerja proizvodnjo od polproizvodov na izdelke višje stopnje predelave, ta premik trenutno še ne povečuje zaposlenosti, ker povečujejo proizvodnjo z boljšo opremo delovnih mest.

V gozdarski proizvodnji so po podatkih, ki so jih posredovali tudi skupščini občine v Mozirju proizvedli 17.230 kubičnih metrov industrijskega lesa in 1056 kubičnih metrov tehničnega lesa. Letos je bil odkup industrijskega lesa od zasebnikov večji za 4 odstotke in je znašal 31.780 kubičnih metrov, medtem, ko je bil odkup tehničnega lesa za polovico manjši, saj so odkupili le 7363 kubičnih metrov. Oddane

količine gozdnih sortimentov so za 5,1 odstotka nižje od planiranih. Razlog je po mnenju vodstva kolektiva v pomanjkanju prevoznih sredstev, ko so morali najprej zvoziti kupljeno hlodovino listavcev z drugih območij.

Prvo polletje je kolektiv zaključil z ugodnim finančnim rezultatom. Ustvarili so 42.613.000 dinarjev celotnega dohodka ali za 42 odstotkov več kot v istem obdobju lani. Stopnja rentabilnosti so letos povečali s 5,49 na 11,30 odstotka. Letos so tudi začeli pospešeno odpisovati osnovna sredstva, saj so obračunali 3.759.000 dinarjev amortizacij na predpisano stopnjo, tako

da so dosegli indeks amortizacije 296. Skupno so ustvarili 6.450.000 dinarjev za reprodukcijo.

Če se nekoliko oddaljimo od suhoparnih števil, kljub vsemu ne moremo mimo še ene dejavnosti tega kolektiva. Gre za gradnjo gozdnih cest. Tako prej GG, kot zdaj GLIN, vsako leto vlagajo ogromno denarja za gradnjo cest. Drži, da grade ceste za tista območja, ki hranijo velika gozdna bogastva, vendar pri načrtovanju teh cest upoštevajo tudi potrebe prebivalstva.

Tako so v nekaj zadnjih letih zgradili na desetine kilometrov gozdnih cest ter tako marsikatero osamljeno kmetijo približali dolini. Nešteto zasledkov je prav po dograditvi teh cest dobilo edino prometno zvezo. Poleg tega pa je kolektiv GLIN-a prispeval mnogo denarja za potrebe šolstva in drugih služb v mozirski občini. Vodstvo kolektiva se zaveda, da GLIN kot največji industrijski obrat v občini ne more mimo vseh drobnih problemov, ki tarejo to slabo razvito občino. Zato je GLIN eno izmed redkih kolektivov, katerega delež lahko zasledimo pri vsaki večji akciji v občini ali večjem kraju. To pa je tisto drugo poslanstvo, ki ga ta delovni kolektiv opravlja.

Z gradnjo nove tovarne ivernih plošč, ki jo v Nazarjih že grade, bo GLIN uspel še krepkeje stopiti na pot k finalizaciji proizvodnje. Naložbe v to tovarno sicer trenutno kolektiv še močno bremenijo, toda z dograditvijo tega giganta bodo tudi delavci GLIN-a lahko oddvojili večji delež za osebne dohodke, vsaj tolikšen, kot ga imajo sorodni lesnoindustrijski kolektivi.

Zaradi dolge zime in obilice snega je žagarski obrat GLIN utrpel škodo v proizvodnji. Zda kaže, da bo vrzel premostil z večjimi uspehi zadnjih mesecev. Posnetek prikazuje skladišče hlodovine pred veliko žago v Nazarjih. (Foto: J. Sever)

VOJAKI INŽENIRSKKE ENOTE IZ CELJA OBČANOM
ŠENTJURJA

MOST, KI JE ZRASTEL KOT GOBA

Streljaj pred Šentjurjem zavije z glavne ceste v desno krajevna cesta, ki onstran Voglajne zajame še nekaj domačij v šentjurski, potem pa naselja v celjski občini.

Tu je bila pretekli teden ob Voglajni slovesnost. Sivo zeleni tovorjaki so pripeljali krepke fante v uniformah JLA. Prišli so predstavniki šentjurske občinske skupščine in političnih organizacij, pionirki v narodnih nošah, domačini iz okolice pa so »prisvetili« s pletenkami letošnjega, ki si je pred dnevi na Martinovo prisluzil ime — vino.

Umazano rjava Voglajna je potuhnjeno tekla pod novimi mostnicami. Prvi deževni dnevi so jo napolnili do roba.

»Likof« pri mostu. Domačini so »prisvetili« s pletenkami in šefani. Na zdravje! (Foto: J. Krašovec)

Kratek govor podpredsednika skupščine, zahvala pionirke in nato je sekretar ZK v občini prerezal trobojnico.

Vsi skupaj so potem šli čez nov voglajski most, kjer so pred dnevi le korajžni tvegali hojo čez podrtijo.

Inženirska enota podpolkovnika Miče Stuparja iz Celja je na tem mestu delala štiri dni. Dva dni so trajale priprave, meritve, dva dni so gradili. V most, ki je dolg 20 metrov, prevozen pa praktično za vsa vozila, so vgradili 35 kubikov rezanega smrekovega in hrastovega lesa. Za dostope, obrežne opornike in nasipe, ter za stotine metrov drugih krajevnih cest so vojaki nastreli v bližnjem kamnolomu še nad 200 kubikov kamenja in gramoza. Mostno konstrukcijo so vkovali okoli 400 kilogramov železa, ves most, razen varnostne ograje pa temeljito izolirali, da bo kos času in vremenu.

Most je enota podpolkovnika Stuparja zgradila v okviru redno predpisanih praktičnih vaj. Da pa ne bi kje na poligonu tjavdan zabijali pilotov, vezali nosilcev in mostnic, so tu, blizu Šentjura, zgradili kar pravega, da bo koristil gospodarstvu kraja. Občina je prispevala le les, železo in drugi material, JLA pa je pripeljala mehanizacijo, mlade specialiste, ki so pod vodstvom svojih starešin gradili mnogo, mnogo hitreje, kot bi kako gradbeno podjetje in tudi nekaj počasneje, kot če bi gradili v silo vojaških razmer, ko most pač ne bi bil tako zlikan.

Možak, ki je ponujal vojakom pridelek svoje trte, je neprestano pripovedoval:

»Hitreje rastejo le še gobe. Rečem vam, da sem pred dnevi, ko sem šel kupit za vojšček tobaka, videl da nekaj merijo tod okoli. Za pipico je tobaka še v mošnjčku, pa most že stoji. Ne bi verjel, če bi se ne zanesel na svoje oči.«

Mladim vojakom graditeljem so Šentjurčani pripravili »likof«. Zaslužili so ga. J. Krašovec

MALI INTERVJU

Vprašuje: Jure Krašovec

Odgovarja: Bernarda Arlič

Za trenutek sem jo zmotil pri tem, ko je nabirala zanke na ženskih nogavicah v delavnici klinike ženskih nogavic Marije Federberjeve.

Kako gre, tovarišica predsednica? Kakšna predsed... Ah, da. Zaradi našega sindikata ste tu. Tako, tako. Privajam se. Nikoli prej nisem bila funkcionar. Ste celjanka? Ne, Kozjanka sem. Ste že kdaj bili v sindikatu? Ne, nisem. Ves čas delam pri isti firmi, a sindikat delavcev pri privatnih delodajalcih smo ustanovili šele pred kratkim. Kako, da so za predsednico izbrali ravno vas, ko pa je znano, da pri privatnikih dela večinoma močnejši spol, ki ima vrh vsega še takojmenovane krepke poklice kot so ključavničarji, inštalaterji, mehaniki, zidarji, tesarji? To se tudi sama sprašujem. Izgleda da moški niso zainteresirani. Ko je občinski sindikalni svet pripravil ustanovni občini zbor je razposlal kakšnih 350 vabil. Za zbor na Celjski koči. Kakšna je bila udeležba? Bilo nas je vsega dvanajst, od tega tretjina žensk. Zakaj drugih ni bilo? Res ne vem zakaj? Mislite, da so jim delodajalci branili? Ne verjamem, čeprav je tudi to mogoče. Zdaj ste organizirani, mislite, da bo delo steklo? Hm, težave bodo. Že na prvi seji izvršnega odbora smo bili nesklepični. Kaže, da bomo imeli še veliko skrbi in sitnosti. Sicer pa je bolje, da so vključeni predvsem tisti, ki imajo interes in so pripravljeni sodelovati. Ko bodo drugi spoznali prednost, če bodo organizirani, se bo organizacija razširila.

Najbrž je res tako. Res pa je tudi, da organizacija sindikata, ki jo vodi Bernarda Arličeva, stoji pred težko nalogo. Bolj kot katere koli druga, bo morala dokazati, kakor koristno in dobro je biti njen član.

PROSLAVA 29. NOVEMBRA

Osrednja proslava dneva republike v Celju bo v petek, 27. novembra zvečer v veliki dvorani Narodnega doma. Poleg recitatorjev bo imel ta večer samostojni koncert tudi komorni moški zbor.

Že letos nov statut občine Kot je opozorila predsednica celjske občinske skupščine Olga Vrabičeva na tiskovni konferenci v zvezi z javno razpravo o predlogu spremenjenega oziroma novega statuta občine, bi naj odborniki sprejeli ta pomemben dokument še letos. To hkrati pomeni, da bo javna razprava v krajevnih skupnostih ter v okviru delovnih organizacij trajala tako kot

je bilo predvideno, to je do 4. decembra in da bodo pozneje o predlogih in končnih stališčih razpravljali ne le še sveti pri občinski skupščini, temveč tudi statutarne komisije.

VABILO NA RAZPRAVO O KMETIJSTVU

8. decembra bo sekcija za kmetijstvo občinske konference Socialistične zveze Celje pripravila razpravo o stanju, problemih in konkretnih sklepih za nadaljnji razvoj kmetijstva. Na razgovor vabijo kmete — kooperante, pa tudi druge kmetijske proizvajalce, predstavnike trgovine, kmetijskega kombinata, občinske skupščine, strokovnih institucij s tega področja, kratka mnoge, ki se tako ali drugače ukvarjajo s kmetijstvom. Več o posvetovanju, ki bo gotovo zanimalo predvsem številne kmetijske proizvajalce, vedo vodstva krajevnih organizacij Socialistične zveze celjske občine.

18 NOVIH AVTOBUSOV

Direktor avtobusnega podjetja Izletnik je sporočil, da je kolektiv nabavil osemnajst novih avtobusov. Predvidevajo, da bodo v sredini decembra letos že v prometu. To pa hkrati pomeni, da bodo iz prometa vzeti nekateri dotrajani vozovi.

JUTRI OTVORITEV IGRIŠČA

Jutri ob 9. uri dopoldne bodo v vojašnici narodnega heroja Slavka Šlanderja v Celju svečano odprli športni center in inženjerijske kabine, Celjska mladina in pripadniki JLA so za svečano otvoritev pripravili športna tekmovanja v košarki, malem nogometu in rokometu. Najzanimivejša bo tekma med vojniki in učenkami Ekonomske šole v košarki.

OBRAVNAVALI SO STATUT

Na zadnji seji so predsedstva občinske konference ZMS Celje obravnavali statut celjske občine. Bili je nekaj pripomb na poizkušne člane, vendar ne na venih. Pogovorili so se o pripravi na »Našo do 70« v Celju.

MLADINA ŠKALE

Mladinski aktiv Škale Velenju je imel pred kim redno letno konferenco, na kateri so predlagali pešno delo tako na kulturnem kot športnem področju. Na konferenci so sprejeli nov delovni program; ko so volili člane novega sveta, so za predsednika brali Stanka Tepeja.

CESTA DRUŽMIRJE GABERKE

Vaščani Gaberk pri Solnju so še vedno v skrbi, kako bo z asfaltirano cesto Na referendumu, spomni letos, so se odločili za javni samoprispevek. Povzeli so razumljivo je tudi, da dela, ki so jih takrat dali občinski program, ne morejo izvršiti v enem letu. Glede na to, se sprašujejo ali je cesta skozi Gaberke uvrščena med dela v prihodnjem letu. Glede na priprave, je očitno, da bodo spomladi 1971, zasadili lesne in pričeli z zemeljskimi deli.

Pred kratkim so si člane posebne komisije odločili teren in ugotovili, da je danja cesta zelo utrjena, pa je ugodno, kajti zmanjšali se bodo tudi stroški utrditve asfaltirane ceste. Prav tako je znan dogovor nabavi materialov, v teku so tudi razgovori v začetku prihodnjega leta.

va razstava opozorila, da so potrebe večje kot predvidena sredstva.

800 NEREŠENIH ZADEV

Na oddelku za gradbene in komunalne zadeve pri skupščini občine Celje že dlje časa ugotavljajo, da niso kos vse večjemu navelavi in obsegu dela. To tudi zavoljo tega, ker imajo nekaj delovnih mest nezasedenih. Na seji sveta so med drugimi ugotovili, da je okoli 800 neresenih zadev. Sprito tega so tudi člani sveta zahtevali, da se čimprej zasedejo prazna delovna mesta in stori vse za ažurnost dela.

TELEFON ZA HUDINJO

Hudinja postaja veliko stanovanjsko naselje. Prebivalci tega območja pa močno pogrešajo telefon. Zato je

odbornik tega območja, inž. Leon Črepinšek opozoril, da bi naj zdaj, ko so v teku še nekatera ureditvena dela, položili tudi telefonske kabla, skratka pripravili, da bo tudi to območje čimprej vključeno v avtomatsko telefonsko omrežje.

ZA DOBRODELNE NAMENE

Ko je pred dnevi umrla ZOFLA ZAGARJEVA z Ljubljanske 26 v Celju, so stanovalci bloka — kot je že v navadi — sklenili, da se spomnu pokojne sosedice oddolžijo z vencem. Vendar je bila zadnja želja Zofije Zagarjeve, da uporabijo denar, ki bi ga stanovalci zbrali namesto vencia za dobrodelne namene. Sosedje so zbrali 230 dinarjev, ki jih bodo poslali tistim, za katere bodo menili, da so največ potrebni skromne podpore.

ŠTIRIKRAT ZLATI „DA“

ŠTIRIKRAT SO REKLI ZLATI »DA!« — Kljub temu, da v zadnjem času zlate poroke niso več tako redke pa smo vsake vesel. V Celju sta praznovala zlato poroko in se še enkrat poročila Marija in Jaka Javornik iz Zagrada pri Celju, prvič sta se poročila pri Sv. Jakubu pri Kalobju (fotografija na levi strani), v Hrastniku pa Cecilija in Jernej Kunšek, prvič poročena v Jurkloštru (fotografija desno). Vsem vrlim zlatoporočencem, ki so po petdesetih letih skupnega življenja še vsi enkrat rekli »da« za življenjskega sopotnika tudi iskrene čestitke našega uredništva. tv

BLIŽA SE ČAS
KO BO PRIŠEL - DEDEK MRAZ

igračke
in razna
praktična
darila
so že
pripravljena

VELEBLAGOVNICA
TOKEN
CELJE

BILZ

modernizirana cesta bo po-
dobna pridobitev za va-
pe, saj jih večina hodi na
v Šoštanj in Velenje.

ZDRAVILIŠČU ZA RAZVOJ

Got smo že poročali, ima
prvi kolektiv zdravilišča
na obsežno rekonstruk-
cijo in novogradnjo. Po pred-
nih dogovorih z denarni-
stavodi, skupščino občine
morebitnimi partnerji je
pral svojo dokončno besedo
tudi kolektiv. Le-ta je
nedavnem referendumu
ali proti investiciji, z
ko večino glasov odločil,
v investicijo gre. To je
dvorna dokaz zavesti
ektiva, ki nima pred očmi
današnji, marveč tudi ju-
nji dan. Ta pa je obeta-

AKAJ ZDRAVSTVE- NI DOM ZAPRTIH VRAT?

Ob krajevnem prazniku v
dečah je bila tudi otvorit-
na svečanost v novem
zdravstvenem domu. Po dveh
mesecih dom še vedno ne
svojemu namenu. Inve-
stor, skupščina občine La-
ska, je svojo dolžnost opral.
Tudi izvajalci gradbenih
delavci podjetja »In-
dus. Dom ni vseljiv, ker v
am ni potrebne opreme, le
pa se je zavezal prospeva-
teljski zdravstveni dom, ki
kot je znano, medobčin-
ni zavod. Laska občina je
udeležbo pri nakupu opre-
e že lani prispevala štiri
milijone dinarjev.

PLATI JUBILEJ

Zlato jesensko sonce je si-
o pred Šumečnikovo hišo,
sta na pragu sprejela svo-
otroke, vnuke in pravnuke
Janez in mama Ana
Kozecnik in Radegunde nad
kozirjem. Prišli so jima če-
lat k njunemu visokemu
jubileju; praznovala sta pet-

deseto obletnico skupnega
življenja.

Imela sta sedem otrok, a
zdaj je hiša skoraj prazna.
Le ena hčerka jima je še
ostala v pomoč. Ze več kot
pol stoletja gospodarita na
tej kmetiji. Nikdar nista
omajala z delom, kljub svo-
jim sedmim križem še vedno
primeta za vsako kmečko de-
lo. Oče Janez je invalid od
prve svetovne vojne; bil je
ranjen v nogo in vse življe-
nje občuti njeno zlo. Pa tudi
mati Ana je že od svoje mla-
dosti mnogo trpela, vendar
še sedaj nima časa za počit-
ek. Tudi med NOB je bila
njuna hiša pravi dom parti-
zanom. Pomagala sta jima
oba, kolikor je bilo v njuni
moči.

Torej, vidimo, da njuna
pot ni bila posuta s cve-
tjem, pa sta kljub temu do-
čakala zlati družinski jubi-
lej, h kateremu iskreno če-
stitamo in jima želimo še
mnogo srečnih in zdravih
let. G.M.

POMOČ ŠOLARJEM

Pred dnevi je bil v Sol-
čavi sestanek staršev, pro-
svetnih delavcev in predstav-
nikov občine v Mozirju, da
bi skupno rešili problem
oskrbe hribovskih otrok, ki
morajo čez zimo prebiti ne-
kaj mesecev v dolini, da bi
lahko obiskovali pouk v os-
novni šoli.

V Solčavi so zato pripra-
vili že pred leti posebne
prostore za bivanje in os-
krbo teh otrok. Stroške so
morali kriti starši. Ti so do-
segli za enega otroka tudi
do 22.000 starih dinarjev na
mesec. Letos je staršem pri-
skočila na pomoč občinska
skupščina. Del stroškov bo-
do krili iz občinske blagaj-
ne. Starši so to rešitev seve-
da hvaležno sprejeli, saj se
je v nekaterih primerih
»brezplačno šolanje« čez zi-
mo v resnici spremenilo v
izredno dajatev. Kajti dru-
žina, ki ima več šolarjev je
morala plačati tudi po več
sto starih tisočakov za uk-
svojih otrok.

VRTEC ZA STO OTROK

V soseski »Frengo« v Zalcu
bodo po vsej verjetnosti že
spomladi začeli graditi novo

Minulo nedeljo so pred-
stavniki občinske organi-
zacije Rdečega križa Zalec
obiskali na domu Zofko
Volk iz Grajske vasi pri
Gomiljskem. Namen obi-
ska je bila izročitev srebr-
nega znaka Rdečega križa
Slovenije za dolgoletno po-
zitivno delo v tej hu-
mani organizaciji. Volkova
je delovala pri RK od leta
1945 vse dotlej ko jo je
bolezen temu delu odte-
nila in prikovala na postel-
jo. Ob sprejemu odlikova-
nja je bila Volkova zelo
ganjena in je zaslužno
priznanje sprejela s solza-
mi v očeh. To najvišje re-
publiško priznanje RK Slo-
venije sta ji izročila pred-
sednik RK Zalec Adam dr.
Medvešek in sekretar Ivo
Dolar.

T. Tavčar

stavbo za Vzgojno varstveno
ustanovo, v kateri bo prostora
za približno sto otrok. Po-
sebnost gradnje bo tudi v
tem, da bodo v isti stavbi
uredili prostore za glasbeno
šolo.

TOKRAT ODDAJA NA POLZELI

Tudi letos bo Občinski sin-
dikalni svet Zalec skupaj z
uredništvom Novega tednika
in Radija Celje pripravil jav-
no radijsko oddajo z direkt-
nim prenosom ob podelitvi
priznanj najboljšim ekipam
in posameznikom v okviru le-

tošnih občinskih sindikalnih
športnih iger. Tokrat bo od-
daja na Polzeli v tamkajšnji
kino dvorani v nedeljo, 13.
decembra s pričetkom ob
10.30. uri dopoldne. V pro-
gramu bodo nastopili naj-
boljši narodno zabavni ansam-
bli iz Savinjske doline, pevec
Oto Pestner, predstavili pa
se bodo tudi najboljši šport-
niki iz Celja in Zaleca. Pokro-
viteljstvo nad letošnjo pri-
reditvijo bo po vsej verjet-
nosti prevzelo podjetje Fer-
ralit, ki je tudi zmagovalec
tekmovanja. Za poslušalce v
dvorani pa delovne organiza-
cije z žalskega področja pri-
pravljajo lepe nagrade.

KLADIVO, KLADIVCE...

Zreška tovarna kovanega
orodja ima v svojem proiz-
vodnem programu 30 odstot-
kov različnega mehanskega
orodja. Pri proizvodnji klad-
iv so n. pr. dosegli najvišjo
stopnjo obdelave in se s tem
izdelkom tudi zelo uveljavili
na inozemskih tržiščih. Kar
70 odstotkov letne proizvod-
nje kladiv izvažajo. Tovarna
izdeluje 12 različnih dimen-
zij kladiv — vse od 100 gram-
skih do 2 kilograma težkih.

PRIHODNJE LETO NOVI VRTEC

Tu bodo prihodnje leto
zgradili novi vrtec za 120
otrok. Za kritje stroškov je
bil v republiki najet kredit
v višini 65 odstotkov od pre-
računske vrednosti. Prihod-
nji mesec bo odločeno, ka-
teri ponudnik bo gradil vrtec
vreden približno 1.800.000 di-
narjev. Stal bo blizu stolpl-
čev. Za plačilo dolga bo letno
zbranih dovolj sredstev iz
prispevka za otroško varstvo.

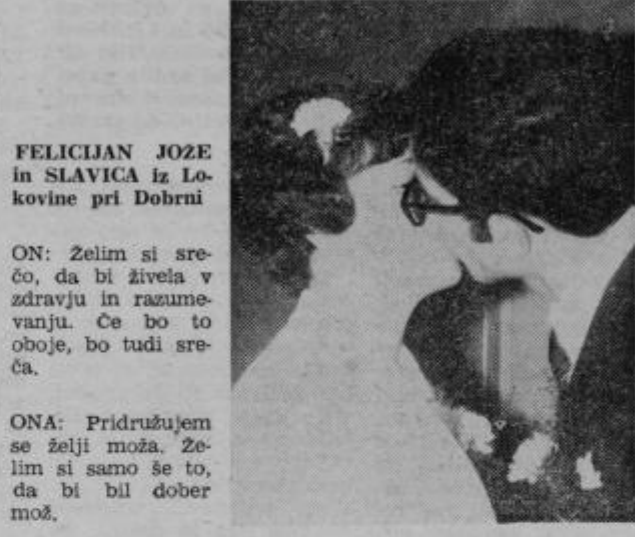
NIHČE MANJ KOT 1000 DIN

Ugodni rezultati gospodar-
jenja v LIP Slovenske Konji-
ce so prispevali tudi k iz-
boljšanju osebnih dohodkov
900 članom kolektiva. V mi-
nulem oktobru so znašali po-
vpredni osebni dohodki 1.450
dinarjev, najnižji osebni do-
hodek pa je bil 1.070 dinar-
jev. V podjetju odslej nihče
ne zasluži mesečno manj kot
1.000 dinarjev.

mala anketa

BODI MI ZVEST!

Nekateri se poročajo pri šestnajstih, drugi pri petin-
dvajsetih, tretji že v poznih letih. Vse pa družijo isto: stopajo
na novo pot, kjer jih čaka mnogo prijetnih pa tudi ne-
prijetnih trenutkov. Mnogi bodo praznovali zlato poroko,
nekateri... Skratka, poroka je velik dogodek. Saj veste
tisto o človeku: rojstvo, poroka, smrt. Tri velike ločnice.
Zadnjo soboto se je v Celju poročilo petnajst parov. Pred
matično dvorano v Celju smo štiri povprašali o tem, kaj
si najbolj želijo v trenutku, ko stopajo na zakonsko pot.

FELICIJAN JOZÉ
in SLAVICA iz Lo-
kovine pri Dobrni

ON: Želim si sre-
čo, da bi živel v
zdravju in razume-
vanju. Če bo to
oboje, bo tudi sre-
ča.

ONA: Pridružujem
se želji moža. Že-
lim si samo še to,
da bi bil dober
mož.

GRACNER VIK-
TOR in MARTA iz
Slovenskih Konjic

ON: Jasno je, da
si v zakonu želim
najbolj sreče in
zdravja. Sreča je v
tem, da bi se ra-
zumela in imela
zdrave otroke.

ONA: Enako kot
mož, le še to: rada
bi, da bi mi bil
zvest in dober.

PACNIK JOŽE in
TEREZIJA iz Cre-
slove pri Vojniku

ON: Vse kar si že-
lim je to, da bi
se razumela v za-
konu. Rada pa bi
prišla do stanova-
nja tako, da bi si
zgradila lastno hi-
šo.

ONA: Lepo druž-
no z otrokom, dru-
gače pa vse isto
kot mož. Rada bi,
da bi bil dober in
zvest.

VRECKO ALES in
MOJCA iz Celja

ON: Zeliva si biti
srečna. V tem je ta
sreča, je težko po-
vedati. Na vsak
način pa je v razu-
mevanju.

ONA: Enako. Ze-
lela bi, da bo to
srečna družina. Gle-
de moža pa si že-
lim le to, da bi bil
vedno takšen kot
je.

Vsem iskreno (upamo, da se bodo vaše želje uresničile)
čestitamo.
M. Senčar
T. Vrabl

IZBORA je pred vrati...

V poslovalnicah:
ELEKTRO - Celje
TEHNIKA - Celje
ZELEZNINAR - Celje
OPREMA - Šoštanj
ZELEZNINAR - Zalec
REPRODUKT - Šmartno ob Paki
ZELEZNINAR - Prebold

Peči na trda in tekoča goriva:
TEHNO-MERCATOR CELJE

BILZ Tonic Water
- ENGLISH BLEND

IZBOR DOBREGA OKUSA
KOMBINAT ŽALEC-VITAL

Resnica o sporazumevanju

(med državo in katoliško cerkvijo v socialistični Jugoslaviji)

Vrsta dogodkov v zadnjih letih, zlasti od 1966 dalje, še posebej pa v zadnjih mesecih, je zopet vzbudila v javnosti zanimanje za verska in cerkvena vprašanja pri nas, kakor temu pravimo v dnevnem političnem jeziku. Naj naštejemo nekatere od teh dogodkov: podpis protokola (zapisnika) o razgovorih med vlado SFRJ in Vatikanom v letu 1966; izmenjava pism med predsednikom Titom in papežem Pavlom VI., obisk predsednika zveznega izvršnega sveta M. Špiljka pri papežu v letu 1968; vzpostavitev vladnih odposlanstev pri Vatikanu in jugoslovanski vladi; vzpostavitev polnih diplomatskih odnosov med Vatikanom in Jugoslavijo avgusta 1970; obisk vatikanskega državnega tajnika A. Casarolija v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani 1970 in končno še vesti, da se bo predsednik Tito ob državnem obisku v Italiji verjetno srečal tudi s papežem Pavlom VI. O teh dogodkih je poročal dnevni tisk, radio, televizija in še posebej tudi katoliški verski list »Družina«.

Ne glede na več ali manj izčrpana časopisna in RTV poročila o razvoju odnosov med našo državo in katoliško cerkvijo pa so omenjeni dogodki sprožili med ljudmi, komunisti in nekomunisti, verujočimi in neverujočimi, tudi različna uganjanja, komentarje, ugovore, celo proteste, pa tudi napovedi glede prihodnosti. Vse to je vsaj deloma razumljivo. Ne smemo namreč pozabiti, da so bili v preteklosti med našo državo in katoliško cerkvijo hudi spori in spopadi. Spomnimo se npr. politike cerkvene organizacije med osvobodilno vojno, ko so ljubljanski škof in mnogi duhovniki v imenu vere zahtevali od vernikov, da se borijo proti osvobodilnim partizanskim enotam, proti komunistom, kot so tedaj govorili duhovniki s priznanim. Pa tudi dobrih deset let po vojni (1945-1955) je bila cerkvena politika hudo nasprotna novi socialistični državi in družbeni ureditvi. Državni organi so seveda na ta nasprotovanja in kršitve zakonov ostro odgovarjali: prenekalet duhovnik se je v teh časih moral zagovarjati pred rednim sodiščem.

Skrajnosti v mnenjih

Ko so se po letu 1960 (kmalu za tem, ko je prišel na vodstvo katoliške cerkve papež Janez XXIII., ki je korenito menjal cerkveno politiko tudi do socializma in socialističnih držav) začeli kazati prvi vidnejši znaki izboljšanja odnosov med državo in cerkvijo in ko je prišlo tudi do prvih sporazumov, smo lahko slišali, poleg splošnega odobravanja med večino ljudi —verujočih in neverujočih, tudi troje zanimivih, a skrajnih mnenj:

Po prvem mnenju naj bi zblizanje med cerkvijo in državo pomenilo izdajstvo socialističnih in komunističnih idealov. Država je kapitulirala, pokleknila pred cerkvijo, priznala je njeno nadvlado, voditelji so pozabili, koliko krvi je preteklo med vojno. Zblizanje cerkve in države pomeni potuho bivšim belogardistom. Državno in partijsko vodstvo se obrača po vetru, s tem pa zablja nož v hrbet vsem padlim in živim borcem za svobodo. Kam vse to vodi?

Drugo skrajno mnenje poudarja, da pomeni zblizanje oz. pomirjenje med socialistično državo in cerkvijo zmagovalce cerkve, Komunisti, so, tako pravijo, med vojno in po vojni storili vse, da bi cerkev in vero uničili. Preganjali so duhovnike in vernike jih po nedolžnem gnali pred sodišča, zapirali so cerkve, vernikom so prepovedovali obiskovati cerkve in jim na vsakem koraku gledali pod prste, toda svojega cilja niso dosegli. Cerkev je vzdržala vse napade, tegobe in preganjanja. In končno je socialistična država le morala pripoznati njeno moč in ugled

in se z njo sporazumeti. Komunisti so potisnjeni tako k zidu in za cerkev se zdaj obetajo novi časi zmagoslavja.

Tretji skrajneži pa z ogorčenjem tarnajo, da je cerkev pokleknila pred komunisti in socialistično državo. Papež, škofje in duhovniki so pozabili tisto, kar so dolgo sami učili: da je komunizem najhujše zlo na svetu, da se morajo pravi kristjani boriti proti socializmu, da bi v svetu vzpostavili krščanski družbeni red in državo. Ni res, da so se socialisti in komunisti spremenili. Ostali so tisto kar so bili: najhujši so, vračniki vere in cerkve. In s takimi se zdaj papež in drugi cerkveni voditelji dogovarjajo. Kam vse to pelje? To je izdajstvo krščanstva!

Kolikor poznam razpoloženje ljudi in njihove poglede, moram reči, da so opisana skrajna mnenja zares v manjšini. Kljub temu pa je prav, da smo jih omenili. Prav je to zato, ker v kraju, kjer taki skrajneži žive, ustvarjajo nove napetosti, prepire, dvome in nezaupanja. Resnici na ljubo pa moram še reči, da k »prilivanju olja na ogenj« sem in tja prispeva tudi pisanje v verskem listu »Družina«. Mislim zlasti na tiste članke, komentarje in izjave posameznih cerkvenih funkcionarjev, ki skušajo ustvariti vtis, kot da je bila pri nas doslej cerkev pomembna okrajna v marsikaterih pravicah in da je zdaj prišel čas, da vse te pravice dobi. Tako pisanje na eni strani vzbuja varljiva in neuresničljiva upanja pri njih, na drugi strani pa neutemeljen strah in ogorčenje. Ne morem se znebiti občutka, da takšno (čeprav posamično) pisanje v »Družini« hoče »mobilizirati« javno mnenje vernikov, da bi tako ali drugače »podprli« različne zahteve in želje cerkve. Prepričan

»Ne samo politično škodljivo, ampak tudi nepravilno bi bilo, če bi se komunisti postavili na stališče, da je religiozno prepričanje nekega človeka samo po sebi ovira, da bi tak človek lahko pošteno in zavestno delal ter enakopravno sodeloval in ustvarjal v sistemu socialističnega upravljanja, v socialistični graditvi ...«

EDVARD KARDELJ

sem, da ta cerkvena politika ne doprinaša k sporazumevanju, marveč se od njega oddaljuje.

Kakšna je potemtakem resnica o sporazumevanju med socialistično državo in katoliško cerkvijo pri nas?

Zakaj so se odnosi med državo in cerkvijo spremenili?

Najprej poskusimo prav na kratko pojasniti, zakaj je, po našem mnenju, sploh prišlo do tega, da so se odnosi med državo in katoliško cerkvijo pri nas spremenili, da je kre-

nilo na bolje, da je prišlo celo do razgovorov prav na vrhu, da je prišlo do podpisa protokola v letu 1966?

Zdaj se spuščam na zelo spodrsliiv teren. Govoriti moram tudi o preteklosti, čeprav ne želim prav v ničemer ugotavljati krivde za to, da so bili odnosi naše države s katoliško cerkvijo kar dobro desetletje po vojni zelo ostri, z eno besedo: zelo slabi. Vse do nastopa papeža Janeza XXIII (1958) je bila cerkvena politika ostro uperjena zoper komunizem in socializem in s tem tudi zoper socialistične države. Tej politiki protikomunističnega in protisocialističnega boja so pri nas sledili mnogi (a ne vsi) škofje in mnogi duhovniki (a ne vsi). Verni državljani, katoličani, so bili zato dostikrat v hudi stiski in zadregi. Videli so, da je novi socialistični družbeni red pravičnejši od prejšnjega, da se da bolje živeti. Toda mnogi duhovniki so govorili drugače. Kljub temu pa lahko rečemo, da so verujoči in neverujoči državljani, komunisti in kristjani, že od rojstva nove Jugoslavije z roko v roki sodelovali pri graditvi nove države in družbe. Pri mnogih neverujočih, ateistih in komunistih, pa je protikomunistična in protisocialistična cerkvena politika ustvarila občutek, vtis ali celo prepričanje, da socializmu ni le nasprotna samo cerkvena organizacija, marveč, da je nekaj slabega, sovražnega in reakcionarnega celo vera sama, vera kot taka. Zato so, kljub sodelovanju, dostikrat gledali na verne sodržavljane z nezaupanjem ali celo kot na reakcionarje samo zato, ker hodijo npr. k maši ali pošiljajo npr. svoje otroke k verouku.

Danes že lahko rečemo, da sta papež Janez XXIII. in drugi vatikanski koncil postavila zahtevo, da se cerkvena politika do socializma in socialističnih držav spremeni v temelju. Janez XXIII. in drugi vatikanski koncil sta, kakor je to znano, razglasila geslo o možnem dialogu (enakopravnem pogovoru in sodelovanju) med marksisti in kristjani. Od leta 1960 se začne spreminjati tudi politika Vatikana do socialistične Jugoslavije, politika, ki izraža željo, da bi se zgradili novi odnosi, na temelju medsebojnega priznavanja in spoštovanja. Jugoslovanska država in državno vodstvo ni imelo razlogov, da ne bi pozitivno in z zanimanjem gledalo na delo novega papeža

Med krajšim obiskom v slovenskem glavnem mestu letos avgusta je sprejel vatikanskega državnega tajnika g.A. Casarolija tudi podpredsednik republiškega izvršnega sveta dr. France Hočevar.

— ker je socialistična ideja globoko človeška in zato izključuje zapostavljanje človeka zaradi vere;

— ker je eden izmed mostov nove družbe ustvarjati takšno življenje, da bo v njem mesto vsakomur, ki želi pošteno delati in živeti, ne glede na osebno, npr. versko prepričanje in v katerem je sožitje vsakogar z vsemi in vseh z vsakomur glavno pravilo in norma.

Razen tega je papež Janez XXIII. tudi v mednarodno politiko Vatikana vnesel velike pozitivne spremembe, tako glede problema miru in vojne, atomske oborožitve, politike sile, pomoči deželam v razvoju, pa tudi vietnamskega, srednjevzhodnega in drugih konkretnih mednarodnih vprašanj. Tako je prišlo do prvih stikov med našo vlado in Vatikanom, do razgovorov in končno do protokola leta 1966 ter obnove diplomatskih odnosov avgusta letos. K temu je treba dodati, da se o trdnosti in trajnosti socialistične družbene ureditve pri nas ni prepričalo le cerkveno vodstvo v Rimu, marveč več ali manj tudi cerkveno vodstvo pri nas (škofje) ter večina duhovščine. Zato se želi živeti v novo družbeno ureditev in tudi v njej zagotoviti mesto cerkvi za njeno versko in cerkveno delovanje.

Podpis protokola o razgovorih med Vatikanom in Jugoslavijo junija 1966 izraža predvsem voljo in pripravljenost obeh strani, da se zagotovi verska svoboda državljanov, svoboda cerkve v verskih in cerkvenih stvareh, toda na temelju USTAVE in zakonov socialistične države, kar prav tako pomeni, da cerkev kot organizacija sprejema na znanje in priznava socialistični značaj naše družbene ureditve oz. da se od poveduje prejšnjemu protisocialističnemu boju, vsaki zlorabi vere in cerkve v politične namene. Podpis protokola vsekakor prav tako potrjuje voljo in pripravljenost države, da ustavna in zakonska načela o verski in cerkveni svobodi tudi v praksi uresničuje, saj je zakonitost eno izmed osrednjih načel nove družbene ureditve.

Sporazum o vzpostavitvi diplomatskih odnosov v tem

okviru pomeni, da tudi naša država upošteva, da je osrednje in najbolj odgovorno vodstvo katoliške cerkve v Rimu, da je Vatikan hkrati tudi država, s katero ima večina sedanjih držav diplomatske odnose. Vatikan pa s temi (diplomatskimi) odnosi nedvomno izbaja iz prepričanja, da se je z Jugoslavijo kot s socialistično državo možno pogovarjati ali celo sodelovati tako v zadevah mednarodne politike, kakor tudi glede pogojev za življenje in delo katoliške cerkve v Jugoslaviji.

Kako bo v prihodnje?

Teoretično gledano bi morali biti v prihodnje odnosi med našo državo in katoliško cerkvijo (z njenim vrhovnim vodstvom, pa tudi z vodstvi pri nas) popolnoma uglasjeni, brez nesporazumov, očitkov, skratka idealni. Življenje je in bo, v to sem prepričan, tudi v prihodnje nekoliko bolj zapleteno. Zakoni, pa tudi sporazumi in protokoli, nikoli ne morejo izraziti vsega, kar je v življenju, pa tudi predvidevati tistega, kar bo šele prišlo. Možno so prav tako različne razlage zakonov, pri čemer vsak misli, da ima prav. Preteklost, v kateri je bilo med cerkvijo in državo toliko spopadov, je še vedno vsaj deloma prisotna v sedanjosti. Tisti, ki so doživeli marsikaj hudega, tega ne morejo enostavno pozabiti. Del te preteklosti v sedanjosti je npr. tudi oblasteljskost nekaterih cerkvenih funkcionarjev, ki ne morejo pozabiti, da se v kraju, kjer so bili, ni moglo zgoditi ničesar brez njih ali proti njihovi volji. Prav tako je del sedanjosti vsaj spomin nekaterih na tiste čase, ko je imela cerkev odločilno besedo v vseh stvareh, od vere do kulture, šole in gospodarstva in po tistem želijo, da bi se ti časi vsaj deloma povrnil.

Prav tako je del sedanjosti tudi nerazpoloženje tistih, ki so pozabili na Titove besede pred mnogimi leti:

»Med bojem nam je bila seveda stalno pred očmi vodilna misel, da ima vprašanje religije neovrgljiv pomen za naše ljudstvo in da tega vprašanja, kakor tudi vprašanja cerkve in njenih odno-

sov do države ni mogoče urediti z dekretom, ker so takšne odločitve vedno doživlele neuspeh in škodile skupnosti, obči ljudski stvari.«

Eno pa je gotovo. Verska svoboda državljanov (svoboda, da veruje ali pa da ne veruje, pravna in moralna enakost vseh, ne glede na to, ali verujejo ali ne), pa tudi svoboda cerkve v verskih in cerkvenih stvareh, nista odvisna samo od ene strani, npr. od strani države. V korist te svobode bo, ko bo država tudi v prihodnje dosledno izvajala ustavna načela in zakone in tako dajala pravno, zakonsko jamstvo, da se bodo državljani, verujoči in neverujoči, počutili svobodne v osebnem življenju, pa tudi v medsebojnem vsakodnevnem sodelovanju, kjerkoli že žive in delajo v našem samoupravnem sistemu. Prav tako pa bo v korist te svobode tudi, ko se bo cerkev dosledno ukvarjala samo z verskimi in cerkvenimi stvarmi ter prepustila drugim stvari, ki niso njena stvar (od politike, kulture, šole do gospodarstva). Vsa doslej znana neresena vprašanja (npr. gradnja cerkvenih stavb, pa tudi tista, ki jih na cerkveni strani vidi država), kot tudi tista v prihodnosti, bodo reševana mnogo lažje in hitreje, če bodo zlasti vsi odgovorni cerkveni predstavniki in uradniški verskih listov sprejeli in se praktično ravnali po mnenju, ki ga je v verskem listu »Družina« zapisal mariborski škof dr. Grmšič:

»Razprava o omenjenih vprašanjih bi se morala najprej odvijati v medsebojnih razgovorih strokovnjakov obeh strani, šele potem bi naj našla svoj odmev v časopisju. Najprej bi namreč morali v takšnih razgovorih premostiti navidezna nasprotja. Če bi tega ne storili, bi utegnili ta debata v časopisju povzročiti razdor in nemir med ljudmi, ki vendar skupaj živimo in imamo mnogo skupnih ciljev svojega življenja in dela. Končno je tudi naša krščanska dolžnost, da se izogibamo vsemu, kar bi ustvarjalo neugodna tla za razvoj medsebojnega spoštovanja in ljubezni, kar bi rušilo trdnost države, v kateri živimo.« ZDENKO ROKER

LETOS PRVO TESTIRANJE AVTOMOBILOV

TESTIRNI CENTER DECEMBRA LETOS, MOTEL MAJA MESECA. DESETKRATNO POVEČANJE ČLANSTVA V AMD SLAVKO ŠLANDER

Pisali smo leto 1946 ko so Celju ustanovili v okviru ljudske tehnike motoristično biciklistično društvo, ki se je že po nekaj mesecih leta preimenovalo tudi v avtomobilistično. Stelo je 2000 članov.

To so korenine današnjega avto-moto društva Slavko Šlander, izredno močne organizacije motoriziranih in demotoriziranih, ki svojim članom nudijo 2500 članom nudi za majhen depar velike usluge. Zakaj tolikšno zanimanje za članstvo v tem društvu, saj se je v zadnjih dveh letih včlanilo preko tisoč ljudi. Na to vprašanje nam je skušal odgovoriti sekretar društva, Ivan Divjak:

»Vzrok je v porastu motorizacije in v mnogo intenzivnejšem delu društva ter seveda v realnem občutku članov, kaj vse so pridobili, ko so se včlanili v društvo in s tem v AMZJ in AMZS. Menim, da so celjski vozniki le ugotovili, kakšne prednosti imajo kot člani AMD. Smo prvo društvo v Sloveniji, ki je članom preskrbelo zeleno karto in obvezno zavarovanje. Praktično urejamo vse za člane, tudi podaljšanje

registracije. Tako morajo na občino le po pečat.«

Resnica je, da z letno članarino 50 dinarjev pridobiš številne pravice, popuste in to ne samo na naših cestah temveč tudi v večini evropskih držav. Tako postaja organizacija motoriziranih ena najbolj solidarnih, ki ne pozna državnih meja.

Vsekakor pa je največji uspeh AMD Slavko Šlander od obstoja dalje gradnja testirnega centra v Celju — tretjega v Sloveniji — ki bo mnogim voznikom omogočil varnejšo vožnjo, drugim pa vedno manj komplikacij pri vseh »pisarniških« opravilih. Res je, da bi morali z gradnjo zaključiti že pred meseci, vendar bo po zadnjih zagotovilih izvajalca del Ingrad, zgrajen do 20. decembra. Motel, ki ga investira trgovsko podjetje Merx, pa bi naj bil gotovo do 1. maja prihodnje leto. Glede na pomembnost objektov za Celje, si zaslužita, da jih spoznamo nekoliko bolje.

V priliki testirnega centra bo najprej turistična pisarna, ki bo poleg vseh informacij dajala tudi benzin-ske bone za inozemstvo,

kreditna pisma, posredovala letne dopuste, urejala registracijo vozil in menjala denar. Sledita pralnica avtomobilov — tako se bodo zmanjšali repi pri obstoječih pralnicah v Celju — in manjša mehanična delavnica za hitra manjša popravila. V delavnici bodo delali v dveh izmenah od 6. zjutraj do 20. ure zvečer. Člani bodo imeli pri plačilu seveda popust. Najvažnejši del prilicja bo vsekakor testirni center, ki bo za člane opravljal tehnične preglede. V centru gre predvsem za detajlno testiranje vozil, ki je izredno pomembno, če se človek odpravi na daljšo vožnjo in bi rad vedel, s kakšnim avtomobilom gre na pot. Poleg centra bo tudi manjša trgovina z rezervnimi deli, katero je vzporedno z AMD investiralo podjetje Avtomoto Celje. Rezervne dele bodo lahko tako prodajali predvsem turistom, ki se bodo zaustavili v centru ali motelu. V trgovini bodo imeli predvsem tiste majhne stvari, ki pa so pomembne za nadaljevanje vožnje v primeru, če odpovejo sredi poti.

Tudi prvo nadstropje bo za Avto moto društvo Slavko Šlander izredno pomembno, saj bodo lahko po dolgih letih iz skromnih prostorov v Čuprijski ulici preselili tudi vse pisarniško poslovanje. Ob tolikšnem povečanju članstva in vedno novih nalogah ter uslugah za člane, je bilo že nemogoče delati v eni sami veliki sobi. Poleg pisarn bodo v prvem nadstropju uredili tudi dve učilnici in šolski kabinet.

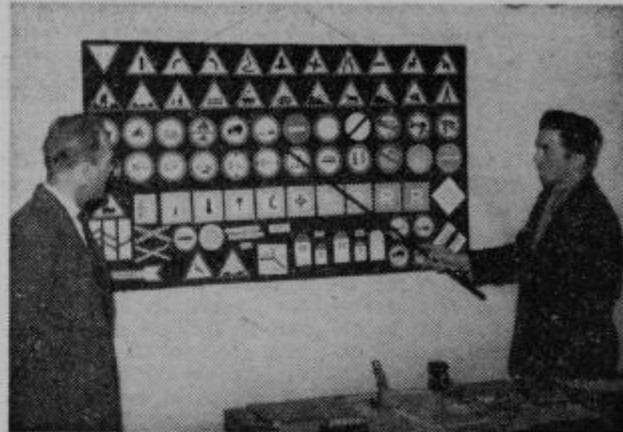
AMD ima danes 10 inštruktorjev in 10 avtomobilov za poučevanje vožnje. S sodobnima učilnicama in bogatim kabinetom bo pouk postal mnogo lažji in priakovati je, da se bo vedno več ljudi pripravljalo za šoferske izpite pri AMD. Z novimi prostori bo imel AMD tudi mnogo večje možnosti za organizacijo lokalnih, republiških in tudi medna-

rodnih tekmovanj s katerimi se je že proglasil v vsej Jugoslaviji.

Morda se to, v AMD predvidevajo, da se bo v prihodnjem kratkem obdobju vklju-

čilo še najmanj tisoč članov. Namreč, čedalje več je voznikov, ki vedo kaj pomeni pripadnost tako močni organizaciji kot je AMZS.

Milan Seničar

Z novimi prostori bo tudi pouk sodobnejši

SREČANJE Z ANTONIJO BRENKO

Prišel je poštar Janez iz Griž. Dvakrat je prišel in me prosil, da skupaj obiščeva teto Tončko, Male Dole 50, pošta Vojnik. Obiskala pa naj bi jo zato, ker bo vsak čas napolnila petinosemdeset let, življenje pa ji ni bilo z rožami postlano.

Megleno nedeljsko jutro. Janezov fiček čaka ob določeni uri. Peljeva se in spotoma mi pripoveduje o življenju tete Tončke, ki so ji zadnji čas odpovedale noge, z mehurjem in srcem ima težave. Pri vsem tem pa je še vedno živahna, prebere vse, kar ji pride v roke, njen najboljši prijatelj pa je Novi tednik. Od Vojnika je najbrž še celih osem kilometrov. Janez, vedno nasmejani poštar iz Griž, mi je kar naprej pripovedoval,

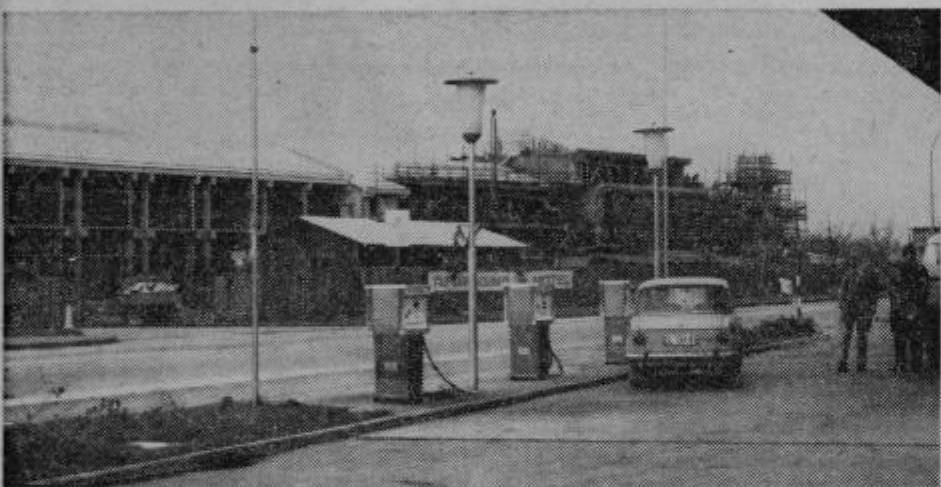
kako je bilo to pred dvajsetimi, tridesetimi leti. Nobe ne prave ceste, otroci pa vsak dan v šolo, skoraj šest kilometrov čez hrib v Vojnik. Zda je precej drugače. Udar-niško so zgradili cesto in niso svetu odmaknjeni, kakor so bili nekaj. Prijazna Janezova mama je potarnala, kako drugače bi še bilo, če bi mladi ostajali na kmetijah, tako pa so na deset, petnajstih hektarih po dva stara človeka. Nato pa sva jo čez hrib in dol mahnila k teti Tončki. Še kar v prijaznem hramku živi s hčerko Pepco, njenim možem in tremi vnučki. Kdo bi pomislil, da jih bo ta drobna ženica vsak čas našla 85! Te žive oči, načitanost, spomin kot studenček izpod skale, tam leži. Novi tednik, ki ga je že nekajkrat prelistala. Toda zdaj govori, žare ji oči, prav nobene utrujenosti ne kaže, čeprav vneto zatruje, kako hudo ji je pri srcu, ko že nekaj tednov čuti, da ne bo mogla v dolino, da se bo od nje najbrž za vedno poslovila. Pred tremi tedni je bila v Vojniku pri zdravniku. Dala ji je kopicco zdravil, pa te noge in mehur in srce nočejo ubogati kot so ubogali več kot osemdeset let. Sedimo za mizo in kramljamo.

Srečna je, tako srečna, da solze igrajo v živahnih očeh. Ne, od časopisa pa je res še ni nihče obiskal, preveč v kotu da je, neke bogu za hrbtom. Komaj dve leti je v šolo hodila, njena srčna želja je bila, postati učiteljica, toda trnjevo življenje je krenilo drugo pot. Na velikem škričanju je pred leti sestavila svoj življenjepiš. Vrste so ravne, pisava enako ležeča; za hup se mi je zadelo, kakor da imam pred seboj rokopis moje matere. Bila je hči kočarja in šestletna je morala s trebuhom za kruhom. Pozno, zelo pozno je šla v šolo in končala komaj dva razreda. Takole je zavzdihnila: »Veste, ko ne bi znala brati in pisati, bila bi najnesrečnejša starica na tem svetu!« Ne, babica Tončka, vi sploh niste stari! Čeprav mi dopovedujete, kako ste služili v Celju pri neki branjevi, pa potem v Vojniku in okolici pri raznih kmetih, poročili da ste se dvanaajstega leta, rodili sina in oba sta šla z možem v Nemčijo. Izbruhnila je prva svetovna vojna, mož je šel na fronto in po nekaj me-

secih padel. Spet nazaj v domovino, v svoj rodni kraj, dokler ni dvanajsetega leta nastopil novi zakon s pokojnim Brenkom. Oba sta bila pridna: prvi in drugi, le da je bila ljubezen s prvim bolj topla; tudi prvi sin ji je segel najgloblje v srce. V drugem zakonu spet troje otrok, življenje v stari Jugoslaviji je bilo muhasto in težavno: tavrhi in dokupovanje zemlje ter skrb za vsakdanji kruh. Enainštiridesetega pa je bila vsa družina izgnana na Hrvaško. Zaradi vražjega sode in zamere pri županu! Starejši sin v nemško ujetništvo, vsa družina v izgnanstvo. Ze kar prvo zimo so prišli partizani in potem so prihajali vsa štiri leta. »Mamica, majkica,« so me klicali, ji spet začare tiste tople oči. In še zdaj se me spominjajo. No, kar poglejte, kaj mi piše direktorica iz Zagreba. Major iz Splita pa mi je napisal tako karakteristiko, da so mi zdaj priznali nekaj čez dvajset starih jurjev. Dolga je bila pot do tega priznanja. Prosila sem, moledovala, dokazovala pa nič. Potem dva jurja, nato osem in sedaj dvajset. Pa samo da bi se zdravje popravilo. Pa da bi tale Janez večkrat prišel in me popeljal v svet. In da bi doma še naprej v miru in zadovoljstvu živeli. Pa da bi naš Tito še dolgo, dolgo živel. In če me noge ne bodo ubogale, bom pač okoli vogalov racala. Čakala bom pred hišo poštarja v Novim tedniku. In gledala bom ta naš lep svet in mislila na teh petinosemdeset let, ki sem jih kljub tegobam kar lepo preživela... Jaz pa sem ji potem stisnil roko in ji potihoma dejal: Brenkova mama, vsaj še petnajst, da jih bo sto!

Drago Kumer

Se nekaj dni in testirali bodo prve avtomobile

DRAGO HRIBAR: AHA, KI NI OHO

IZ TV KULTURNIH DIAGONAL
IZPADLA DIAGONALA

Svoboda umetniškega ustvarjanja pri nas je omogočila nastanek in razmah najrazličnejših avantgardnih struj in skupin na področju likovnega izražanja. Ko smo dobili film, ki nima zgodbe in dramo, ki je antidrama, so se v likovnem svetu pojavili teoretični, ali če hočete, zagovorniki neke vrste totalne umetnosti, ki namreč trdijo, da je vse, kar človek počne, umetnost. Po njihovem objavljenem manifestu je treba nemudoma likvidirati vse kulturne institucije in iz javnosti izgnati vsakršno kritiko. Treba je takoj odpraviti vse dosedanje manifestacije klasične ali moderne umetnosti. Ne potrebujemo recimo več koncertov. Planista, ki se poti za klavirjem, lahko enostavno zamenja kdorkoli od nas s sekuro v roki. Da mu ne uspe temeljito razsekati in razbiti klavir, pa je opravil veliko umetniško dejanje!

V takih okoliščinah se je svojčas pojavila skupina Oho, nedavno tega pa še skupina Aha. Aha nima nobene zveze z Oho ali celo oho lepilom. Pojavila se je zelo šokantno, namreč tako, da je razstavila nekaj kupov gramozja z njegovimi strukturalni analizi. Cilj teh umetnikov, kot so dali vedeti, ni

tako preprost in preprosto ni v tem, da bi ljudem, torej soumetnikom, izpovedovali nekakšno umetniško izkustva, ampak predvsem, da bi raziskovali njihova eksaktna stanja, ne da bi bili pri tem seveda kakšni raziskovalci. Menijo, da so eksaktna stanja vedno v končni fazi in ta ugotovitev je končna.

Treba je reči, da je šokantno početje ob razstavi šokantnih kupov gramozja vzbudilo med občinstvom nekaj resnično eksaktnih stanj.

Aha! so vzdahnilli tako eksaktno, da ni bilo dvoma, da je aha v končni fazi.

Pa se je med gledalci pojavil tudi cestni delavec, ki je vzkliknil: — Oho! Oho! Glej no! Moj gramoz!

Ni vedel, da je pravzaprav tudi on umetnik, oziroma da je posipanje ceste tudi umetnost, ker se je v mislih preveč oklepal svoje lopate in svojega gramozja ni videl v strukturalni analizi.

Če je umetnost sploh vse, kar človek počne, ali ne bi bilo umetniško tudi dejanje, ko bi cestni delavec kakega člana Aha skupine nastreljal z lopato, preprosto, ker je tako grobo posegel v njegov umetniški credo in mu umetniško ustvarjalno ukradel gramoz!

S KARAVELAMI ČEZ MEJO

Kot vsi naši državljani, potujem tudi jaz tu in tam čez mejo v Italijo. Ker sem lojalen, mi še na misel ne pade, da bi skušal prelisičiti ostro oko carine in oškodovati našo skupnost za kakšen bodoči konvertibilni dinar.

Toda zadnjič bi me bila, o, da me ne bi, skoraj premagala skušnjava. Nisem si mogel kaj, da namreč v dobri stari Gorici ne bi bil kupil kar dve karaveli.

S tovarišem sva se pripeljala do mejnega prehoda, kjer nama je uslužbenec milice po vseh predpisih in pravih pregledal dokumente. Ker se je carinik nekoliko stran pogovarjal z večjo skupino naših državljanov, sva preprosto mislila, da ima prost dan, da ga torej ne smeva motiti in se tako lahko mirne duše zapeljeva globlje na našo stran in potem tako rekoč v našo domovino.

Tedaj pa je ostro zažvižgal in nama dal znamenje, da se vrneva. Ubogala sva ga.

— Ali mislite, da vozite s parkirnega prostora v sosednjo ulico ali iz sosednje države v našo? se je ljubeznivo razjezil.

— Oprostite, sem rekel, — tako lepo ste se pogovarjali, da sva mislila, kaj če niste na dopustu.

— Kakšen dopust neki! Kaj imate za carinjenje?

— Ničesar... pravzaprav, oprostite. Imam dve potniški karaveli.

— Kaj... k... kaj? se je razburil, da mu je vzelo sapo.

— Da, sem pritrđil. — Dve karaveli.

— Takoj ven! je rekel. Pri priči je natanko pregledal ves avtomobil. Od motorja do prtljajnika.

— Kaj pa je tole? je vzkliknil, ko je na zadnjih sedežih zagledal zavitek.

— Kot sem tam rekel. Dve karaveli.

— Odpri je zavitek in glej čudo, v rokah sta mu obviseli dve karaveli — otroški seveda.

— Oprostite, sem rekel, — nič niste vprašali, kakšni karaveli.

Ne vem, ali mu je jeza splahnila, ker ga je v raztresenosti od dialoga s svojimi sodržavljanji preblisnila misel, da pravih karavel vendar ni mogoče prevažati v avtomobilu, ali pa je bil zadovoljen, ker mu ni bilo treba zaračunavati carine, ki bi bila v takem primeru seveda fantastično visoka.

DIHUR

Z LEVO

GRADBENI OBRAT GOZD-
NEGA GOSPODARSTVA V
CELJU BI NAJ NEUPRAVI-
ČENO GRADIL CENEJE STA-
NOVANJSKE HIŠE IN VI-
KENDE ZA SVOJE USLUŽ-
BENCE IN »KOOPERANTE«.

ROKO V DESNI ŽEP

Odborniki skupščine občine v Celju so na zadnji seji odobrili uvedbo preiskave zoper odbornika ing. DUSANA HUSA, vodjo gradbenega obrata pri GG v Celju, ker je osumljen grabeža in zlorabo uradnega položaja v zvezi z gradnjo stanovanjskih hiš in vikendov za sedanje in nekdanje uslužbence kolektiva ter kooperante.

JOŽE KUNTARIČ, vršilec dolžnosti šefa splošnokadrovskega sektorja meni, da pri GG s spremenjenim načinom obračunavanja stroškov niso povzročili izgubo v kolektivu, zato je sodni pregon nekaterih uslužbencev neutemeljen.

Kolektiv Gozdnega gospodarstva v Celju je v zadnjem času pretreslo več vestí, ki so med delavce vnašale nezaupanje in krhale odnose. Tako bi naj tudi zaradi teh vestí SDK pregledal poslovanje, delavci UJV pa izvršili določene poizvedbe. Na podlagi tako zbrane gradiva bi naj v GG nekatere stvari ob poslovanju obrnili po svoje.

Gre predvsem za vprašanje ob obračunavanju storitev gradbenih uslug njihovega obrata pri gradnji stanovanj in vikendov za nekdanje in sedanje uslužbence ter »kooperante«. Lani so namreč z novim letom spremenili način obračunavanja. Medtem, ko so do takrat vrednost opravljenega dela obračunavali s faktorjem na izplačane brutto osebne dohodke delavcev, so ta sklep spremenili in začeli obračunavati stroške na neto izplačane osebne dohodke. Gre za 17 primerov, s čimer bi naj kolektiv utrpel škodo.

KAJ MENIJO V PODJETJU

JOŽE KUNTARIČ, vršilec dolžnosti šefa splošnokadrovskega oddelka nam je ob našem obisku povedal na sledeče: »Dejavnost gradbenega obrata smo razširili tu di na gradnjo hiš (prej gradili le ceste), ker v zimskem času ni mogoče graditi cest. Stali smo pred dilemo ali delavce odpustiti ali jim plačevati v mrtvi sezoni polovične osebne dohodke. Sklenili smo, da bi v tem času lahko ta obrat gradil logarnico in stanovanjske hiše našim delavcem, da bi tako rešili pereče stanovanjske probleme. Poleg logarnic je obrat gradil 17 objektov, med katerimi je tudi nekaj vikendov. Trije od naročnikov niso bili nikoli, nekateri pa so bivši člani kolektiva. Inšpektorji SDK in UJV, ki so pregledali poslovanje so menili, da gre za prekršek. Direktor, inž. Rudi Strohman in šef gradbenega obrata inž. Dušan Gus sta namreč sklenila pogodbe o gradnji

vikendov tudi z M. Medvedom, šefom pravne pisarne v Celju, z M. Grilom, bivšim tehničnim direktorjem LIP Konjice ter z I. Šeslerjem, referentom za stanovanjska vprašanja pri celjski občini, ki res niso naši kooperanti, vendar so jih obravnavali kot poslovne prijatelje.

Glede obračunskega sektorja pa menim, da ni sporen. Spremenili smo ga pred začetkom del. Naš uslužbenec, Jože Kastelic, ki je sicer honorarno zaposlen je baje izjavil, da je to spremembo zahteval inž. Hus in ta bi naj tudi v soglasju z direktorjem nato prinesel pisмени zahtevek o spremembi, vendar je res, da so samoupravni organi o tej spremembi sprejeli ustrezne ukrepe že pred tem. Tilingerjeva, ki je vodila inšpekcijo SDK je menila, da je bila gradbena enota s to spremembo oškodovana. Po izračunu, tovariš Kastelic je vodil oba, gre za 87.198 dinarjev razlike. Tolkó bi naj bilo po mnenju Tilingerjeve tudi izgube. To pa ni res, ker ustvarja pri nas izgubo dejansko le projektni biro in ne gradbena enota.

Po mojem mnenju ta način naše gradbene dejavnosti ni ekonomičen. Ko smo namreč pripravili izračun smo ugotovili, da s to našo gradbeno operativno nismo konkurenčni in uspešni še tembolj ne, ker smo gradili objekte, ki so zelo dislocirani. Tako v Rovinju, kjer smo gradili hišo našemu nekdanjemu direktorju Jančiču in Griču vikend, v Rožni dolini smo gradili vikende Šeslerju, Pečolarjevi, ki je bila pred tem naš računovodja.

V Skomarju pa vikend Medvedu. Meni so adaptirali za potrebe staršev hišo v Kostanjevici in ostalim v raznih krajih.

Očitni so nam tudi, da smo utajili prometni davek. V resnici gre za štiri delavce, ki so izkoristili dane razmere, vendar so pozneje razliko okrog 5000 dinarjev — vrnili. To so bili nekdanji pravnik, inž. Zabukovec, Kri-

žanec in Fijavž. Tudi direktor je po opozorilu ZK začel vračati tiste potne stroške in dnevnice, ki si jih je dal izplačati v času, ko je bil v bolniški. V resnici je šlo za plačilo dela, ki ga je opravil v tistem času. Šlo je za okrog 5000 dinarjev. Tudi spor in fizični obračun v nekem gostišču z našim službencem sta razčistila in je zdaj vse v najlepšem redu. Inž. Hus je sicer predlagal, da bi tudi njemu priznali enakí obračun faktorja pri gradnji njegovega vikenda v Skomarju, ki smo ga zgradili že predtem, vendar samoupravni organi predloga niso osvojili in razlike ni dobil izplačane.

KDO SO KOOPERANTI?

Zanimivo je, da so vsi, ki so bili deležni tega obračuna pri gradnji uslužbenci, le eden je delavec. Kot kooperanti pa bi naj prišli v poštev kmetje, lastniki gozdov, s katerimi GG gospodari. Toda med naročniki ni bilo niti enega kmeta, torej kooperanta. Vsekakor je bil ta kriterij dokaj nevsakdanji, če vemo, da pri nas vsaj doslej kmetje ne grade tako množično vikendov, kot bi to po tem sklepu človek pričakoval. Kakorkoli že, po vsej verjetnosti zunanji naročniki niso vedeli za kriterije, niti način obračunavanja, ker to ni njihov problem. Iskali so pač najboljšega in najcenejšega izvrševalca teh del. Jože Kuntarič sicer meni, da razen onih, ki so poskušali utajiti prometni davek, ni bilo ničesar nezakonitega, zato za druge ni razloga za sodni pregon. Toda, kot kaže, je javno tožilstvo iz Celja sodeč po predlogu skupščine občine o dovoljenju za uvedbo preiskave zoper inž. HUSA, drugačnega mnenja. Rezultat bo jasen ob zaključku postopka. Že zdaj pa je ugotovljeno, da niso bile resnične vesti o mešetarjenju s prodajo lesa »na panju« nekaterim uslužbencem in drugim.

J. Sever

NOVE KORENINE STARE MECESNIKOVINE

Meceskikova domačija, ta več stoletij kljubujoč svet pod Oljševo, ki z vrha izgleda čvrsta, da le malokaj, od blizu ni tako trdna. Ne tako svetla v soncu, niti tako razsežna v tej prostornosti, razpeti med skalo in breg.

In kako živi ta rod, katerih predniki so stoletja gospodarili s tem svetom? Kaj pričakujejo od jutrišnjega dneva, kaj kanijo narediti za rodove, ki bodo živeli še tu?

Na levi je odrezan hrib, na desni pa se svet nenehno pogreza. Kolikor je moč otipati z avtomobilskimi lučmi, ni videti konca tej praznini, ki tam nekje spodaj oklepa Solčavo, Logarsko in Luče. Dež nenehno pada, voda se izgublja v snežni brozgi. Ta je ostala še od takrat, ko je

go traja in mu še ni videti konca, se zopet vmeša Covnikov Rok, ki ima njeno hčer za ženo.

»Ko sem prišla sem gor, je bilo pri hiši 5 žensk in štirje moški pri hiši. Zdaj smo samo trije. Tu gori je lepo življenje le za tistega, ki pride sem za nekaj ur ali

O, če bi imeli novo hišo, bi nam padlo kaj denarja tudi od turizma. Tako pa ljudje pridejo, hočejo ostati za par dni, pa jih nimaš kam dati. Lani je predal gospodarstvo sinu Petru. Ta se je zagnal gara, da se mi smili. Zdaj je začel graditi hišo. To, tu kot vidite. To pa košta, ve denar, požere. Rabil bi boljše kosilnico, obnoviti bi moral kolo, da bi zopet delovala naprave, ki sta jih možev ded in mož naredila.«

»Saj jih poznate, mar ne? Voda poganja kolo, s posebnimi prenosi, vse je leseno, nato lahko na primer žagajo drva, vozijo seno s travnika, spravljajo gnoj na njivo, tu,

Poslednji mecniki, so te domačije tu visoko gori pod vrhovi. Pogled na Matkovo domačijo v Matkovem kotu. (Foto: J. Sever)

zapadlo kar pol metra snega. Zima tu hitreje in drugače pokaže zobe.

Nekaj sto metrov naprej od Sv. Duha pod Oljševo se svet odpre, v dežju je moč videti luč. Eno, dve, tri...

Cesta se ostro razcepi, spušča, da bi se nenadoma zopet vzravnila. Tik pred prvim poslopjem stare kmetije. Na dvorišču Rok in Strevčev fant nekaj brkljata okrog zgradbe. Petra, mladega gospodarja ni doma, ker se je odpeljal s tovarnjakom v dolino po opeko. Za novo hišo. V stari, sosedajoči hiši ženski pripravljata mleko. Zdaj so ga namolžli. Starejša, krepke rasti je gospodinja, mlajša pomaga. V izbi je toplo, saj velika krušna peč izžareva toploto in ne dovoljuje mrazu, da bi prekoračil okna.

Gospodinja seže v roke, nato si popravi ruto. To je 61-letna Ivanka Plesnik, Pustovršnikova izpod Raduhe, ki se je priženila sem na Mecesnikovino. Zdaj je že 30 let gospodinja tu, čas in delo sta jo nekoliko upognila, skrotovila.

Za trenutek nas zapusti, da bi na mizo pristavila žganico, domač kruh in maslo. Hitrih korakov drobi zdaj v kuhinjo, zdaj na plan, da bi vmes postorila še to in ono. Dela je tukaj vedno dovolj. Preveč za tri pare rok.

»Saj bi že rada izpregla,« pravi vmes, »pa sin še ni pripeljal mlade. Kako bi mi odleglo.«

»Ko pa nobena noče sem v hribe,« pristavi Conkov.

»Res je. Vse gre v dolino. Jaz sem rodila pet otrok, doma je ostal le Peter. Sli so na boljše. Saj sem jih tudi zato rodila. Včasih mi pride, da bi »vagala,« pa mi pravi Peter: Mama, saj bo boljše. Potem je on na robu obupa, pa mu rečem jaz: Peter, saj bo šlo. Še malo, pa bo boljše.«

»Toda ta še malo' že dol-

dni na izlet, za nas pa ne.«

»Ljudje, ki ob nedeljah ali poleti pridejo sem, zdaj jih je že mnogo, ko imamo novo cesto, se ne morejo načuditi, kako lepo je tu. Seveda lepo. Še kako lepo. Zbudi jih sonce, ko jim že krepko pogreje zadnjico, preseneti jih mukanje krav, ki ga v mestu ne slišijo. Ne vedo pa, da smo takrat mi že nekaj ur na nogah, da smo živino nakrmili, napojili in pomolžli. Ko se oni predajo občudovanju narave se mi spustimo z njo v boj, da ji iztrgamo košenine, ki jo pleve in rast zopet hočeta naza-
ja.«

»Če se za trenutek usedem, ne morem več vstati. Revma me je tako zdelala, da mi kosti sklopočejo. Včasih bi kar obležala. Za dan, dva. Sploh ne bi vstala. Samo spočila bi se.«

»Vi ste trikrat starejši od mene, zato ni čudno, da vas daje. Pa pogledjte mene,« pravi zopet Connikov. »Zadnjič sem bil v Mariboru pri zdravniku. Hrbtenico imam vzravnano, v križu obrabljen hrustanec. Boli me tako, da v trenutku, ko mi bolečina malo pojenja pomislim na praznik.«

»Saj ni čuda. Z materjo sta pogorišča sama nazaj obnovila. Iz gozda si v dežju, snegu vlačil les, garaš od svita do pozne noči. Odkar si si sam znal natakniti hlače, si začel z garanjem. Ti boš tak, kot moj mož, trd Slovenec.«

»Veste, tast vedno pravijo: JAZ SEM TRD SLOVENECE. Od revne in garanja so — otrdeli.«

»Zato pa je tudi obupal. Ko se je po končani vojni vrnil, je bila domačija na psu. Vzeli so nam še zemljo, davki so ostali, les ni imel cene, zato ni čudno, da je izgubil voljo. Kdo pa ne bi! Komaj smo uspevali sproti reševati stara poslopja, kaj šele, da bi gradili nova.

di orjejo. Od blizu in daleč hodijo gledat to. Vsi se čudijo. Nihče pa ne ve, koliko dela je bilo vloženo v to. In materiala. Samo za kolo so porabili okrog 40 kubikov mecesna. Zdaj zopet morajo popravljati.

»Zdaj, ko je Peter začel z gradnjo hiše, to je v nekaj desetletjih prvi novi objekt, se zopet malo odpira bodočnost. Kdo pa bi hotel v to podrtijo? Katera od mladih? Veste, današnja dekleta več niso takšna, kot smo bile me. Sicer pa tudi ne moreš zahtevati, da bi se nekdo žrtvoval za to zemljo, ki je tako groba in kruta. Zdaj je malo boljše, ker imamo cesto. Zdaj si v nekaj minutah v dolini, v življenju, med svetom. Prej pa si moral po dve uri lezti, da si se privlekel med ljudi. K sreči je Peter dobro zagrabil. Ko bo hiša nared, bo moral še vložiti ogromno dela, da usposobi hleve za živino, ki so sicer veliki, vendar nepraktični, potem bo že lahko razmišljal tudi o avtomobilu. Zdaj pravi, da mora najprej urediti gospodarstvo, potem bo to prineslo še ostalo. Samo od sebe seveda ne bo prišlo nič, toda Petrova volja in trdovratnost bosta prispevali svoje.«

V sobi se je razlezel tisti prijetni vonj po domačem kruhu in maslu. Može so si natočili novo šilce žganice. Posedli so ob zapeček, da bi se vsaj malo posušili. Z obleke jim je izparevala vlaga, podobna megli, ki se plazi po hribu. Ko smo se pozno ponoči z vrha ozrli nazaj na kmetijo, je bila še osvetljena. Naokoli je bilo le še nekaj luči, ljudje so se odpravili na počitek. Daleč spodaj v dolini, nekje med temi hudourniki, ki jih je oživel dež, je rohnel tovarnjak. Tu in tam so njegove luči tipale po smrekah, Peter je peljal opeko.

NANI

Posnetek prikazuje nekaj »vikendic« v Rožni dolini pri Celju, ki jih je gradilo GG Celje in je zdaj sporna cena opravljenega dela. (Foto: J. S.)

CELJE DOBI POTNIŠKO LETALO

V Celju redkokdaj pride do dogovora z vodstvi gospodarskih organizacij. Še redkeje pa ti dogovori vzdržijo do realizacije. Svetla posebnost je zdaj realizacija dogovora o nakupu več sedežnega letala.

Tako bo tudi Celje med mesti, ki imajo za hitro in učinkovito poslovno dejavnost na voljo letalo. S tem se bo izguba časa, ki so ga zdaj porabili za dolge vožnje z vlaki, avtobusi in avtomobili, zmanjšala na minimum.

Ceprav se še niso dokončno odločili za tip letala, navdušujejo se za dvomotorno, so v teku tudi vse ostale, potrebne priprave.

Zamisel o nakupu manjšega potniškega letala v Celju ni nova. V javnost so že pred leti prodrla vesti o tem, sodelo o tipu letala in za kaj bi ga naj uporabljali. Toda vse je ostalo le pri vesteh. Medtem pa so drugi kraji, ki niso niti tako industrijsko razviti kot Celje, že nabavili letala.

Pokazalo se je, da nakup manjšega letala za potrebe

poslovnega sveta, turizma in industrije ni odvržen denar, temveč sila ekonomska naložba. Ko so namreč analizirali stroške, izgubo časa in utrujenost ljudi, ki morajo celo večkrat na teden v oddaljenejša mesta in republiška središča so ugotovili, da so ti izredno veliki. Današnji tempo poslovanja in njena učinkovitost je odvisna tudi od točnosti in ne samo sposobnosti akterjev.

Letalstvo v Celju je v vseh teh letih dobilo sloves. Celjska letalska šola, ki jo že vrsto let vodi Maks Arbajter je zaslovela celo preko meja naše domovine. V Celju so opravili osnovno šolanje mnogi piloti, ki se danes vzpenjajo v višave z naj-sodobnejšimi potniškimi in vojaškimi letali. Celju je zupanj uk tudi mladine, ki se je odločila za letalski poklic. Na področju potniškega prometa, ki ga zahteva vse dinamičnejši turizem in gospodarstvo, pa so Celjani ostali daleč zadaj vse do tega dogovora o nakupu večjega letala. Vodstva delovnih organizacij so tokrat hitro reagirala in prispevala za nakup velik delež denarja. Čeprav sicer ne gre za investicijo, ki jo celjska industrija in gospodarstvo ne bi zgmolo, je vendarle nekaj delovnih

organizacij ostalo izven okvirjev te akcije. To so redke izjeme, kjer se vedno žive v prepričanju, da se zamujeni dan da nadoknaditi.

Zanimivo pa je, da se organizatorji te akcije za nakup letala še niso povsem odločili, kakšno letalo bi naj kupili. Letalska industrija je namreč v teh letih vrgla na tržišče nekaj deset tipov letal, ki ustrezajo za tovrstne potrebe. Gre za manjša, do deset sedežna eno in dvomotorna letala, od katerih

ima vsako svoje specifičnosti. Kot smo izvedeli, je v zadnjih dneh k akciji pristopilo še nekaj organizacij, med njimi tudi poslovna zavarovalnica Sava, zato bodo odločitve o tipu letala sprejeli v nekaj dneh.

Tudi celjski letalci se na ta dogodek, ki v resnici predstavlja mejnik dosežkov celjskega letalstva, lepo pripravljajo. Čeprav je za nekaj časa odložena realizacija gradnje posebnega motela ob letališču v Levcu, so medtem

uspeli zgraditi nov hangar in skladišče za gorivo. Vodstvu Aerokluba pa je končno uspelo pridobiti denar tudi za ureditev ceste od križišča s cesto I. reda v Levcu pa do hangarja na letališču. Pred nedavnimi so jo namreč asfaltirali. Vodstvo kluba ugotavlja, da ob sedanjem odnosu celjskega gospodarstva do tega problema ni več niti daleč dan, ko bodo ustvarjeni vsi pogoji za gradnjo piste, ki bi ustrezala potrebam letalskega letališča.

O STREVČOVEM FRANJU NIČ NOVEGA

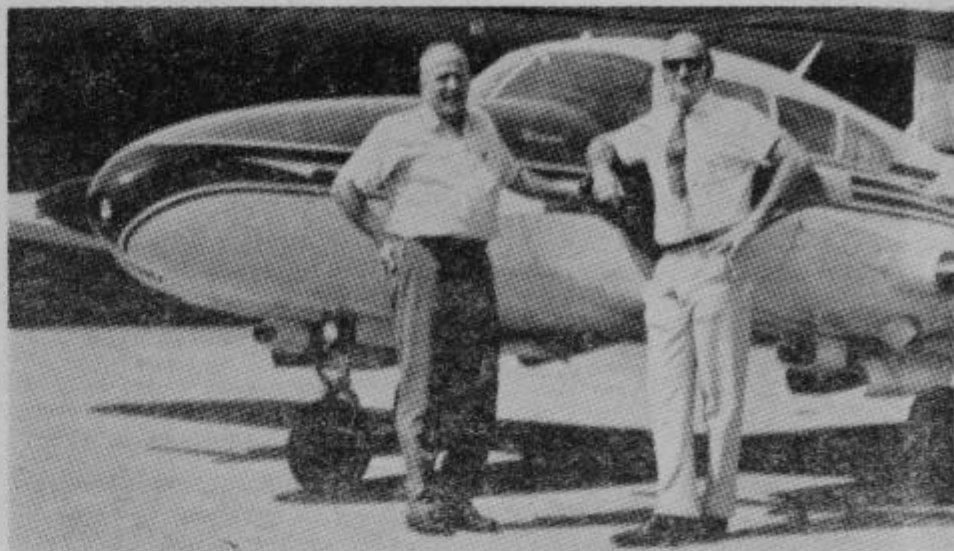
Na Oljsevo in okoliške hribe je znova padel sneg. Ljudje se znova v dolgih večernih razgovorih dotikajo tudi Strevčevega Franja. Mladeniča, ki je prišel z odsluženja kadrovskega roka, odšel na veselico v Rogovilec in se ni nikoli več vrnil...

To območje sodi med tiste redke kraje nekdanjega okraja, kjer je kriminal — tuj. Se manj pa je ubojev in podobnih grozljivih dejanj. Zato je tudi tolikšno zanimanje za ta primer.

O primeru Strevčevega Franja iz Podoljške smo že pisali. Posredovali smo tudi podatke, da varnostni organi intenzivno zbirajo podatke o tem nevsakdanjem primeru. Posebni strokovnjaki so s tem v zvezi pregledali celo korito Savinje in okoliške vodnjake, miličniki pa zaslišali na desetine ljudi. Preverjali so še tako nepomembne in pogosto izmišljene vesti. Rezultat je doslej skromen. V veliki prostorni izbi hi-

še, ki služi tudi za planinsko postojanko pri Sv. Duhu Pod Oljsevo pa nesrečna mati preklada izreke iz časopisov in s solznimi očmi razglablja o svojem sinu. Njegov oče sedi ob mizi in kdaj pa kdaj pristavi kakšno besedo. Pogovor se vrti v istem krogu že poldrugo leto. Vesti o sinu ni nobenih, pojenjalo je tudi izpraševanje miličnikov, življenje teče svojo pot. Ljudje poskušajo tudi sami razvozlati ta nevsakdanji pri-

mer s preverjanjem raznih zgodb, od katerih vsaka temelji na drobnem dogodku tistih dni pred poldrugim letom, ko je mladostno veseljaški Franjo pri Rogovilcu dajal za pijačo. Fantom, svojim vrstnikom in znancom. Vse zgodbe se končajo z delstvom, da po prevozu s osebnim avtomobilom iz Rogovilca v Solčavo, za Strevčevim ni ostalo sledu. Vsaj doslej. -ez

Popularni in nadvse uporabni »peiper«, močnejši, dvomotorni večsed ameriške izdelave, mlajši brat enomotorca, ki že nekaj časa leta nad Celjem. Zanj se namreč tudi ogrevajo.

SPET POŽAR V JUTEKSU

TOKRAT BI NAJ DO POŽARA PRIŠLO ZARADI NAPAKE V ELEKTRIČNEM STIKALU.

Niso se še dobro ohladili zidovi od zadnjega požara, ko je prišlo do samovžiga v skladiščene jute v žalski tekstilni tovarni Juteks, ko je znova prišlo do požara. Tokrat v predilnici. K sreči so delavci, tovarniški, žalski in celjski poklicni gasilci takoj stopili v akcijo in požar lokalizirali. Škode je za 80.000 dinarjev.

Po dosedanjih ugotovitvah posebne komisije UJV iz Celja ter preiskovalnega sodnika Vlada Klariča je do požara prišlo zaradi iskre v stikalu za pogon votkovnega stroja. Delavka je okrog 19.40. ure omenjeni stroj ustavila, da bi napeljala prejo. Ko je hotela stroj znova pognati je zaradi okvare pri stikalu nastala iskra od katere se je vnel jutin prah.

Požar se je hitro razširil na odpadno juto, ki so jo shranjevali v vrečah. Delavci popoldanske izmene so hitro začeli z gašenjem, uspešno pa so se priključili tudi tovarniški in žalski ter pozneje poklicni gasilci iz Celja. Požar so lokalizirali in pred njim obvarovali nove stroje, ki so v tej proizvodni dvorani. Ogenj je poleg stavbe poškodoval še

razne naprave, uničil odpadno juto in levo polovico 38 let starega votkovnega stroja. Preiskovalni sodnik Vlado Klarič je med preiskavo povedal, da do tolikšnih razsežnosti požara ne bi prišlo, če bi v tovarni dosledno upoštevali varnostne ukrepe. Tako niso spoštovali niti predpisa, ki so ga sami uzakonili, da bi namreč odpadno juto morali iz proizvodnih prostorov odstranjevati takoj in ne enkrat na dan, kot so delali v resnici. Preiskava je v teku. Po dosedanjih vesteh zaradi požara ne bo bistveno okrnjena proizvodnja.

Delavci Juteksa so nemudoma začeli s čiščenjem posledic nedavnega požara. Prav zaradi prisebnosti delavcev in gasilcev je škoda tokrat manjša. Posnetek prikazuje ostanke zgorelih naprav. Foto: B. S.

KAMIKAZE PO TATINSKO

V MARIBORU JE UKRADEL AVTOMOBIL IN SE POSKUŠAL Z VRATOLOMNO VOŽNJO DO LJUBLJANE REŠITI PRED MILIČNIKI. TODA ROKI PRAVICE NE UIDEŠ S ŠE TAKO HITRO VOŽNJO.

Ceprav so časopisi dan za dnem polni vesti, kako se ne izplača segati po tujih stvarih, pišejo tudi o tem, da je vse več zmikavov tujih avtomobilov. Mnogo je ljudi, ki bi se radi prevažali na tuj račun.

Zgodaj zjutraj, ko je dež podaljšal noč na petek, sta prometna miličnika iz Celja v Petrovčah skozi dež opazovala promet na cesti I. reda. Vsakodnevno, običajno delo. Na polici ob prednji šipi, za stojalom, na katerega je pritrjen mikrofonijske povezave, sta imela šop depeš. Mikrofonijske povezave, promet se je umiril, življenje ugašalo, da bi čez nekaj časa prebujeno znova zaživel. Nenadoma je dežurni v Celju pozval vse patrolne, da bi jih obvestil o sporočilu mariborske UJV. Neznanec je namreč na Ljubljanski cesti v Mariboru ukradel zelen avto in z njim pobegnil v neznanost. Registrska številka je MB 391-61. Opozorjamo ..., lin. Zopet je zavel mir, ki so ga motili le naleti vetra in dežja. Mimovozeči avtomobili so z dolnimi lučmi rezali temo, da bi za njimi ostalo rdečilo zadnjih luči.

Nenadoma se je Petrovčam iz Celja z veliko hitrostjo približevala neko vozilo. Miličnika sta postala nanj pozorna in presenečena ugotovila, da gre za avstina zelene barve. Poskušala sta ga ustaviti. Neznanec je še močnejše prit-

isnil na plin in drvel proti Zalcu. Patrola je posila za pomoč miličnike v Zalcu, sama pa sta začela vozilo z ubežnikom zasledovati. Vkljub poskusom miličnika, da bi v Zalcu ubežnega tatu zaustavili, so zdrveli naprej. Noya zaseda naj bi divjaka, ki je vozil sem ter tja po cestišču, da ga miličniki ne bi mogli prehiteti, počakala na Vranskem. Medtem so prevozili že križišče z gornje savinske ceste, zato sta miličnika v patrolnem avtomobilu o begu obvestila tudi UJV v Ljubljani.

Miličniki z Vranskega so poskušali neznanca v avstino zaustaviti, vendar se ta ni zmenil za opozorila, temveč je s polnim plinom nadaljeval vožnjo proti Trojani. Svigal je med redkimi vozili in se z maksimalno hitrostjo poskušal odlepiti od miličniške patrolne, ki mu je bila nenehno za petami.

Ljubljancani so poslali na cesto proti Trojanam štiri patrolne in na hitro začeli urejevati promet, da ne bi prišlo do nesreče. Miličniki so namreč sprejeli sklep, da ne bodo uporabili vseh sredstev, ki jih za takšne prilagoditve dovoljuje zakon, da ne bi neznanca prisilili v nesrečo in obvarovali tudi druge voznike. Zato so »mačkic« obležali na starem mestu, nihče pa ni niti segel po orožju, niti niso čez cesto postavili kakšnega tovarnega

vozila. Ko je neznanec v nenehni smrtni nevarnosti pridivil na območje ljubljanske UJV, so ga začeli zasledovati in ustavljati prometni miličniki ljubljanske postaje. Tudi ti brezuspešno, ker neznanec ni hotel ustaviti. Končno pa so ga miličniki z vozilom le pregnali s ceste I. reda in prisilili, da je pri črnuškem mostu zavil na cesto proti Gamelnemu. Zdej je zmikavi ugotovil, da so ga pognali v kozji rog, saj tu ni imel več nikaršnih možnosti za pobeg, zato je zavil na nekaj kolovoz, izskočil iz avtomobila in pobegnil v gozd.

Miličniki so v nepoškodovanem avtomobilu, ki je last Franca Zamude, našli registrske tablice CE 322-89. Po poznejši poizvedbi so skupaj s presenečenim lastnikom Janezom Novakom iz Oblakove ulice v Celju ugotovili, da mu je neznanec vplnil v avtomobil, vendar ukradel le registrske tablice. Po vsej verjetnosti, da bi jih zamenjal na ukradenem avtomobilu, vendar za to ni imel časa, ker so ga celjski miličniki prehitro prestregli. Ta zmikavi je imel srečo, ker miličniki niso drastičneje ukrepali proti njemu. Zal pa kaže, da jih bodo prav takšni nepridipravi primorali v to. Takrat pa se bodo take in podobne vožnje hitro, za storilce prehitro — končale. -ez

TONI VEDENIK je pošten fant. Rad se pogovarja. Pred ljudi, ki jih zanimajo kraške jame, natrese fotografij in ostalega gradiva kot žena zrnja po njivi. Govori tiho, umirjeno, vendar prizadeto. Jame, temen svet, kateremu se vsi približujemo, je njegov hobi. Velik hobi. Hobi, ki ga spoštuje. Ljubi. Mu zaupa. Toni si nadene čelado, obleče potrebno obleko in spusti v jamo. Globoko. 50 metrov. 100 metrov. Še globlje. V svet, ki je ostalim ljudem nepoznan in nepriljubljen. Svet, kateremu se izogiblje mo toliko časa, kolikor se da.

Z naravo se pogovarja kot z materjo. Ljubeznivo. Preprosto. Lahkotno. Ve kaj hoče in kaj želi. Spušča se v svet globač in kapnikov, da bi spoznal svoj svet. Pri tem ni osamljen. Pomaga mu skoraj štirideset prijateljev iz vseh krajev Savinjske doline. Skupaj si pomagajo. Skupaj odkrivajo nov svet, nove umetnine narave in nove bajke. Vse je staro v novem odkrivanju. Toni Vedenik je del avtorja... Poštenega avtorja...

Med kapniki in globačami je njegov drugi dom...
(Pošteno povedano, verjamem mu!)

Jama Pekel pri Sempetru je tisti konec sveta, ki ga bodo ljubitelji kapnikov, jezerc in globač radi z veseljem obiskovali. Na sliki je član jamarskega kluba »Crni galeb« Jože Dolinšek.

O tisti hiši, ki stoji pod klan-
cem in cerkvijo pred Prebol-
dom, mi je že veliko ljudi pri-
povedovalo.

Da bo čez tri leta imelo sto
let...

Da v njej stanujejo strastni
lovci...

Da so v njej navdušeni jamar-
ji...

Skratka hiša, ki jo človek, ki
išče senzacij, posebnosti in isto-
časno ne živi na Marsu želi
zapisati in dati pred oči ljudi.
Tistih, ki naj bi spoznali svet
lepot. Notranjih. V vsaki notra-
njosti je del lepote. Brez lepote
ne moremo živeti. Kako beda-
ste so te besede! Tako so ho-
teli drugi in brez drugih ne
moremo. Zalostno!

Kdo: člani jamarskega kluba
»Crni galeb«.

Kje: v Prebolu, v jamah, na

celotnem področju Savinjske do-
line.

Zakaj: raziskovanje notranjega
sveta. Naravnega in svojega. Bolj
prvega!

Kako: z opremo in veseljem.
Vesetje so podedovali in si ga
dali sami, opremo isto. Takrat,
ko je zunaj polno snega in
mrz razreže v kosti najbolj de-
belih ljudi, delajo tisto opremo, ki
jo potrebujejo za pot v svet
skrivnosti.

Kdaj: vedno. Konja, če je nov,
ne moreš ubiti skozi noč. Tudi
ne hobijs, človeške dejavnosti...

Pa so začeli. Zbralo se jih je
— do danes, da ne bo pomote!
— skoraj štirideset iz vseh kra-
jev Savinjske doline. Hotenje
je pri vseh enako. Odkrivati in
spoznavati svet, ki ga drugi ne
spoznavajo in približevati ti-
stim, ki ga ne poznajo. V tem

prostoru, ki mu pripadamo in
sredi katerega živimo, postaja
vse enolično in monotono, kot
življenje sredi Atlantskega ocea-
na in zaradi zavahnjenega živ-
ljenja v preostalem življenju
poskušamo najti nov svet. Nov
del sveta. V jami. Jamah. Pa
ne takrat, ko bomo prisilno in
naravno postavljeni v njen ok-
vir, v njeno notranjost, ampak
že zdaj, ko smo polni energije,
polni notranje napetosti in pre-
pričanja, da razbijamo monoto-
nost...

Letos so izvedli 31 akcij.

Sami so odkrili osem novih
jam.

Med najpomembnejšimi so:
Uplaznikova jama v Matkah (s
kapniki), dve jami na Mrzlici (z
»dihalniki« in kapniki), Vete-
rnica, ki je bila registrirana že
leta 1937 pa še vedno ne dokonč-
no raziskana (»140 metrov smo

Toni Vedenik, fant iz Prebolca, kateremu je svet pod »rušo« vse! Kako čudno!

MED GLOBAČAMI IN KAPNIKI

jo do sedaj namerili« pravi Toni
Vedenik), v njej so tudi kapniki,
neoskrunjeni... Svet, ki ga je
treba videti.

Nekaj jam je tudi na Gori
Oljki pa Skodovnica pri Vran-
skem itd.

Toni Vedenik piše: »O jami
Veterica pri Vranskem so dol-
go krožile in še krožijo razne
legende o podzemeljskem jeze-
ru, ki da se je po njem s čol-
nom vozil nakdanji gospodar
graščine Podgrad. Jezero je od
vhoda oddaljeno samo tristo me-
trov. Tako so jamarji iz Pre-
bolca na željo Turističnega dru-
stva Vransko — Tabor že prej-
šnje leto začeli z raziskavami
in res prodrli do manjšega je-
zera, ki bi naj s svojim obsto-
jem potrdilo legendo.«

Dopoldanske ure ob nedeljah
so njihov prostor za raziskova-
nje podzemnega sveta. Pomaga-

jo si sami. Nekaj malega so pri-
maknile razne organizacije in de-
lovni kolektivi, največ pa sami.
Kljub določenemu pomanjkanju
ustvarjajo, kajti jame niso samo
njihova obveznost temveč tudi
njihovo veselje.

»Gojimo neke vrste jamsko al-
pinistiko«, pravi Toni Vedenik.
»Razlika je v tem, da so pri nas
pogoji težji, saj delamo sredi
teme, kjer si moraš sam svetiti.
Nemalokrat se zagodiš v svet,
ki te tako tesno objame, da ne
vidiš rešitve. Vstajamo. Moramo.
To ni samo hobi. Pomagamo tu-
di drugim. Zato pričakujemo —
upravičeno, kajne! — tudi po-
moč drugih.«

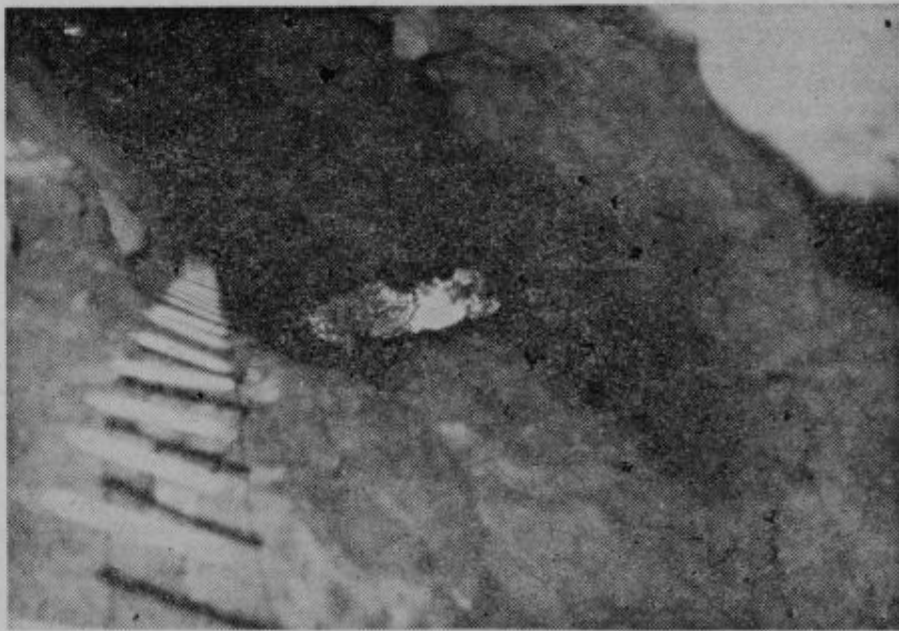
Med globačami in kapniki (pa
negotovostjo) je njihov intimni
svet...

Tekst: TONE VRABL

Foto: TONI VEDENIK

Kebrova luknja na Mozirski planini je do sedaj tista jama, ki so jo jamarji iz Prebolca najgloblje odkrili. Prišli so do globine več kot 130 metrov, zatrjujejo pa da se bo dalo priti še globlje... Med odkrivalci jame sta bila na globini 66-tih metrov fotografirana tudi raziskovalca Agi Kazazi in Srečo Kvas...

Posnetek iz znotraj nazven iz globine 12-tih metrov — seveda pri Kebrovi luknji. Vsaka asociacija na ostale prepotrebne življenjske objekte je odveč, to je ustvarila narava. Kako lepo. Hvala! Pa po lojterci gor pa po lojterci dol... Noter se pa že težje pride... Razumljivo!

Ko se je ameriški podpredsednik Spiro Agnew vrnil z obiska po nekaterih azijskih državah, je izjavil novinarjem, da bo v bodoče nosil zalise, da bo lepše izgledal na fotografijah. Po tem so novinarji sklepali, da je ta odločitev morda zaradi tega, da bi bil Agnew privlačnejši za mladino. To je kar kmalu potrdil sam podpredsednik, ko je nekaj časa zatem v govoru po televiziji ostro napadel študente, ki sodelujejo v protivojnih demonstracijah in jih imenoval »navadne hulanje«. Izgleda, da tudi zalisci niso pomagali pri vzpostavljanju odnosov...

»Turist-biro« iz Slovaške je pripravil za turiste zanimiva presenečenja. Eno izmed teh je v tem, da sredi poti vade pred avtobus s turistično skupino maskiranih voditeljev pa uprizori razbojniški napad. Ko si potniki opomorejo od prvega presenečenja, jih razbojnik odvede v restavracijo v narodnem stilu, kjer se okrepčajo s slovaškimi specialitetami...

Mnenja pokojnega generala de Gaulle o sebi in drugih: O Franciji: Trudil sem se, da bi Francijo povlekel iz izzivov, vendar se dežela vrača k svojim napakam in neumnostim. Francozom ne morem preprečiti, da bi bili Francozi.

O Francosih in Amerikancih: Francozi so šibki, strahopetni in inteligentni. Amerikanci so močni, hrabri in neumni.

Zadnje velike besede generala de Gaulle, ko je bil 8. junija 1970 v Spaniji na obisku pri generalissimu Francu: »Vi ste general in to je nekaj. Jaz pa sem bil nekoč general, in tudi to je nekaj...«

POMEMBNO VPRAŠANJE ZA PODEŽELJE

Kmečke strojne skupnosti

Za kmetijska dela so razen traktorjev potrebni priključki - Nakup s skupnimi sredstvi - O vsem odločajo le člani - kmetje

Mnogi kmetje vidijo v traktorjih višek kmetijske mehanizacije. Pa ne le kmetje, tudi nekateri gospodarstveniki in politiki ocenjujejo po številu traktorjev, kako se širi obdelava kmetijskih zemljišč s stroji. Take ocene pa so pogosto zgrešene. Traktor služi le za vleko in pogon drugih strojev. Za kmetijska dela so potrebni stroji, ki jih s skupno besedo imenujemo traktorski priključki. Teh je veliko: plugi, sejalniki, kose, obračalniki sena, izruvači krompirja, silosni kombajni ter seveda nepogrešljive priklovice za prevoz tovorov.

Kmet, ki ima pestro proizvodnjo, bi potreboval za nakup priključkov dvakrat toliko denarja kot za traktor, če bi hotel opravljati s stroji vsa dela, kjer si je možno pomagati s traktorjem. A če tudi bi preusmeril proizvodnjo le na eno ali dve dejav-

nosti, kar strokovnjaki imenujejo specializacija, bi ga priključki stali vsaj še toliko kot traktor. Za nakup pa ni dovolj denarja.

Večina kmečkih traktoristov v Sloveniji je bila zaposlena z delom v sosednjih državah. Prvi kupci niso veliko razmišljali o priključkih. Najpomembnejša je bila priklopa in še plug. Računali so, da bodo služili s prevozi. Pozneje so kmetje sicer kupovali traktorje vse bolj za kmečka dela, tako tisti, ki so zaslužili denar v tujini kot tisti, ki so ga iztisnili iz domačega posestva. Zelo redki pa so imeli dovolj denarja tudi za priključke. Kaj torej kupiti prej: traktor ali priključke? Jasno, da traktor, saj priključkov ni kam priključiti brez njega.

Morda bi bilo bolje, ko bi nakup odložili za toliko časa, da bi zbrali dovolj denarja še za priključke. Menili so, da je bolje, če denar vtaknejo v traktor kot v omaro ali ga dajo v banko. Taki nakupi so imeli tudi dobro stran.

Podjetnejši kmetje so začeli razmišljati, kako bi si z lastnimi traktorji kar najbolj pomagali pri delu. Če si ne more vsak kupiti vseh potrebnih priključkov, zakaj si jih ne bi kupilo več kmetov skupaj? Oblike sodelovanja so lahko različne. Najbolj preprosta je ta, da en lastnik traktorja kupi en priključek, drugi drugega, pa si jih med seboj izposojajo. V murskosoboški občini, kjer

V PRICAPOVANJU HRANE — Položaj v Vzhodnem Pakistanu je še vedno kritičen. Po prvem strahotnem sunku ciklona, so prebivalci preživeli še drugi sunek. Prizadetim Pakistancem grozi smrt zaradi lakote, izčrpanosti in bolezni, ki razsajajo na tem območju. Verjetno nikoli ne bo mogoče natančno ugotoviti števila ljudi, ki so izgubili življenje v najbolj strahotni tragediji tega stoletja.

je že okrog 900 kmečkih traktorjev, pa se močno širi popolnejša oblika: strojne skupnosti kmetov. V dveh letih so jih ustanovili 34. Sedem od njih ima celo kombajne za žito. V eni je največ 20 članov, večina pa je manjših.

O ustanovitvi strojne skupnosti in o njenem poslovanju odločajo kmetje — člani. Kmetijski strokovnjak je le njihov svetovalec, čeprav je kmetijsko industrijski kombinat Pomurka pomagal tudi s posojili.

Sedanje strojne skupnosti kmetov gotovo še niso najpopolnejše. Toda kmetje čakajo, kakšne spremembe ali možnosti bo prinesel nov zakon o združništvu in kooperaciji, ki bi ga bilo treba kmalu sprejeti. Priprave zanj so menda v polnem teku.

JOŽE PETEK

tedenski zunanjepolitični pregled

Z zadnjim dosežkom na področju vesoljskih raziskav, ko je prejšnji teden pristala na Luni avtomatska postaja Luna 17 s prvim vesoljskim vozilom Lunohod 1, so Sovjeti prehiteli Američane na tem področju. Vsaj zaenkrat so dokazali, da imajo njihovi poletji z avtomatskimi postajami prednost pred ameriškim konceptom človeške posadke. Poglavitne prednosti so v večji varnosti, cenenosti, glede oddaljenosti planetov, kjer so tudi pogoji za življenje, pa je raziskovanje z avtomatskimi postajami edino mogoče.

Hkrati z velikim dosežkom človeškega uma smo soočeni tudi s človekovo nemočjo ob strahotni naravni katastrofi v vzhodnem Pakistanu, kjer je število človeških žrtev naravnost grozljivo. Osvajanje vesolja lahko res pripomore pri predvidevanju in ublažitvi naravnih ujm na Zemlji. Vseeno pa dosežki tehnike na eni strani in nemoč človeka proti apokaliptičnim stihijam narave na drugi, ne morejo mimo kritične ugotovitve o siceršnjem razvoju človeka znanstvenika in obenem nevarni zakrnelosti človeškega v človeku. V kratko: znanstveni dosežki ne bi smeli služiti le kot pomagalo v prestižni tekmi - supersil.

Ustanovitev nove arabske Unije med ZAR, Libijo in Sudanom naj bi pomagala združiti najbolj radikalne arabske sile za uspešen boj proti Izraelu in njegovim imperialističnim pomagam. Znana je usoda zadnjega poskusa združitve dveh arabskih držav — Egipta in Sirije, združitve, ki nikakor ni mogla zaživeti in je kmalu razpadla; kljub temu se Egipt še danes imenuje ZAR, brez vsebinske podlage. Kakšne možnosti ima trojna Unija? Nihče ne zanika tega, da je enotnost Arabcem še kako potrebna. Veliko vprašanje pa je, če jo bodo dosegli na tak način. Vsekakor drži ugotovitev, da države, ki so sklenile Unijo niti navznotraj nimajo prevelike trdnosti. To velja posebej za režima v Sudanu in Libiji. Predpogoj za urejanje zunanjih odnosov pa je prav gotovo notranja trdnost, oziroma rešitev notranjih nasprotij in razprtij. Sele potem se je mogoče uspešno obratovati in graditi navzven. Zaradi takih in podobnih ugotovitev je vsekakor dvomljiva življenska doba arabske Unije, ali še drugače povedano — težko, da bo taka tvorba preživela okvire deklarativnosti in formalnosti.

Nedavna sprememba oblasti v Siriji, ko je prevzel vodilno krnilo v roke general

Asad, je naredila konec govoricam o državnem udaru v tje deželi. To se je zgodilo po kongresu s sirske stranke Baas, na katerem je prišlo do ostrih obračunavanj med civilisti in vojniki. Sedaj ko je prevzel oblast general Asad, je jasno, da so bili vojniki močnejši. Zaenkrat ostaja še odprto vprašanje, kako bo z dvotirno politiko naprej. Doslej so bili Sirci v besedah sicer radikalni, drugače pa je bilo v dejanjih, kjer so tiho sledile Egiptu. Ena poglavitnih nalog nove vlade bo ta, da premaga ovire sirske izolacije v arabskem svetu in odprejo

Prednost lunohoda

stranko Baas domačim množicam ter s tem odstrani nezaupanje, kar bi pomenilo udržitven navznoter. Kako bo novi vladajoči garnituri vse to uspelo, pa je seveda drugo vprašanje.

Konec tedna je potekel obisk državnega sekretarja za zunanje zadeve Mirka Tepavca na Poljskem, kjer je bil gost poljskega zunanjega ministra Jozefa Jendrychovskega. Dvostranski pogovori so se nanašali na številna mednarodna vprašanja (Srednji vzhod, Azija, Balkan itd.), predvsem pa na evropske probleme varnosti in ohranitve miru. Plodna izmenjava, čeprav deloma različnih stališč, je potrdila resnico, da se je bolj pogovarjati kot pa zamolčati razlike v mnenjih. Realno vzeto, smo sedaj v obdobju izboljšanja jugoslovanskih-poljskih odnosov, ki so se pred nekaj leti precej ohladili. Posebej zanimivi so bili za obe strani pogovori o medsebojnem sodelovanju na različnih nivojih. Dogovorili so se o nadaljnjem povečanju in krepitvi gospodarskih, trgovinskih stikov, pa tudi kulturnih, znanstvenih in drugih. Predvideno je, da se bo blagovna menjava v letih 1971—75 močno povečala, kar bo pripomoglo k tesnejšem sodelovanju in razvijanju boljših odnosov med Poljsko in Jugoslavijo.

V zgodnjih jutranjih urah preteklega sobote so ameriške zračne sile v Južnem Vietnamu dobile ukaz za ponovno bombardiranje nekaterih ciljev v Severnem Vietnamu. Napad so sicer kmalu ustavili, vendar s tem niso mogli odvrti zaskrbljenosti in sence dvoma, da je ameriški vladi v tej situaciji kaj velika do mira v tem delu sveta.

tedenski notranjepolitični pregled - tedenski notranjepolitični pregled

■ PREDLOG SLOVENSKE EKONOMSKE POLITIKE V LETU 1971 — Republiški izvršni svet je sestavil predlog ekonomske politike in izhodišč za politiko na področju splošne potrošnje v prihodnjem letu. O tem predlogu so prejšnji teden razpravljali in ga podprli predsedniki občinskih skupščin. Dokument konkretizira pot za uresničevanje stabilizacije v Sloveniji. V prvi vrsti nakazuje razbremenitev gospodarstva. V tem smislu podpira usmeritev na ukinitve in prenos ekonomskih funkcij federacije na republike, hkrati pa določa ukrepe v okviru republike za zmanjšanje družbenih davčev, ki bremenijo stroške proizvodnje. Dokument govori o tem, da bodo morale vse oblike potrošnje naraščati počasneje kot družbeni proizvod. Poudarjena pa je prednost, ki jo mora imeti vsiljevanje pokojnin, invalidnin in drugih socialnih davčev s povečanjem življenjskih stroškov.

■ PREDSEDNIK TITO OBRAZLOŽIL SPREMEMBE — Predsednik republike Josip Broz Tito je v sredo, 18. t. m., govoril na skupni seji vseh zborov zvezne skupščine o naši enoletni zunanje-politični dejavnosti, ki jo je ocenil kot izjemno intenzivno in plodno. Nato pa je poslance obvestil o bližnjih predlaganih spremembah družbeno političnega in ekonomskega sistema, ki terjajo tudi spreminjanje ustave.

■ NAČRT ZA IZVAJANJE STABILIZACIJSKEGA PROGRAMA — Zvezni izvršni svet je na petkovi seji sprejel načrt za izvajanje stabilizacijskega programa. Ob tem je sklenil, da je treba hkrati pripravljati tudi spremembe v sistemu in uveljavljati ukrepe ekonomske politike. Sprejel je še nekaj predlogov za omejitve proračunske potrošnje in ublažitve primanjkljaja v plačilni bilanci. Zvezni skupščini bo predlagal, naj bo hitrem postopku sprejme zakon, ki znižuje zvezni prispevek od 2,7% na 2%. Po tem zakonu, ki naj bi veljal že od 1. decembra letos, bi se zmanj-

šale družbene obveznosti gospodarstva za kakih 600 milijonov dinarjev na leto.

■ DR. NIKOLA MILJANIĆ ODSTOPI — Podpredsednik zveznega izvršnega sveta dr. Nikola Miljanić je prejšnji teden dal ostavko na funkcijo vodje delovne skupine zveznega izvršnega sveta za izvedbo ukrepov, ki jih obsega stabilizacijski program.

■ DJERDAP JE OGROZILA VODA — V soboto popoldne je na gradbišču hidroenergetskega in plovne sistema Djerdap voda prebila del pregrade na romunski strani in zalila del jugoslovanskega in romunskega gradbišča. Žrtev k sreči ni bilo, škoda pa je precejšnja. Požrtvovalni graditelji pa so preprečili vodi, da ni mogla

Razbremenitev gospodarstva

vdreti v naprave naše elektrarne. Plovbo skozi Djerdap so začasno ustavili.

■ GRADNJA HITRE CESTE — Na tiskovni konferenci, ki je bila prejšnji teden v terek, sta član republiškega izvršnega sveta Boris Vadrjal in direktor republiškega cestnega sklada ing. Ljorže Blenkuš povedala, da je na trasiranih bodoče hitre ceste Vrhnika — Postojna opravljenih že 36 odstotkov zemeljskih del. Cesta bo gotova do konca oktobra 1972. leta. Hkrati sta povedala, da so se ekonomsko-tehnični strokovnjaki mednarodne banke, ki so pred nedavnim obiskali Slovenijo, zavzeli za etapno gradnjo hitre ceste Hoče—Leveč. Ker na tem odseku promet še ni tako gost kot na cesti od Ljubljane proti Postojni, naj bi najprej zgradili dvopasovno cesto z mnogimi elementi hitre ceste (blagi ovinki, majhni vzponi, izvennivojska križanja z drugimi cestami itd.), kasneje pa bi zgradili še dva

vozna pasova in tako dobili popolno štiripasovnico.

■ POSOJILLO ZA CESTE? Slišati je predloge, naj bi v Sloveniji z ljudskim posojilom zbrali kakih 400 milijonov dinarjev za nove ceste. Tisti, ki bi vpisal posojilo, naj bi po določenem dobi dobil povrnjeno najmanj tisto stvarno vrednost, kakršno je vplačal.

■ IZREDNI VLAKI ZA DOPUSTNIKE — Slišati je, da bo od 17. decembra dalje pripotovalo samo iz ZR Nemčije na božično-novoletni dopust kakih 300.000 Jugoslovancev, od tega 30 do 40 tisoč Slovencev. Zato bo iz ZR Nemčije v omenjenih dneh vozilo v Jugoslavijo kakih 140 posebnih vlakov, poleg mnogih avtobusov in letal.

■ OBALNO OBMOČJE JE ODPRTO — V nekaterih hrvaških časopisih ter na zagrebški televiziji je bilo v zadnjem času zaslediti trditve, češ da se slovensko obalno področje zapira vase in da se tu ne morejo uveljavljati podjetja iz drugih republik. Na nedavni seji občinske skupščine Koper so te trditve ostro zavrnili. Med drugim so navedli, da ima v občinah Koper, Izola in Piran 36 delovnih organizacij iz drugih republik svoje podružnice in poslovalnice, na obalnem območju pa je tudi zaposlenih kakih 4500 delavcev iz drugih republik. Na omenjeni seji so sodelovali tudi predstavniki hrvaških občin Buje, Umag in Novi grad, ki so omenjene trditve v sredstvih javnega obveščanja na Hrvaškem odločno zavrnili kot hudo pačenje resnice.

■ VEČJA ODKUPNA CENA MLEKA? Direktor Ljubljanskih mlekarov ing. Janez Perovšek je izjavil, da bomo že v naslednjih mesecih čutili hudo pomanjkanje mleka, če ne bomo takoj povečali odkupne cene mleka od 1 dinarja na 1,20 dinarja. Seveda moramo spoštovati zamrznjene cene v maloprodaji. Zato bi si morali zagotoviti tistih 20 par iz občinskih ali republiškega proračuna vse dotlej, dokler ne bomo našli daljnosežnejše sistemske rešitve.

VESTI IZ EMO

OBVESTILO ODDELKA VARSTVA PRI DELU

Oddelek varstva pri delu ponovno obvešča vse članke kolektiva, ki se poškodujejo pri delu in zaradi te poškodbe ne gredo v stalež bolnikov, pozneje pa se jim rane (manjši urezi, ubodi, opekline itd.) zagnojijo tako, da potrebujejo zaradi tega zdravniško pomoč, da jim poškodbe ne bomo priznali, če niso bili takoj po poškodbi v ambulanti za prvo pomoč, kjer vsako poškodbo evidentirajo in strokovno oskrbijo.

Poškodbe, katerih posledica je bolniški stalež, je potrebno oddelku varstva pri delu obvezno prijaviti in sicer v roku osmih ur po poškodbi. Poškodbe pa, ki se prime-rijo v popoldanski ali nočni izmeni, je treba prijaviti naslednji dan. Težke poškodbe ali smrtne primere moramo javiti takoj. Vsa ta navodila je nujno upoštevati zato, ker poškodbe, ki bodo oddelku varstva pri delu prijavili po tem roku, ne bodo upoštevani.

Prav tako je potrebno v roku osmih ur prijaviti tudi poškodbe na poti na delo in obratno. V teh primerih je potrebna tudi priča — očitavec. Če gre za prometno nesrečo, jo mora raziskati milica. Le tako dokumentirane poškodbe na poti na delo ali z dela, bo oddelek varstva pri delu priznal za poškodbo.

DECEMBRA - MLADINSKA KONFERENCA

Mladinski aktiv tovarne EMO je največji aktiv delovnih organizacij v celjski občini, zato ni čudno, če njegovo delo obravnavajo povsod izredno skrbno, saj združuje preko tisoč mladih.

Izuzaja bi bila, če bi dejali, da je aktivnih vseh tisoč mladincev v svoji organizaciji. Hkrati s tem pa lahko rečemo, da ni verjetno mladincev, ki ne bi bili aktivni na nek svoj način pač glede na tisto, kar je zanj najbolj interesantno. Meseca decembra bo imel mladinski aktiv redno volilno konferenco na kateri bodo izvolili novo predsedstvo ter se pogovorili o dosedanjem in delu v prihodnjem obdobju.

Prav gotovo bo na konferenci največ govora o vključevanju mladih v samoupravljanje, saj je aktiv uspel v zadnjih letih vključiti v centralni delavski svet, obratne delavske svete in komisije. Po reorganizaciji Zveze mladine postaja tudi mladim v tovarni EMO čedalje bolj jasno, kakšna je vloga mladih v nekem kolektivu, namreč, da ne morejo stati ob strani vseh problemov, temveč se kot člani kolektiva in organizacije mladine vključevati v njihovo reševanje. Veliko vlogo bi naj imeli tudi mladi komunisti, vendar njihovo delo še vedno ni takšno, kot bi moralo biti.

Nedvomno bodo to poleg volitev novega predsednika ključna vprašanja decembrske konference mladih. M. S.

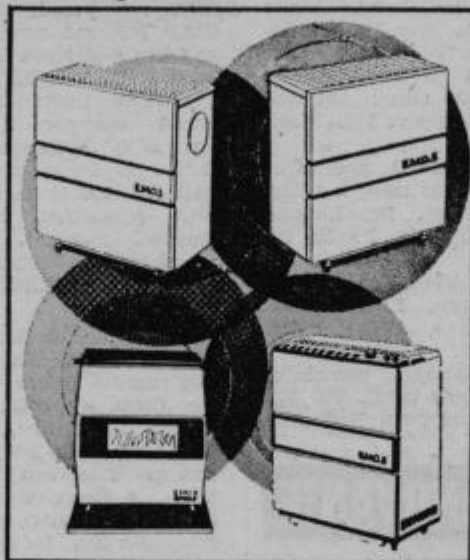
KUPCI SOBNIH PEČI EMO - POZOR!

Vse leto traja nagradna igra za kupce sobnih peč EMO. Vsak kupec ene izmed peč EMO-3, EMO-5, EMO-8 ali kamina EMO-5 sodeluje v nagradnem žrebanju kupov. Letošnje žrebanje bo organizirano v Sarajevu in sicer 17. decembra. Skupni fond nagrad znaša 100.000 novih dinarjev, prva nagrada pa je avtomobil Austin 1300. Poleg avtomobilov bodo nagradili še sto kupcev z izdelki EMO.

Se je čas, da postanete srečni! Ob ugodnem počutju, ko se boste greli ob EMO peči, lahko dobite tudi lepo nagrado.

EMO

PEČI - DODATEK K SREČI
Nagradno žrebanje
1. nagrada AUSTIN 1300 in
100 nagrad izdelkov EMO

IZKORISTEK TOPLOTE Z UPORABO
RJAVEGA PREMOGA JE 80%. TO
SO POKAZALE LABORATORIJSKE
ANALIZE SREDNJE BOSANSKIH
RUDNIKOV

Žrebanje bo 17. decembra v Sarajevu.

horoskopi

21. marec
20. april

24. sept.
23. okt.

Nekomu boste nehote naredili lepo uslugo, kar ne bo brez posledic. Pri reševanju problema bodite strpní.

Manjkalo vam bo volje, da bi storili, v kar vas silijo okoli. To se vam lahko mašuje. Stare obljube vas obvezujejo.

21. april
20. maj

24. okt.
22. nov

Prijeli vas bodo za besedo in ne boste se mogli izmotali v denarnih zadevah lahko pridete v težke škripce.

V prihodnjih dneh boste imeli važne poslovne pogovore. Denarno ne boste stali najbolje, obresti pridejo kasneje.

21. maj
21. junij

23. nov.
21. dec.

V službi vam bodo delali težave, zato lahko malo popustite. Zdravstveno se očitno ne boste počutili najbolje.

Poklicno delo vas bo dolgočasilo, v družbi pa ne bo razvedrila. Možno je, da boste napravili lepo priložnost.

22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

Imate zelo lepe načrte, ki jih sami ne boste zmogli. Premislite, komu je vredno kaj zaupati.

To, kar vam ponujajo, sprejmite, a s preudarkom. Bodite diplomat in pretehtajte predlog nasprotne strani.

23. julij
23. avgust

21. jan.
18. febr.

Vaš položaj bo v nevarnosti, če ne boste spremenili taktike. Ob koncu tedna boste točno vedeli, pri čem ste.

Pokazalo se bo, da ste delali račune brez krčmarja. Prijatelj vas bo spravil iz zelo velike zadrege.

24. avgust
23. sept.

19. febr.
20. marec

Srečanje z neko osebo vam bo odprlo možnosti lepega zaslужka. Ne zanemarjajte preveč svojih dolžnosti.

Sklenili boste novo poznanstvo in se lepo zabavali. Po- goji za pomemben sporazum še niso dozoreli.

ZGODBA O NEVIDNEM ČLOVEKU

H.G. WELLS

31

Roman poklanja svojim
strankam in bralcem No-
vega tednika

KOMBINAT ŽALEC

(Nadaljevanje)

Zazvonilo je nekje, ko sem odprl. Pustil sem vrata odprta, se skril za obešalnikom in čakal. Celo minuto ni bilo nikogar. Potem pa so priropotali drsavi koraki.

Nizek grbast človek je prišel, dolgih rok in kratkih, krivih nog. Videti je bilo, da sem ga motil pri obedu. Pričakovaje je stal pri vratih in gledal po prodajalni. Ker ni bilo nikogar, se je ujezil. »Vražji fantalini!« je zagodrnjal. Pogledal je na ulico, se vrnil, sunil vrata z noge in se mrmraje obrnil.

Stopil sem izza obešalnika, da bi šel za njim. Rahli šum moje kretnje pa je vzbudil njegovo pozornost — silno oster posluh je imel ta človek! — ustavil se je kakor ukopan. Tudi jaz sem obstal. Gledal je nekaj časa naravnost vame, nato pa je šel in zaloputnil vrata v obraz.

Tiho sem čakal. Njegovi drobni, nagli koraki so se spet približali in vrata so se odprla. Obstal je na pragu kakor človek, ki se ne počuti popolnoma mirnega in varnega. Godrnjaje je pogledal za prodajalno mizo in

v omare. Se ni bil zadovoljen. Postal je sredi sobe in pomišljal. Vrata so bila odprta in izmuznil sem se v no- tranje prostore.

V nizki, siromašni sobici sem bil. Kup mask je ležal v kotu. Miza je bila pokrita, sredi obeda sem ga motil in neusmiljena muka, Kemp, je bila zame, da sem moral vohati njegovo kavo in ga gledati, kako je mirno jedel, in čakati, da je dokončal. Stal sem vrh tega na prepihu in komaj sem v zadnjem hipu zadušil kihec.

Pobral je krožnike in skleda in žlice ter odšel nekam po stopnicah navzdol. Stopil sem za njim in videl, da je lastnoročno umival posodo, najbrž je bil sam v hramu. Pustil sem ga in se vrnil v prodajalno. Sklenil sem, da porabim čas, si poiščem obleko in krinko ali pa vsaj nos ter izginem na ulico.

Precej časa sem stal in med iskanjem popolnoma pozabil na dedčeva ostru ušesa. Povoje stare obleke se mi je ropotaje izmaknil iz predala in padel na tla. V hipu so prihiteli koraki, in komaj da sem se še vzravnil in izpustil stare hlače iz rok, že je stal med vrati. Topot je imel samokres s seboj. Začuden je strmel na kup obleke, ki sem ga naredil na mizi, nato pa je ves besen zaklenil oboja vrata prodajalne in začel stikati s samokresom po kotih in omarah za »tatoma«.

Mirno in rahlo sem se mu hotel ogniti, pa deska je zaškrpala, planil je, zadel ob mene. Zakričal je.

In tedaj sam nisem vedel, kaj počenjam. Pobil sem ga na tla.

»Pobil?...? se je zavzel Kemp.

»Da, pobili! Pograbil sem stol in ga udaril po glavi.«

»Ampak, to je...«

»Uboj. V navadnih razmerah da, ampak moj položaj je bil izreden. Obleko sem moral imeti! Povezal sem ga in ga zavil v rjuho.«

»V rjuho?«

»Da. In to je bila dobra misel. Če bi se bil pred časom zbudil, bi mi bil delal težave. Čemu me gledate in strmite vame, kakor da bi bil zagrešil zločin? Samokres je imel, šlo je za moje življenje.«

»Ampak kljub temu. Pomislite, na Angleškem. — In mož je bil v lastni hiši in — no, vi ste — kradli!«

»Kradli! Vrag! Kmalu mi boste dejali, da sem tat! Ali ste tako ozkosrčni in omejeni? Pomislite na moj položaj!«

»In njegovega tudi...!«

Nevidni človek je naglo vstal. »Kaj hočete s temi

Nevidni človek je naglo vstal. »Kaj hočete s temi reči?« je ostro vprašal.

Kempov obraz je dobil trde poteze. Hotel je odgovoriti, pa premagal se je. »Končno...« je dejal mirno, »mislim, da res niste mogli drugače. V stiski ste bili.«

»V vražji stiski! In raztogotilo me je njegovo obnašanje, tisto stikanje s samokresom. Ali mi očitate moje dejanje?«

»Jaz nikomur nič ne očitam. Ni več v modi očitanje. In kaj ste potem storili?«

»Lačen sem bil. Našel sem hleb kruha in kos starega sira, več nego sem potreboval. Tudi brandyja in sode sem si privoščil. In potem sem se lotil maskiranja.«

Vse je šlo dobro. Perila ni imel, oblekel sem svilen domino. Čevlje sem vzel starcu z nog in jih obul na boso nogo, ker nogavic nisem našel. Primerne hlače, dolgo suknjo še, črn klobuk — zavoljo lica — veste! Pa je bilo Z obrazom sem vobče imel težave. Šmink nisem maral. Nezanesljive so v dežju. In če sem hotel naglo kje zginiti, bi mi ostale vidne na licu. Odločil sem se za nos, lasu- ljo in brado. Našel sem, kar sem potreboval. Iz predalov sem pobral nekaj drobiža, vlomil omaro in vzel iz nje osem funtov. Preskrbljen sem torej bil in mogel sem spet v svet in med ljudi.

Postavil sem se pred ogledalo. Ali sem bil mogoč? Po- doben človeku? Skopuh, tip skopuha, ki je ušel z gleda- liškega odra, mi je zrl nasproti. Sicer pa povsem verjeten, sprejemljiv.

Nekaj trenutkov sem stal pri vratih in si delal po- gum. Nato pa sem odklenil in stopil na ulico. V par mi- nutah sem bil daleč proč. Nihče se ni kaj posebnega bri- gal zame. Zadnji strahji so mi minili.«

»In kako je bilo potem?«

»O, nova razočaranja! Najprvo sem si hotel privoščiti bogat obed, nato pa se nastaniti v prvovrstnem hotelu in si poskrbeti vse, kar sem potreboval za svoje novo življenje. Poln radostnih upov sem bil, jaz osel! Šel sem v restavracijo in si naročil obilen obed, pa sem se spomnil, da ne morem jesti pred ljudmi. Videli bi bili moja nevidna usta, ali pravzaprav zevajočo praznino me- sto ust. Dejal sem torej strežniku, naj vse pripravi, da se takoj vrnem. In obupan sem odšel.«

Se nadaljuje

Sinalco

NOVOST!

naravna limonada Zlata medalja „Vinski sejem“ 1970
dovolj soka mnogo C vitamina

proizvaja:
vital
kombinat
ŽALEC

app

HOTEL EVROPA CELJE

prireja
OB DNEVU REPUBLIKE
v soboto 28. in v nedeljo 29. novembra, ob 20. uri v vrtni dvorani ples.

Igral bo vokalno instrumentalni ansambel Yuick — 5. Rezervacije sprejema šef recepcije Alojz Bremec. Cena — 30 dinarjev za osebo.

Vsem cenjenim gostom in občanom celjske občine čestita k dnevu republike — kolektiv hotela Evropa Celje

MALI OGLASI

Vsaka beseda v malem oglasu stane 0,50 din za naročnike N. tednika, 0,60 din pa za ostale. Za oglašanje pod šifro pa je cena za besedo 2,00 din.

PRODAM

GOSPODARSKO poslopje, potrebno popravila, z nekaj zemljišča, izredno lepa lega, v bližini mesta, prodam. Cena 30.000. Informacije Celje, Partizanska 51.

DZIP, registriran, vozen in dobro ohranjen, prodam takoj. Presker, Gerbičeva 59, Ljubljana.

OVCJO volno prodam. Goršek, Kasaze, Petrovče.

NOVO HISO na sončni legi prodam. Kompole 107, Store.

KRAVO in par mladih junčkov prodam. Zabukovšek, Slance 46, Teharje pri Celju.

MOTORNO kolo — 250 ccm prodam. Vojnik 258, pri farni cerkvi.

PLFMENSKO telico, čiste pasme, staro 16 mesecev, prodam. Drešinja vas 48, Petrovče.

KOMBI DKW v voznem stanju — 300.000 din, stroj generalno popravljen in moped, prodam. Hren, Láva 17, Celje.

TRI gradbene parcele, primerne tudi za vikend prodam. Pismene ponudbe pod OB CESTI NA DEZELIŠ.

CGP DELO — Informacije propaganda CELJE

razpisuje
JAVNO LICITACIJO
za prodajo osnovnih sredstev
2 ŽELEZNA PODSTAVKA
za odtiskovalni stroj

Ogled osnovnih sredstev bo v času od 25. do 27. 11., v Celju, Gregorčičeva 5.
Prodaja bo dne 27. 11. od 11. uri za družbeni in zasebni sektor.

KARAMBOLIRAN Record prodam ugodno. Jože Jazbinšek, Celje, Delavska 18.
NOVO hišo, v bližini Stor, gospodarsko poslopje in 2 ha zemlje vseh kultur, v hiši vodovod, elektrika — dovoz z avtom, prodam. Vprašati pri vratarju Zelenarne Store.

KONTRABAS prodam. Golob, Čopova 8, Celje.

POSESTVO vseh kultur — 10 minut do avtobusne postaje, prodam ali dam tudi v najem. Cena po dogovoru. Novak, Sentjanž nad Storam 24.

HISO z gospodarskim poslopjem, blizu avtobusne postaje, na sončni legi, ugodno prodam. Ivan Jelen, Krajnc 20, Sentjur.

FIAT 600 — 1958, dobro ohranjen, tehnično pregledan do oktobra 1971, ugodno prodam tudi na ček. Prodajam tudi televizor Orion, malo rabljen, ali zamenjam za ustrezno protivrednost — cena 1900 ND. Alojz Jesih, Trnovlje 84, Škofja vas.

PLETILNI stroj dvovrstni — REGINA, malo rabljen, prodam. Ponudbe na upravo lista pod 200.000 SD.

SKORAJ novo plinsko peč ZOPAS prodam. Informacije v Turističnem uradu Celje.

MAGNETOFON FILIPS (baterije, elektrika) in Tomos avtomatik, prodam. Avgusta Maček, Celje, Slomškov trg 6.

BOJLER, motorno črpalko, prodam. Tončka Gosnik, Spodnje Trnovlje 176.

HISO, gospodarsko poslopje, sadni vrt, njivo in gozd, prodam po ugodni ceni. Ravniški predel. Vprašati: Pondo 11, Tabor.

RABLJENA vrata, steklo, traverze v razni dolžini in kompletno komzolo prodam po ugodni ceni. Anton Selič, Hruševac 26/B — Sentjur.

SKODO 1967 prodam ali zamenjam za fička. Telefon: 25-51.

KUPIM

STRESNO opeko — bobrovec, dobro ohranjeno kupim. Petriček, Zalec, Celjska cesta 5.

TRAJNO gorečo peč kamin — Emo 5, rabljeno, kupim. Pismene ponudbe pod PO-PRAVILO.

HLADILNIK kupim. Feliks Turšek, Glinsko 1, Škofja vas.

ZAPOSILITEV

POSTENO, pridno gospodinjstvo pomočnico sprejemem takoj. Ugodni pogoji. Zglašite se osebno, Celje, Janševa 13.

GOSPODINJSKO pomočnico sprejemem takoj. Lahko začelnica, Ivan Vračun, Završe 19, Globelno.

VAJENCA za ključavničarja sprejemem takoj: Splošno ključavničarstvo Miha Knez, Zidanškova 3.

GOSPODINJSKO pomočnico sprejemem takoj k 4-članski družini. Dr. Leopold Brenčič, Celje, Tonske Ceste 1.

TAPETNISKEGA vajenca sprejemem. Franc Zorko, tapetništvo, Celje, Zidanškova 41.

DVA mizarška pomočnika sprejemem takoj. Vili Marovt, mizarstvo, Rečica ob Savinji.

STANOVANJE

STANOVANJE — sobo in kuhinjo, garsonjero ali večjo sobo s posebnim vhodom v Celju, ali v bližnji okolici, za dobo dveh let, iščem. Lahko za preureditev. Plačam dobro, lahko dve leti vnaprej. Pismene ponudbe pod »TEHNIKA«.

UCITELJICA išče sobo s posebnim vhodom, po možnosti ogrevano. Pismene ponudbe pod »DECEMBER«.

STANOVANJE, hrano nudim brezplačno ženski srednjih let, ali mlajši upokojenki z izmeničnim delovnim časom. Protiusluga — varstvo triletne deklice. Ul. Frankolovskih žrtev 35-Hudinja.

DVOŠOBNO stanovanje zamenjam za manjšega. Dečekova c. 2.

UPOKOJENKI, ki želi sobico v lepem kraju — 6 kilometrov iz Celja, blizu avtobusne postaje (vhod iz kuhinje) oddam. Cena 100 din. Za uslugo manjša pomoč

v gospodinjstvu, Ana Merik, Začet 40 pri Ljubelni, Škofja vas.

TRICLANSKA družina išče enosobno stanovanje ali sobo v Celju. Nujno. Plačam dobro. Zdenka Žekar, Celje, Kovinotehna.

OPREMLJENO sobo oddam dvema dekletoma. Pismene ponudbe pod »OGREVANA SOBA«.

RAZNO

KDOR mi posodi znesek 50.000 ND, mu vrnem čez eno leto v devizah. Ponudbe pod »TRDNA VALUTA«.

V CENTRU mesta dam v najem delavnico, mirna obrt, 65 m². Muzejski trg 5. Ostalo po dogovoru.

GRADITELJI hiš! Za osebni avto preskrbim, zvožim gradbeni material. Ostalo po dogovoru. Pismene ponudbe pod »AVTOPREVOZNIK«.

GARAŽO v bližini Kersnikove ali v mestu iščem. Plačam vnaprej. Rihtar, Transjug, Celje, tel. 33-85.

ISCENO upokojenko, ki bi imela veselje do gospodinjstva pri starejšem upokojenku, v Savinjski dolini-Gomilsko. Hrana in stanovanje v hiši. Informacije pri Jožetu Satlerju, Celje, Mariborska 66.

GARAŽO v bloku na Zelenici, oddam. Vprašati: Mazej, Celje, Pečovnik 61.

INSTRUKTORJA za trdnost in mehaniko — drugi letnik strojne TSS iščem. Pismene ponudbe pod »DIJAK«.

GOSTINSKI lokal, vzamem v najem ali kupim. Pismene ponudbe pod »TAKOJA«.

ZAHVALA

Skupščina občine Celje, se za darilo in vso pozornost ob 50. obletnici poroke iskreno zahvaljujeta zakonca — Jakob in Marija Javornik iz Zagrađa.

ZAHVALA

V korist slepih so darovali

Dr. Mejak Ervin iz Celja od sodnih poravnjav 250.— din; stanovalci hiše, Zalec, Slandrov trg 23 namesto venca na grob pok. rud. inž. Ivana Grebenška iz Šostanja 100.— din; Hajsinger Stanko, Celje, Kersnikova ul. 8 namesto venca na grob pok. Remih Roberta iz Celja 100.— din; bivši uslužbenec trgovskega podjetja R. Stermecki iz Celja 300.— din

Vsem iskrena hvala! —

ZVEZA SLEPIH CELJE

OBČINSKO SODISCE ZALEC

Komisija za razpis delovnih mest

razpisuje prosto delovno mesto

STROJEPISKE I. a razreda

Pogoji: nepopolna srednja šola ali dveletna administrativna šola z opravljenim izpitom za strojepisca I. a razreda. Kot poseben pogoj je poskusno delo v trajanju 15 dni.

Roka za vlaganje prijav velja 15 dni od dneva objave. Prijave vložite pri predsedništvu Občinskega sodišča Zalec.

Stanovanja ni.

Komisija za razpis delovnih mest občinskega sodišča Zalec.

STAVBNO POHIŠTVO

VISOKOKVALITETEN

ŽAGAN

LES

LADIJSKI POD

STREŠNE

KONSTRUK

CIJE

TRPEŽNE IZDELKE

IZ ODLIČNEGA LESA

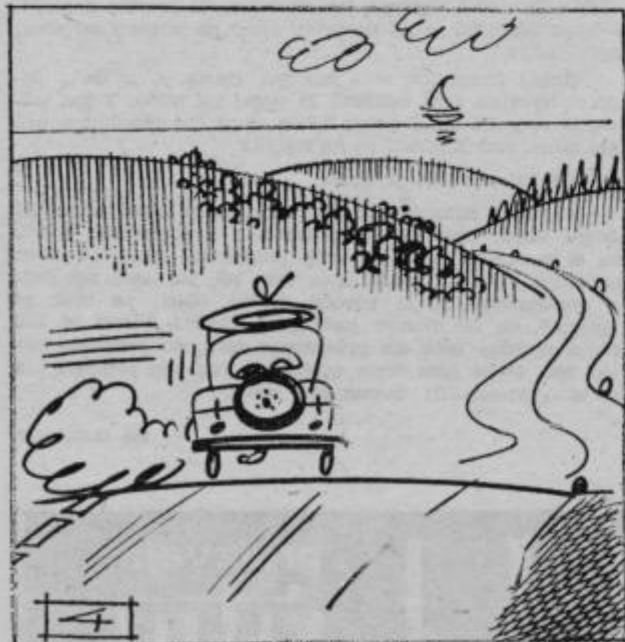
VAM NUDI:

GLIN NAZARJE

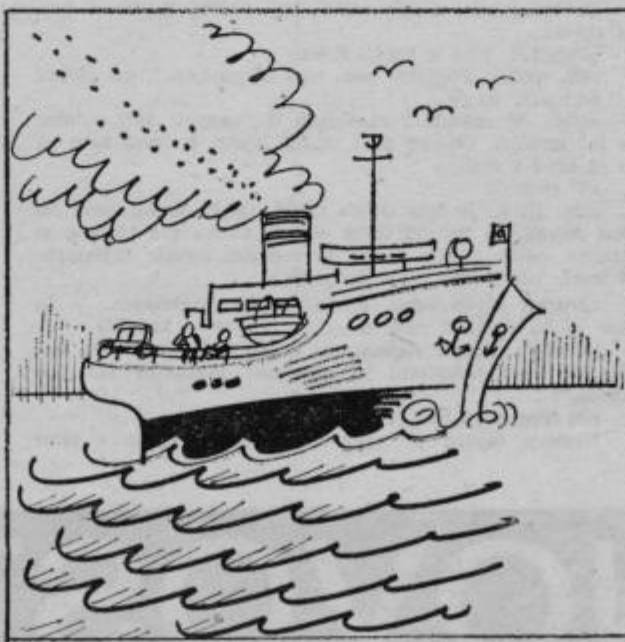
Gor. Savinjska dolina

na črnem kontinentu

4. Na jug! Na jug! Na jug! je pel motor Paradižnikove limuzine. V eni sami sapi je vrli klopotec premagal vseh devet klancev, ki ločijo Košato lipo od širnega morja. Bela ladja je že čakala v pristanišču, da sprejme na krov svetovna potnika in njun kabriolet.

Ne bomo opisovali vkrcavanja, ne odhoda ladje iz pristanišča. Oglejmo si raje belo lepo-

tico že sredi modrega prostranstva. Rahel dimček iz dimnika, nad jamborom jata galebov, na palubi pa na ležalnikih Paradižnikova. Lahen vetrič obrača liste »Tovariša«, ki ga drži v rokah Paradižnika in liste »Lovca«, ki ga pestuje Paradižnik. Nedaleč od tod se med svitki vrvi in zaboji vozi njun vrli kabriolet.

Morska pota so dolga in »Tovariš« ter »Lo-

vec« sta bila kmalu prebrana do poslednje črke. Ker se je večerilo in se je tudi vreme skujalo, sta poslej sedela Paradižnikova v kajuti: Paradižnikova je pletla, njen mož pa je vlekel šah s prvim oficirjem.

Nenadoma, sredi najbolj napete igre, pa je Paradižnik skočil kvišku...

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisni glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 27. NOVEMBRA: 8.10 Operna matineja; 9.35 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov; 10.15 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste; 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Nežka Snoj; Počrnelost čebel; 12.40 Z ansambli domačih napevov; 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 Propagandni vrtljak; 17.10 Človek in zdravje; 18.50 Ogledalo našega časa; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Dorka Skoberne; 20.00 25 let Komornega zbora RTV Ljubljana; 20.30 »Top — popa 13«; 21.15 Oddaja o morju in pomorskih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 28. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pionirski tednik; 10.15 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Milena Lekšan; Novosti v sortnem izboru breskev; 12.40 Na obisku v studiu 14; 13.30 Priporočajo vam... 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 Propagandni vrtljak; 17.10 Gremo v kino; 18.45 S knjižnega trga; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s kvintetom bratov Avenik; 20.00 Spoznavajmo svet in družino; 22.30 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 29. NOVEMBRA: 6.00—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Aleksander Marodič; »Njen prvi ples«; 9.05 Srečanje v studiu 14; 10.05 Še po-

mnite, tovariši... Dr. Metod Mikuz: Slovensko partizansko gospodarstvo; 10.25 Pesmi borbe in dela; 10.40 Vesele melodije; 11.15 »25 let republike«; 12.10 Čestitke podjetij za dan republike; 13.15 Popevke Jožeta Privška; 13.30 »Smeš v partizanski kolonije; 14.05 Praznično športno popoldne; 16.00 Domače, poskočne in vesele melodije; 17.05 Minute za operno glasbo; 17.30 Radijska igra — Kole Čašule; »Vrtinec«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 »V nedeljo zvečera«; 22.20 Za ples in razvedrilo.

PONEDELJEK, 30. NOVEMBRA: 8.05 Veseli tobogan; 9.05 Veseli ritmi in melodije v prazničnem jutru; 10.30 Spominj vidnejših politikov na prve volitve in porajanje republike; 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Po naši domovini z godci in pevci; 12.10 Čestitke podjetij za dan republike; 14.05 Kar poje mladi svet; 15.05 Simfonični orkester RTV Ljubljana praznuje 15-letnico obstoja; 16.40 »Po domače«; 18.35 »Interni 400«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Zabavna glasba; 20.00 Marija Kogoj; »Crne maske«; 22.15 Vedre melodije in ritmi za ples.

TOREK, 1. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Kmečka ohoč v izvedbi ansambla in solistov p. v. Borisa Franka; 10.15 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste; 12.30 Kmetijski nasveti — Jože Kregar; Vrt v decembru; 12.40 Melodije iz filmov; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 »Moji svet je glasba«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 Propagandni vrtljak; 16.40 »Rad imam glasbo«; 17.10 Popoldanski sim-

fonični koncert; 18.15 V torek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Pavla Kosca; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra — Ivan Ribič — Matjaž Kmeč; »Stopinje v snegu«; 22.15 Sodobna koncertna glasba za kitaro.

SREDA, 2. DECEMBRA: 8.10 Operna matineja; 9.25 Iz glasbenih kol — Glasbena šola Piran; 10.15 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jernej Črnko; Pomeni introdukcije in proučevanja jabočnih sort; 12.40 Zvoki iz glasbenih revij; 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 Propagandni vrtljak; 17.10 Jezikovni pogovori; 18.30 Naš razgovor; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana in njegovi gostje v studiu; 22.15 S festivalov jazza.

ČETRTEK, 3. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Nekaj slovenskih popevk; 10.15 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Pepca Perovšek; Kmetijski zavod Ljubljana v vsestransko pomaga živinorejcem; 12.40 Z orkestrom Frank Chacksfield; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 »Pesem iz mladih let«; 14.40 »Mehurčki«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 Propagandni vrtljak; 17.10 Operni koncert; 18.15 Iz kasetne produkcije; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Mojmir Sepeta; 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov; 22.15 Iz jugoslovanske simfonične literature.

11.00 FRANCOŠČINA (Beograd)
18.10 OSNOVE SPLOSNE IZO-
BRAZBE (do 16.40) (Bgd)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED
(Pohorje, Piešivec do 17.00)
(Beograd)
17.45 VESELI TOBOGAN: Celje —
I. del (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 VELIKA PUSTOLOVŠČINA —
serijski film (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 ENKRAT V TEDNU (Ljub-
ljana)
19.20 DOKTOR V HISI — serijska
oddaja (Beograd)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 A. Marodič: GOBARJI — od-
daja iz cikla Mali oglasi —
(Ljubljana)
21.20 KULTURNE DIAGONALE —
(Ljubljana)
22.00 L. van Beethoven: VII. SIM-
FONIA (Ljubljana)
22.45 POROČILA (Ljubljana).

PETEK, 4. decembra

9.30 TV V SOLI: TV vrtec, Kom-
pozicija in struktura, Celice,
Hercegovina, Skodljivost v
kemiji — ponovitev ob 14.40
(Zagreb)
11.00 ANGLEŠČINA (Beograd)
16.10 OSNOVE SPLOSNE IZO-
BRAZBE (Beograd)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED
(Pohorje, Piešivec) (Bgd)
17.45 BRATOVŠČINA SINJEGA
GALEBA — VII. del (Lj)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 POPULARNA GLASBA (Skp)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 SVET NA ZASLONU: Dobra
sosed — stanje in prihod-
nost italijansko-jugoslovans-
kih odnosov (Ljubljana)
19.45 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 BRATJE MARX NA DIRKAH
— amer. film (Ljubljana)
22.00 OBLETNICA V HISI — po-
snetek II. dela koncerta ob
25-letnici POR-a (Lj)
23.05 POROČILA (Ljubljana)

2. spored:

17.20 POROČILA (Zagreb)
17.30 KRONIKA (Zagreb)
17.50 TV V SOLI: Razmnoževanje
živali, Petrova gora v NOB,
Elektrika v ozračju, Julij Ce-
zar (Zagreb)
11.00 OSNOVE SPLOSNE IZO-
BRAZBE — ponovitev — ob
16.45 (Beograd)
17.15 MADŽARSKI TV PREGLED
(Pohorje, Piešivec) do 17.30
(Beograd)
17.45 NAPOVED SPOREDA (Lj)
17.50 VELIKI IN MAJHNI — od-
daja za otroke (Zagreb)
18.35 NA SEDMI STEZI — šport-
na oddaja (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 GLASBENI DNEVNIK (Bgd)
19.20 DOLINA GATSKJE — repor-
taža (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 I. Cankar: KRALJ NA BE-
TAJNOVI — predstava goda-
lišča iz N. Gorice
22.20 PLOŠČA EVROPE — posne-
tek glasbene oddaje iz Ber-
lina (Ljubljana)
23.00 POROČILA (Ljubljana)

2. spored:

17.20 POROČILA (Zagreb)
17.30 KRONIKA (Zagreb)
17.45 PROPAGANDNA ODDAJA —
(Zagreb)
17.50 VELIKI IN MAJHNI (Zgb)
18.30 REPORTAŽA (Zagreb)
19.00 PROPAGANDNA ODDAJA —
(Zagreb)
19.05 GLASBENI DNEVNIK (Bgd)
19.20 POLJUDNO ZNANSTVENI
FILM (Beograd)
19.50 TV PROSPEKT (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
21.00 SPORED ITALIJANSKE TV

ČETRTEK, 3. decembra

9.35 TV V SOLI: Risanje, Glasbe-
ni pouk, Rude in kovine —
ponovitev ob 14.45 (Zagreb)
10.30 NEMŠČINA — ponovitev ob
15.40 (Zagreb)
10.45 ANGLEŠČINA — ponovitev
ob 15.55 (Zagreb)
20.15 POROČILA (Ljubljana)

trgovsko proizvodno in turistično podjetje Celje obvešča
cenjene potrošnike, da je preskrbelo za bližajoče se praznike
večjo količino blaga po izredno ugodnih cenah in dalo v prodajo v vse svoje
trgovine:

Nougat in mocca KOCKE 200 g Koestlin	2,30 din
Sadne KOCKE 200 g Sloboda	2,30 din
Čajni OBROCKI 500 g Sloboda	4,20 din
Vikend BONBONI 400 g Kandit	4,00 din
Ekscekan KUWEE 0,8 l SAMPANJEC Radgona	19,00 din
Radgona MUSKAT 0,8 l SAMPANJEC	16,00 din
Krement ROSSE 0,8 l SAMPANJEC Radgona	16,00 din
Radgonski BISER in BRILJANT 0,8 l	8,00 din
VINO Ljutomerčan (zaščitni) Ljutomer 1 l	8,50 din
VINO Slavček rdeči in beli Ljutomer 1 l	5,00 din

IZKORISTITE UGODEN NAKUP V VSAKI

TRGOVINI

moda
CELJE

VSE VRSTE SODOBNIH IN MODNIH TKANIN ZA OBLEKE IN PLAŠČE
V ČUDOVITIH PASTELNIH BARVAH

* CENE KONKURENČNE

* POSTREŽBA TOČNA IN SOLIDNA

SE PRIPOROČA KOLEKTIV

— MANUFAKTURA — CELJE

PO VEČ KOT 50 LETIH JE PONOVO IZŠLA

SLOVENSKA STOLETNA PRATIKA

Danes lahko marsikaj, kar so stare pratike prinašale, brez škode pogrešate,
še vedno pa je vrsta vprašanj, na katera boste našli odgovore v pratiki:

- o mesecih, praznikih, običajih, kmečkih opravilih in slovenski kuhinji
- stari slovenski pregovori in rekla
- večni koledar, premakljivi in nepremakljivi prazniki
- deželni in farni patroni, seznam godov
- mesečni horoskopi
- Nostradamusove prerokbe itd.

Ce s to naročilnico naročite več izvodov SLOVENSKE STOLETNE PRA-
TIKE, vam za vsake štiri izvide dodamo še en izvod BREZPLACNO!

Tu odreži

Nepreklicno naročam _____ izvodov knjige

SLOVENSKA STOLETNA PRATIKA

Ceno 10 din bom poravnal takoj po prejemu knjige.

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Podpis: _____

Naročilnico pošljite na naslov:

ČGP »DELO« — NOVI TEDNIK
Celje, Gregorčičeva 5

TELEVIZIJSKI SPORED

NEDELJA, 29. novembra

9.00 MADŽARSKI TV PREGLED
(Pohorje, Piešivec) (Bgd)
9.25 POROČILA (Ljubljana)
9.30 PO DOMACE S STIRIMI
KOVACI (Ljubljana)
10.00 KMETIJSKA ODDAJA (Zgb)
10.45 MOZAIK (Ljubljana)
10.50 OTROŠKA MATINEJA: Bra-
tovščina Sinjega galeba (Lj)
11.15 K. Destovnik-Kajuh: SE-
DEM LJUBEZENSKIH (Lj)
11.30 TV KAZIPOT (do 11.50) (Lj)
12.30 POJE MIROSLAV CANGA-
LOVIČ (Ljubljana)
14.00 ŠPORTNO POPOLDNE
18.30 MESTICE PEYTON (Lj)
19.45 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 LEVICARJI — humoristična
oddaja (Beograd)
21.20 VIDEOFON (Zagreb)
21.35 SPORTNI PREGLED (JRT)
22.05 POROČILA (Ljubljana)

PONEDELJEK, 30. novembra

10.00 POROČILA (Ljubljana)
10.05 OTROCI REVOLUCIJE —
spored za otroke (Zagreb)
10.25 GLASBA NE POZNA MEJA —
otroška pesem (Zagreb)
11.15 RADOŠT EVROPE — Ob go-
stovanju tujih otroških sku-
pin (Beograd)
1.35 KOLO OKROG SVETA — po-
snetek otroške prireditve Ru-
dost Evrope (Beograd)
12.35 FOLKLORNI FESTIVAL PO-
DONAVSKIH DEŽEL (Bgd)
13.15 R. Dhomi: GODALNI KVAR-
TET V F-DURU (Sarajevo)
13.35 S. Rahmaninov: PRVI NE-
DOKONČANI GODALNI
KVARTET (13.50) (Sarajevo)
ŠPORTNO POPOLDNE
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED
(Pohorje, Piešivec) (Bgd)
18.00 ZGODBE O TUKTUJU —
mladinski film (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 ZNANOST IN MI (Lj)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 MAKSIMETER — zabavno
glasbena oddaja (Beograd)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 A. Ingolič: UBITA SAMOTA
— TV drama (Ljubljana)
21.25 PLAMEN — oddaja iz cikla
o jugoslovanski revoluciji —
(Ljubljana)
21.55 PLOŠČA EVROPE — posne-
tek oddaje iz Berlina (Ljub-
ljana)
22.30 POROČILA (Ljubljana)
2. spored:
17.30 VEČERNI ZASLON (Sara-
jevo)
17.45 PROPAGANDNA ODDAJA —
17.50 LUTKE (Skopje)
18.15 TV VRTEC (Zagreb)
18.30 ZNANOST (Beograd)
19.00 PROPAGANDNA ODDAJA —
(Zagreb)
19.05 MAKSIMETER (Beograd)
19.50 TV PROSPEKT (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
21.00 SPORED ITALIJANSKE TV

TOREK, 1. decembra

10.05 POROČILA (Ljubljana)
10.10 NARODNA GLASBA (Skopje)
10.45 RADOVEDNI SLONEK —
(JRT) (Ljubljana)
11.25 M. Kozina: SIMFONJA —
(JRT) (Ljubljana)
12.15 POVOJNO ČRNOGORSKO
SLIKARSTVO — report. TV
Titograd (12.35) (Beograd)
15.20 NOVE MELODIJE — posne-
tek javne radijske oddaje —
(JRT) (Ljubljana)

16.30 OKTOBER ŽIVLJENJU — re-
portaža (JRT) (Ljubljana)
17.00 L. van Beethoven: SIMFONI-
JA št. 4 (Ljubljana)
17.45 DVE POLJSKI PRAVLJICI —
(Ljubljana)
18.00 RISANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 VESELA JESEN — II. od-
daja (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 OBLIKE SAMOUNIČENJA —
oddaja iz cikla V temnem on-
kraju (Ljubljana)
19.30 OSEBNA NEGA: Mastna ko-
ža (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 STAREC IN OTROK — fran-
coski film (Ljubljana)
21.10 TRILE LJUBEZENSKI DUE-
TI — balet (Ljubljana)
22.40 POROČILA (Ljubljana)
2. spored:
17.00 SAHOVSKI KOMENTAR —
(Zagreb)
17.30 KRONIKA (Zagreb)
17.50 RISANKA (Beograd)
18.05 MALI SVET (Zagreb)
18.30 TELESPORT (Zagreb)
19.00 PROPAGANDNA ODDAJA —
(Zagreb)
19.05 GLASBENA ODDAJA TV
LJUBLJANA (Sarajevo)
19.20 TV POSTA (Beograd)
19.50 TV PROSPEKT (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
21.00 SPORED ITALIJANSKE TV

SREDA, 2. decembra

9.35 TV V SOLI: Razmnoževanje
živali, Petrova gora v NOB,
Elektrika v ozračju, Julij Ce-
zar (Zagreb)
11.00 OSNOVE SPLOSNE IZO-
BRAZBE — ponovitev — ob
16.45 (Beograd)
17.15 MADŽARSKI TV PREGLED
(Pohorje, Piešivec) do 17.30
(Beograd)
17.45 NAPOVED SPOREDA (Lj)
17.50 VELIKI IN MAJHNI — od-
daja za otroke (Zagreb)
18.35 NA SEDMI STEZI — šport-
na oddaja (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 GLASBENI DNEVNIK (Bgd)
19.20 DOLINA GATSKJE — repor-
taža (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 I. Cankar: KRALJ NA BE-
TAJNOVI — predstava goda-
lišča iz N. Gorice
22.20 PLOŠČA EVROPE — posne-
tek glasbene oddaje iz Ber-
lina (Ljubljana)
23.00 POROČILA (Ljubljana)
2. spored:
17.20 POROČILA (Zagreb)
17.30 KRONIKA (Zagreb)
17.45 PROPAGANDNA ODDAJA —
(Zagreb)
17.50 VELIKI IN MAJHNI (Zgb)
18.30 REPORTAŽA (Zagreb)
19.00 PROPAGANDNA ODDAJA —
(Zagreb)
19.05 GLASBENI DNEVNIK (Bgd)
19.20 POLJUDNO ZNANSTVENI
FILM (Beograd)
19.50 TV PROSPEKT (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
21.00 SPORED ITALIJANSKE TV

ČETRTEK, 3. decembra

9.35 TV V SOLI: Risanje, Glasbe-
ni pouk, Rude in kovine —
ponovitev ob 14.45 (Zagreb)
10.30 NEMŠČINA — ponovitev ob
15.40 (Zagreb)
10.45 ANGLEŠČINA — ponovitev
ob 15.55 (Zagreb)
20.15 POROČILA (Ljubljana)

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva: Celje, Laško in Zalec — Uredništvo: Uprava Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161 — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik: Bernard Strmčnik — Tehnični urednik: Jože Cegnar — NOVI TEDNIK

47

Izhaja vsako sredo — Izdaja ga ČGP »Delo«, Informacije propagande Celje — Tisk in klišej: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 60 par; letna naročnina 30 din; polletna 15 din. Za tujino znaša naročnina 60 din — Tekoči račun 507-1-1280 — TELEFONI: uredništvo 23-69 in 31-05, mali oglasi in naročnine 28-00

Toni Hercfeler

OCVIRKI

SE NI ZRELA

Na nedavni tiskovni konferenci so republiški funkcionarji v zvezi s slovensko avtocesto razlagali pogleda in stališča sofinancerjev. Tako je bilo na račun odseka Hoče — Levec slišati, da tu promet še ni dozorel za štiripasovno cesto.

Očitno je še premalo mrtvih in še ni dosežen popreček 1 mrtev na vsakih 100 metrov ceste.

POVABILO

V najkrajšem času bodo imeli v Velenju slovensko otvoritev zimskega plavalnega bazena! Tu je slišati govorice, da nameravajo povabiti na prijetno kopanje tudi nekaj Celjanov, predvsem tistih, ki že več let sem razpravljajo o izgradnji pokritega bazena v mestu z več kot 500-letno tradicijo. Da, da, tovariši, kar k sosedom se gremo učiti, kako se tem rečem streže. In, prosim, še nekaj: nikar se potlej ne lotite gradnje kar treh pokritih bazenov (na Teharju, pod Golovcem in v zadnji, vrhni etaži nove stolpnice). To bi res bilo razmetavanje denarja!

POMOTA

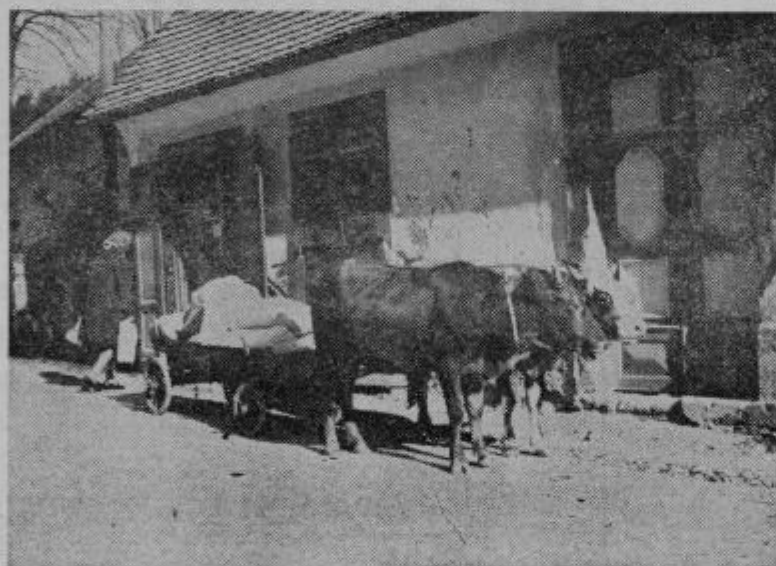
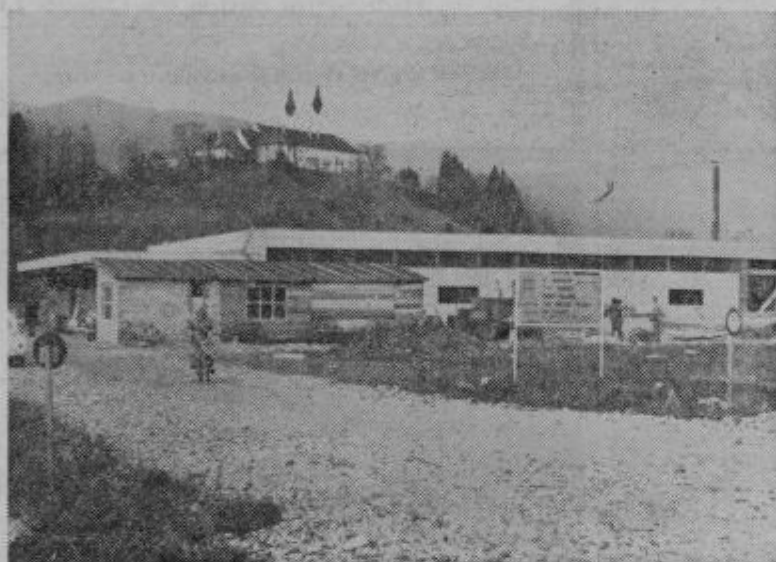
Gosta sta naročila ob točini mizi dva vinjaka. »Katerega dva, Slovina, Cezar, Rubin?« »Naravnega«, je odvrnil gost natakariel. »Tistega pa še nimamo pri nas.«

»A, tako torej?«

»Oprostite. Seveda imamo naravnega. Mislila sem, da gre za novo ime.«

DRSALIŠČE

Lahko tistim, ki hodijo na drsališče. Tam se po mili volji nadrsajo in sprostito. Mnogo težje je onim v podjetjih, kjer je sicer tudi spodrsljivo, toda tu čisto drugače »nadrša«.

Po repro-material (Vitanje 1970)

VOJNA V SOSEŠČINI

V naši sosesčini, tam na robu mesta, je izbruhnila prava vojna. To sicer ni nič posebnega, saj so večji in manjši spopadi danes na svetu že kar vsakdanja stvar. Toda, tu je šlo za nekaj več, za nekaj pomembnejšega. Da, za zelo pomemben povod skoraj čisto pravih vojnihi dogodkov.

Toda, da ne bo nesporazumov in da bi vas prva vest ne speljala na napačno sled, še tole: na bojišče niso pripeljali težkega orožja. Ni bilo topov niti tankov. Tudi letala s svojimi bombami niso napadla. Zato pa je bilo bolj aktivno tisto orožje, ki največkrat bolj prizadene, četudi ni mrtvih in ranjenih. Močno aktivni so bili tisti hitri izstrelki, ki bruhajo z ust in prav tako zadenejo in prinašajo bolečine in rane, ki jih je težko celiti. Iz tega človeškega strelnega orožja je bruhala vsa umazana dosti žaljiv in nepotrebnih besed, okrasov domačega in tujega izvora. Padale so tudi pesti, toda te niso prizadejale takšnih bolečin kot besede. Odkrit udarec, četudi prinaša buško je lažje prenesti kot umazano žaljivko. Na dan je prišla vsa človekova plemenitost!

Na robu mesta, v naši sosesčini je izbruhnila vojna. Napadi so po nekaj minutah prenehali. Napadalci in tisti, ki so se branili, so se sicer vrnili na prvotne položaje, v svoja skrbno zaprta stanovanja,

toda sovraštvo je ostalo in kdo ve, če se posledice ne bodo še kdaj pokazale. Navidezna mirovna pogodba bo najbrž sklenjena na sodišču; kaj pa bo sledilo temu podpisu, je težko predvideti.

In še enkrat — povod za to vojno stanje je bil v resnici velik dogodek in zaradi njega se je splačalo napasti in točiti, splačalo se je zanetiti spor in razgibati sosesčino, ki je sicer tonila v vsakdanji enolčnosti.

Verjeli ali ne, povod za to vojno v malem, je bil čisto nedolžen otroček. Kdo bi mu zameril, če je začutil potrebo po človeškem opraviilu v času, ko je oilo stranišče v stanovanju zasedeno. Trkal je na orata in prosil, naj jih hitro odpre. Toda, starejši brat tej želji ni mogel ustreči v tistem hipu, ker je imel podobne prebavne in odvajalne težave.

In tedaj, ko je kazalo, da bo pri fantku vsa skupaj zgrmelo v hlače, se je v stranišču porodila rošilna misel:

»Veš kaj, steči hitro na dvorišče, za tisti kup plevele in umazanije in tam opravi tisto, kar moraš!«

Rečeno, storjeno. Toda, joj, prejoj! Vse to oziroma zadnjo fazo rešilnega dogodka za majhnega otroka je videlo drugo oko. To je bilo dovolj! Začel se je spopad n se razplamtel. V sosesčini je izbruhnila vojna. Kot po navadi je imela več gledalcev kot aktivnih bojevnikov. Le otrok se vanjo ni vključil. Boj je prepustil starejšim, pometnejšim.

-an

ANICA in JAKICA KOZNIK iz Škofje vasi pri Celju sta dvojčici, kar dokazuje fotografija. Stari sta skupaj 62 let. Po tem, da imata še enak priimek, bi sledilo, da sta samski, ni pa nujno, kajti dolga je njuna fotografija ležala v predalu. Če je bila sprememba, oprestita.

Zgoraj levo: PRVI METRI ASFALTA PROTI HRVAŠKI MEJI. Delavci Cestnega podjetja iz Celja so začeli asfaltirati rekonstruiran del cestišča med Rogatcem in Krapino. Kot je znano so denar za ta dela zbrala podjetja v šmarski občini, da bi kreditirali in pospešili izgradnjo tega, za to območje izredno pomembnega cestnega odseka. Posnetek prikazuje prve metre asfalta pri Rogatcu.

(Foto: J. Sever)

Levo v sredini: NOVA TOVARNA V NAZARJIH. Tovarna gospodinjstve opreme Gorenje iz Velenja je v Nazarjih zgradila nov obrat za proizvodnjo določenih delov za potrebe tovarne. V teh dneh je bila zgradba dograjena, strokovnjaki pa so začeli vgrajevati strojno opremo. V tem obratu bo dobilo delo nekaj deset ljudi, ki so imeli doslej malo možnosti za zaposlitev v mozirski občini.

(Foto: J. Sever)

Minuli teden so pri Senjurju čez Voglajno svečano odprli nov most, ki sta ga v rekordnem času zgradili vojaki celjske in ženirske enote podpolkovnika Miče Stuparja. Tral je prerezal sekretar občinskega komiteja ZKS tovariš Vinko Jadič.

(Foto: J. Krašovec)

OD 25. XI. DO 10. XII.

Do konca tedna bo prevladovalo suho vreme, nato je verjetno poslabšanje. Nekoliko hladneje bo. Nočne temperature bodo največkrat malo pod ničlo.

posled posledu